

Startside>Anlægelse af retssag>Det Europæiske Civilretlige Atlas>Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender

Nationale oplysninger og onlineformularer vedrørende forordning nr. 655/2014

Hvad er det?

Den Europæiske kendelse til sikring af bankindeståender (kontosikringskendelse) gør det muligt for en ret i ét EU-land at **indefryse midler** på en debitors bankkonto i **et andet EU-land**. Proceduren kan kun anvendes i sager, der går på tværs af grænserne, idet den ret, der gennemfører proceduren, eller kreditors bopæl skal være i en anden medlemsstat end den, hvor debitor har sin bankkonto.

Den gør det nemmere at **inddrive gæld** i EU.

Den procedure, der skal følges for at opnå en kontosikringskendelse, er fastsat i **forordning (EU) nr. 655/2014**.

Det er et **alternativ** til de gældende procedurer i hvert EU-land.

Den anvendes fra den 18. januar 2017.

Fordele

Proceduren er **hurtig** og forløber **uden at debitor underrettes** (*ex parte*).

Denne "**overraskelseeffekt**" forhindrer skyldneren i at *flytte, gemme sig* eller *bruge* pengene.

Gælder den i alle EU-lande?

Nej. Forordningen gælder ikke i Danmark. Det betyder, at kreditorer i Danmark **ikke kan anmode** om en kontosikringskendelse man **kan ikke få afsagt en kendelse om sikring af indeståender** på en bankkonto i Danmark.

Hvordan anmoder man om en kendelse?

Anmodningsformularen og yderligere oplysninger kan findes [her](#).

Alle formularerne **kan udfyldes online**.

Husk: Det er **ikke nødvendigt at give detaljerede oplysninger** om den bankkonto, der skal spærres (såsom kontonummer) **hvis du ikke råder over disse oplysninger** – kun **navnet på den bank**, hvor kontoen føres, er påkrævet. Hvis du ikke kender navnet på den bank, hvor kontoen føres, kan du under henvisning til forordningen anmode retten om at undersøge det.

Indholdet af alle formularerne vedrørende kontosikringskendelser er fastsat i **Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1823**.

Relevant link

[Citizens' guide to cross-border civil litigation in the European Union](#) (719 Kb)

Sidste opdatering: 21/03/2022

Denne side vedligeholdes af Europa-Kommissionen. Oplysningerne på denne side afspejler ikke nødvendigvis Europa-Kommissionens officielle holdning. Kommissionen påtager sig intet ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Der henvises til den juridiske meddelelse, for så vidt angår de regler om ophavsret, der gælder for EU-websiderne.

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender - Belgien

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

Fogedretten ved retten i første instans (retsplejelovens artikel 1395/2).

Artikel 50, stk. 1, litra b) – Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

 [Chambre nationale des huissiers de justice](#) [retsplejelovens artikel 555/1, stk. 1, første afsnit, nr. 25]).

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

Retsplejelovens artikel 555/1, stk. 2, som træder i kraft den 1. januar 2019 på grund af behovet for at træffe endnu en række gennemførelsesforanstaltninger, omhandler en kombination af de muligheder, der er nævnt i forordningens artikel 14, stk. 5, litra a) og b).

Chambre nationale kan som følge heraf umiddelbart efter den retslige anmodning anmode den belgiske nationalbanks kontaktpunkt om de nødvendige oplysninger.

På grundlag af de oplysninger, der indhentes efter denne anmodning, kan Chambre nationale om nødvendigt sende en anmodning om oplysninger til en eller flere banker.

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

Cour d'appel (appeldomstolen) [retsplejelovens artikel 602, stk. 1, nr. 6]).

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

Fogeden (artikel 196 i lov af 18. juni 2018 om forskellige bestemmelser på det civilretlige område og bestemmelser med henblik på at fremme alternative tvistbilæggelsesformer).

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

Fogeden [retsplejelovens artikel 519, stk. 1, nr. 1]).

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

I Belgien er reglerne om arrest indeholdt i retsplejelovens femte del, afsnit II, kapitel IV (<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/loi/1967/10/10/1967101056>

[/justel](#)). Det er muligt at foretage arrest i fælles konti. Hvis banken har kendskab til de forskellige fælles kontohaveres respektive andele, vedrører arretten kun beløb tilhørende den debitor, hos hvem der gøres udlæg. I modsat fald angives hele kreditsaldoen i erklæringen fra den tredjepart, hos hvem der gøres udlæg. I så fald kan medkontohavere, hos hvem der ikke gøres udlæg, anmode om delvis ophævelse af udlægget, forudsat at de kan fremlægge dokumentation for deres andele af indestændet.

– Denne anmodning kan sendes til fogedretten ved retten i første instans (retsplejelovens artikel 1395).

– For så vidt angår klientkonti eller tredjepartskonti bør der skelnes mellem følgende:

Debitor er kontohaver.

Til trods for pantelovens artikel 8/1, hvoraf det udtrykkeligt fremgår, at visse lovpligtige klientkonti (dvs. konti oprettet af advokater, fogeder, notarer og ejendomsmæglere) holdes adskilt fra kontohaverens ejendom, og at denne adskillelse kan gøres gældende over for tredjemand, har lovgiver ikke bestemt, at kontohaverens private kreditorer ikke kan gøre udlæg i de midler, der er indsat på disse klientkonti. Det er som følge heraf i princippet muligt at foretage

arrest i disse midler, som indestår i banken. Når der foretages arrest i midler, som indestår i banken, skal banken gøre opmærksom på kontoens særlige karakter (retsplejelovens artikel 1452), men eventuelle indsigelser fremsættes for fogedretten. Den debitor, hos hvem der gøres udlæg, kan derfor anmode om, at arresten ophæves.

Debitor er indskyder på klientkontoen eller tredjepartskontoen.

Indskyderen på klientkontoen har en fordring på kontohaveren svarende til de midler, der forvaltes på indskyderens vegne. Denne fordring kan indskyderens kreditorer gøre udlæg i. Enhver kreditor kan således foretage arrest i debtors tilgodehavender hos tredjemand (retsplejelovens artikel 1445). Denne arrest skal foretages over for kontohaveren (= tredjemand) og ikke over for banken. Det skyldes, at banken i denne sammenhæng udelukkende har gæld til kontohaveren og ikke til indskyderen.

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

I Belgien er bestemmelserne om, at der ikke kan gøres udlæg i visse beløb, indeholdt i retsplejelovens artikel 1409, 1409a og 1410 (<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/loi/1967/10/10/1967101056/justel>). Ifølge disse bestemmelser kan der ikke eller kun i begrænset omfang gøres udlæg i visse indtægter i form af lønninger, overførselsindkomster, sociale ydelser og underholdsbidrag. Det er ikke muligt at gøre udlæg i lønninger og overførselsindkomster, som ligger under en vis grænse.

For at hjælpe fuldbyrdende myndigheder og i givet fald tredjeparter, hos hvem der gøres udlæg, med at vurdere, om der kan gøres udlæg i indeståendet på en konto, er arbejdsgivere og udbetalende institutioner i retsplejelovens artikel 1411a, stk. 3, blevet pålagt en strafferetligt sanktioneret forpligtelse til at angive en særlig kode, som afhænger af, hvilken type af beskyttet indkomst der indsættes på kontoen, i forbindelse med betalinger.

Denne forpligtelse til at angive en kode griber ikke ind i debtors ret til med alle retsmidler at bevise, at der ikke kan gøres udlæg i beløb, som krediteres dennes anfordringskonto (retsplejelovens artikel 1411a, stk. 2, første afsnit). I henhold til retsplejelovens artikel 1411a, stk. 2, andet afsnit, består der desuden en afkræftelig formodning om, at beløb, som debtors arbejdsgiver har indbetalt på dennes anfordringskonto, i et vist omfang ikke kan gøres til genstand for udlæg. Denne formodning gælder kun i forholdet mellem debitor og dennes kreditorer.

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

Det bestemmes i retsplejelovens artikel 1454, at gebyrer for erklæringen fra den tredjepart, hos hvem der gøres udlæg, afholdes af debitor. Det er ikke muligt at opkræve betaling for bankens andre udgifter til fuldbyrdelse eller (delvis) ophævelse af sikringskendelsen.

Det fremgår af retsplejelovens artikel 555/1, stk. 2, der trådte i kraft den 1. januar 2019, at kongen fastsætter gebyrerne for behandling af anmodninger om indhentelse af kontooplysninger samt betingelserne og vilkårene for opkrævningen. En del af disse gebyrer tilfalder i givet fald den bank, som har fremlagt oplysninger i forlængelse af anmodningen fra den oplysningsmyndighed, der er udpeget af vores land [jf. meddelelsen i medfør af forordningens artikel 50, stk. 1, litra b)], for så vidt som der er indgået en skriftlig aftale med bankerne eller med en repræsentant udpeget af bankerne vedrørende en godtgørelsesordning, jf. dog artikel 43, stk. 3, i forordning (EU) nr. 655/2014 [jf. artikel 3, nr. 2) i kongelig anordning af 22. april 2019 om fastsættelse af gebyrer for behandling af anmodninger om indhentelse af de kontooplysninger, der er omhandlet i retsplejelovens artikel 555/1, stk. 2, sjette afsnit, samt betingelserne og vilkårene for opkrævningen (<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/arrete/2019/04/22/2019030412/justel>)]. Der er ikke på nuværende tidspunkt indgået en sådan aftale om en godtgørelsesordning med bankerne.

Disse gebyrer, der fastsættes af kongen, gælder for anmodninger om indhentelse af "belgiske" oplysninger i henhold til retsplejelovens nye artikel 1447/1 og 1447/2 (der ventes at træde i kraft i løbet af 2020) og for anmodninger om indhentelse af oplysninger i henhold til forordningens artikel 14.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

Med hensyn til fogedens fuldbyrdelse af kendelser er satserne fastsat i kongelig anordning af 30. november 1976 om fastsættelse af satser for fogedtjenester i civile og kommercielle sager og for visse godtgørelser.

Med hensyn til indhentelse af oplysninger fremgår det af retsplejelovens artikel 555/1, stk. 2, der trådte i kraft den 1. januar 2019, at kongen fastsætter gebyrerne for behandling af anmodninger om indhentelse af kontooplysninger samt betingelserne og vilkårene for opkrævningen. Kongelig anordning af 22. april 2019 om fastsættelse af gebyrer for behandling af anmodninger om indhentelse af de kontooplysninger, der er omhandlet i retsplejelovens artikel 555/1, stk. 2, sjette afsnit, samt betingelserne og vilkårene for opkrævningen (<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/arrete/2019/04/22/2019030412/justel>) er trådt i kraft med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2019.

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Ifølge belgisk ret giver en arrest ikke anledning til nogen privilegeret fordring. I henhold til pantelovens artikel 17 og artikel 19, nr. 1), er det kun retsafgifter i direkte forbindelse med en arrest, der er privilegerede.

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdelsesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

Mod kontosikringskendelsen: fogedretten ved retten i første instans [retsplejelovens artikel 1395/2, nr. 2)].

Mod kontosikringskendelsens fuldbyrdelse: fogedretten ved retten i første instans [retsplejelovens artikel 1395/2, nr. 2)].

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

Appeldomstolen [retsplejelovens artikel 602, stk. 1, nr. 7)].

Klagefristen svarer ifølge retsplejelovens artikel 1051 i princippet til en måned regnet fra retsafgørelsens forkyndelse.

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

Reglerne om afgifter og sagsomkostninger i civile sager er indeholdt i retsplejelovens artikel 1017-1022.

Retsomkostningerne varierer fra sag til sag og skal vurderes konkret.

Retsplejelovens artikel 1017 indeholder en generel regel om, at det i enhver endelig retsafgørelse, endog ex officio, medmindre andet følger af særlige love, bestemmes, at den tabende part skal betale sagsomkostningerne, hvis andet ikke følger af aftaler mellem parterne, som retsafgørelsen i givet fald bekræfter. Unødvendige omkostninger, herunder proceduresalæret som omhandlet i artikel 1022, pålægges imidlertid – endog af egen drift – den part, der med urette har givet anledning til dem.

De omfattede omkostninger er opregnet i retsplejelovens artikel 1018:

1) diverse gebyrer, retsgebyrer og registreringsgebyrer samt stempelafgifter betalt inden ophævelsen af loven om stempelafgifter. Retsgebyrerne omfatter gebyrer for sagens berømmelse, gebyrer for udarbejdelse af retsdokumenter og udskriftsgebyrer (artikel 268 i loven om registrerings-, tinglysnings- og retsgebyrer).

Der opkræves i princippet et berømmelsesgebyr på mellem 100 og 500 EUR (fogedretten) eller mellem 210 og 800 EUR (appeldomstolen) afhængig af anmodningens værdi (samme lovs artikel 269/1). Dette gebyr skal betales, for at sagen kan berømmes.

Der opkræves i princippet et gebyr for udarbejdelse af retsdokumenter på 35 EUR for dokumenter, der udleveres af eller forelægges domstolens og retternes justitssekretærer, uden dommernes medvirken (samme lovs artikel 270/1).

For udskrifter, kopier eller uddrag, der udleveres på justitskontorene, opkræves der i princippet et udskriftsgebyr på mellem 0,85 og 3 EUR pr. side (samme lovs artikel 271 og 272).

Der opkræves registreringsgebyrer (3 % af hovedstolen) for afgørelser, hvor hovedstolen overstiger 12 500 EUR (retsomkostninger ikke medregnet).

2) omkostninger, herunder salærer og gebyrer, vedrørende retslige dokumenter

3) et gebyr for domsudskrift på mellem 0,85 og 3 EUR pr. side

4) udgifter til alle foranstaltninger til sagens oplysning, navnlig honorarer til vidner og sagkyndige

5) rejse- og opholdsudgifter for dommere, justitssekretærer og sagens parter, når retten kræver, at de rejser, samt gebyrer til dokumenter, når disse udelukkende udarbejdes med henblik på retssagen

6) et proceduresalær som omhandlet i artikel 1022. Dette salær betales i princippet af den tabende part og udgør en godtgørelse for den vindende parts udgifter og advokatsalær. Proceduresalærets størrelse fastsættes ud fra kravets størrelse. I kongelig anordning af 26. oktober 2007 fastsættes et grundbeløb, et minimumsbeløb og et maksimumsbeløb. Domstolen kan nedsætte eller forhøje grundbeløbet, men skal holde sig inden for maksimums- og minimumsbeløbet. Disse beløb følger forbrugerprisindekset

7) honorarer, salærer og omkostninger til en forligsmand udpeget i henhold til artikel 1734

8) det bidrag, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, i lov af 19. marts 2017 om oprettelse af en fond til bevilling af sekundær retshjælp.

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Ingen yderligere sprog.

Sidste opdatering: 01/08/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender - Tjekkiet

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

Distriktsdomstolen i Prag 1 (i henhold til artikel 37 i [lov nr. 6/2002 om domstole og dommere](#))

Artikel 50, stk. 1, litra b) – Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

Distriktsdomstolen i Prag 1 er kompetent til at indhente kontooplysninger (i henhold til artikel 37 i [lov nr. 6/2002 om domstole og dommere](#)).

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

Artikel 128 i lov nr. 99/1963, [den civile retsplejelov](#), som ændret, pålægger enhver person en forpligtelse til efter anmodning vederlagsfrit at underrette retten om faktiske omstændigheder, der er relevante for retssager og afgørelser.

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

Appellen indgives via den ret, der afsagde den appellerede dom (artikel 204, stk. 1, i lov nr. 99/1963, [den civile retsplejelov](#), som ændret). De domstole, der har materiel kompetence, er **de regionale retter** (krajské soudy). Den stedlige kompetence ligger hos den regionale domstol, i hvis retskreds den kredsdomstol, der afsagde dom i første instans, er beliggende. I første instans ligger den stedlige kompetence for distriktsdomstolen i Prag 1 i henhold til artikel 37 i [lov nr. 6/2002 om domstole og dommere](#) hos byretten i Prag (Městský soud v Praze).

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

Distriktsdomstolen i Prag 1 (i henhold til artikel 37 i [lov nr. 6/2002 om domstole og dommere](#))

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

Distriktsdomstolen i Prag 1 (i henhold til artikel 37 i [lov nr. 6/2002 om domstole og dommere](#))

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

En fælles konto kan kun sikres for den del af midlerne, der tilhører skyldneren (artikel 311a i lov nr. 99/1963 [den civile retsplejelov](#), som ændret). Hvis der oprettes en konto i flere personers navn, anses de for at have en ligelig andel af midlerne (artikel 2663 i lov nr. 89/2012, [civillovbogen](#), som ændret).

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

Disse regler er fastsat i artikel 304a, 304b, 310 og 317-319 i lov nr. 99/1963, [den civile retsplejelov](#), som ændret. F.eks. er midler til betaling af løn, feriepenge og andre ydelser, der udbetales i stedet for løn, fritaget for udlæg. Dette gælder også for midler op til det dobbelte af eksistensminimummet, sociale ydelser og bistand til personer i en udsat situation.

Hvis der er tale om midler til betaling af løn, feriegodtgørelse og andre ydelser, der udbetales i stedet for lønnen for arbejde, skal den forpligtede (dvs. skyldneren) forelægge pengeinstituttet (hvor kontoen er åbnet) en skriftlig erklæring med angivelse af formålet med betalingen, det samlede beløb, der skal betales, og frem for alt navnene på alle ansatte med angivelse af det nøjagtige beløb for den ydelse, der skal udbetales til dem. Skyldnerens underskrift på erklæringen skal legaliseres. Da der er tale om et procesdokument fra skyldneren (juridisk person), skal erklæringen underskrives i dennes lokaler af den person, der i henhold til artikel 21 i den civile retsplejelov er bemyndiget til at anlægge sag på vegne af denne juridiske person. Pengeinstituttet er hverken forpligtet til eller har tilladelse til at gennemgå den pågældende erklæring. Den undersøger heller ikke, om de udbetalte midler faktisk er blevet anvendt til det tilsigtede formål. Den afregner skyldnerens ansattes fordringer på grundlag af de midler, der er til rådighed på kontoen (herunder dem, der ankommer til kontoen efter betaling, hvis det oprindelige beløb ikke var tilstrækkeligt til at foretage betalingen). Dette gælder også for midler på op til det dobbelte af eksistensminimummet. Også i dette tilfælde foretager pengeinstituttet betalingen på grundlag af en anmodning fra skyldner, uafhængigt og uden medvirken af en domstol (hvis skyldner sender anmodningen til en domstol, træffer retten ikke afgørelse herom. Den videresender den blot til pengeinstituttet med henblik på opfyldelse af den tilsvarende forpligtelse). I sådanne tilfælde er det ikke relevant at undersøge formålet med de udbetalte midler. Pengeinstituttet underretter blot retten om, at den har udbetalt det pågældende beløb til skyldneren. Det bør derefter sikres, at modtageren også underrettes. I modsat fald kunne sidstnævnte have rimelig tvivl om, hvorvidt pengeinstituttet i tilfælde af en ufuldstændig betaling af kravet handlede i overensstemmelse med rettens kendelse. Hvis modtageren derimod ikke på nogen måde er berørt af den pågældende betaling, er det ikke nødvendigt at anmelde den. I andre tilfælde udelukkes disse beløb uden videre (f.eks. i forbindelse med sociale ydelser eller krav fremsat af ophavsmænd eller andre initiativtagere).

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

Ja. Bankerne har ret til at opkræve gebyrer for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser i henhold til deres skala. Størrelsen af bankgebyrerne fastsættes efter aftale mellem skyldneren og banken i henhold til den lovbestemte ordning med lovfæstede grænser for, hvad en bank kan aftale med en skyldner.

Banker har også ret til at opkræve et gebyr for udlevering af oplysninger, hvis dette aftales med kunden. Dette afhænger af den faktiske skala, idet kontohaveren afholder den foreløbige og endelige betaling af disse gebyrer.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

Retsafgifter er reguleret ved lov nr. 549/1991 [om retsafgifter](#), som ændret. Afgifterne skal erlægges i form af et fast beløb, eller, hvis der er tale om afgifter beregnet på grundlag af en bestemt sum, en procentsats heraf. Omkostningerne i procent er det beløb, der fremkommer ved at gange beregningsgrundlaget for omkostningerne med den gældende sats. De forskellige satser er fastsat i en tabel, der er knyttet som bilag til loven. Loven finder anvendelse både i sager i første instans og i appelsager.

Omkostningerne skal betales, så snart betalingsforpligtelsen opstår, f.eks. ved indleveringen af stævningen.

For bankgebyrer fastsættes størrelsen af bankgebyrerne efter aftale mellem skyldneren og banken i henhold til den lovbestemte ordning med lovfæstede grænser for, hvad en bank kan aftale med en skyldner.

Størrelsen af bankgebyrerne fastsættes efter aftale mellem skyldneren og banken i henhold til den lovbestemte ordning med lovfæstede grænser for, hvad en bank kan aftale med en skyldner.

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Tilsvarende kendelser på nationalt plan kan ikke rangordnes.

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

For så vidt angår de afgørelser, der er omhandlet i artikel 33, stk. 1, og artikel 34, stk. 1 eller 2, er den kompetente ret distriktsdomstolen i Prag 1 (i henhold til artikel 37 i [lov nr. 6/2002 om domstole og dommere](#)).

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

Appellen indgives via den ret, der afsagde den appellerede dom, senest 15 dage efter forkyndelsen af et skriftligt eksemplar af dommen (artikel 204, stk. 1, i lov nr. 99/1963. [den civile retsplejelov](#), som ændret).

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

Retsafgifter er reguleret ved lov nr. 549/1991 [om retsafgifter](#), som ændret. Afgifterne skal erlægges i form af et fast beløb, eller, hvis der er tale om afgifter beregnet på grundlag af en bestemt sum, en procentsats heraf. Omkostningerne i procent er det beløb, der fremkommer ved at gange beregningsgrundlaget for omkostningerne med den gældende sats. De forskellige satser er fastsat i en tabel, der er knyttet som bilag til loven. Loven finder anvendelse både i sager i første instans og i appelsager.

Omkostningerne skal betales, så snart betalingsforpligtelsen opstår, f.eks. ved indleveringen af stævningen.

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Den Tjekkiske Republik betragter **slovakisk** som et acceptabelt fremmedsprog.

Sidste opdatering: 08/02/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender - Tyskland

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

I tilfælde hvor kreditor allerede har fået udstedt et officielt bekræftet dokument, er det retten i den retskreds, hvor dokumentet er blevet udstedt, der har stedlig kompetence til at afsige en kendelse om sikring af bankindeståender.

Retternes saglige kompetence fastlægges efter de almindelige bestemmelser i tysk forfatningsret og de processuelle regler, der finder anvendelse. Den ret, der har kompetence i den konkrete sag, kan findes ved hjælp af søgemaskinen ovenfor.

Artikel 50, stk. 1, litra b) - Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

Den myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 655/2014, er Bundesamt für Justiz (forbundsjustitsministeriet).

Bundesamt für Justiz har følgende kontaktoplysninger:

Bundesamt für Justiz

Adenauerallee 99-103

53113 Bonn

Tyskland

Tlf.: +49-228 99 410-40

E-Mail: EU-Kontenpfaendung@bfj.bund.de

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

For at indhente kontooplysninger i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 655/2014 kan Bundesamt für Justiz anmode Bundesamt für Steuern om adgang til følgende oplysninger i pengeinstitutter:

kontonummeret

den dato, hvor kontoen blev oprettet og lukket på

kontohaverens navn og fødselsdato og

navnene på de personer, der har ret til at disponere over kontoen.

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

Et afslag på at afsige en kontosikringskendelse kan appelleres til den ret, der har afslået anmodningen, eller, for så vidt som der er tale om en ret i første instans, til den ret, der fungerer som anden instans for denne ret.

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

De distriktsretter (Amtsgerichte), der er nævnt i artikel 50, stk. 1, litra a), har kompetence til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser.

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

Den kompetente myndighed, er den distriktsret (Amtsgericht), der efter de almindelige bestemmelser i retsplejeloven (*Zivilprozessordnung*) har kompetence til at fuldbyrde kendelsen. Hvis kendelsen er blevet afsagt af en tysk ret, har denne ret kompetence til at fuldbyrde kendelsen.

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

Med hensyn til sikring af midler på fælles konti gælder følgende bestemmelser:

Hvis kontohaverne ifølge de interne bestemmelser i det kontoførende pengeinstitut kun må disponere over midlerne på kontoen i fællesskab (såkaldte "*Und-Konten*"), skal sikringskendelsen være rettet til samtlige kontohavere.

Hvis debitor har lov til at disponere over midlerne på kontoen alene (den såkaldte "*Oder-konto*"), kan der gøres udlæg i disse midler på samme måde som ved midler på en individuel konto tilhørende debitor.

Efter tysk ret kan der ikke gøres udlæg i midler på forvaltningskonti (*Treuhandkonten*), som debitor kan disponere over på vegne af tredjemand. I sådanne tilfælde skal kontosikringskendelsen rettes mod den person, der kan disponere over kontoen (*der Treuhänder*), dvs. skyldneren.

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

Beskyttelse mod udlæg i betalingskonti (*Zahlungskonten*) sker ved hjælp af en udlægsbeskyttelseskonto, jf. retsplejelovens § 850k. Retsvirkningerne af oprettelsen af en udlægsbeskyttelseskonto er fastsat i retsplejelovens § 899 ff.

De beløb, der skal tages i betragtning i henhold til retsplejelovens § 850c, stk. 1 og 2, er fastsat i bekendtgørelsen om udlægsfritagelse (*Pfändungsfreigrenzenbekanntmachung*) Beløbene justeres den 1. juli hvert år. Forskrifterne kan tilgås via dette link <http://www.gesetze-im-internet.de/>.

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

Efter tysk ret må bankerne ikke opkræve gebyrer for at efterkomme tilsvarende nationale afgørelser eller for udlevering af kontooplysninger.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

De retter, der er beskæftiget med behandling eller fuldbyrdelse af en kontosikringskendelse i henhold til forordning (EU) nr. 655/2014, kan opkræve de gebyrer, der er fastsat i lov om retsafgifter (*Gerichtskostenengesetz*) og i lov om retsafgifter i familieretlige sager (*Gesetz über Gerichtskosten in Familiensachen*). De nævnte love kan tilgås gratis via henholdsvis http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/gkg_2004/gesamt.pdf og <http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/famgkg/gesamt.pdf>.

For en samlet oversigt over de gebyrer, der skal betales i henhold til ovennævnte love, henvises til det anførte i relation til artikel 50, stk. 1, litra n).

De fogeder (*Gerichtsvollzieher*), der er beskæftiget med behandling eller fuldbyrdelse af en kontosikringskendelse i henhold til forordning (EU) nr. 655/2014, kan opkræve de gebyrer, der er fastsat i lov om fogedgebyrer (*Gerichtsvollzieherkostengesetz*). Loven kan tilgås gratis via <http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/gvkostg/gesamt.pdf>.

For forkyndelsen af en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender, der er afsagt i Tyskland, over for en bank, opkræves betaling, for så vidt forkyndelsen skal ske ved en foged i Tyskland Hvis fogeden foretager forkyndelsen personligt, opkræves der i henhold til nr. 100 i gebyrfortegnelsen til lov om fogedgebyrer (KV GvKostG) et gebyr på 11,00 EUR samt et transportgebyr i forhold til den afstand, som fogeden har tilbagelagt, som udgør 3,25 EUR ved en afstand på op til 10 km, 6,50 EUR ved en afstand på mere end 10 km og op til 20 km, 9,75 EUR ved en afstand på mere end 20 km og op til 30 km, 13,00 EUR ved en afstand på mere end 30 km og op til 40 km og 16,25 EUR ved en afstand på over 40 km, jf. nr. 711 i KV GvKostG. Hvis fogeden foretager forkyndelsen på anden måde, opkræves der et gebyr på 3,30 EUR, jf. nr. 101 i KV GvKostG. Forsendelsesomkostninger ved forkyndelse med forkyndelsesattest opkræves fuldt ud, jf. nr. 701 KV GvKostG. Der opkræves et fast beløb til dækning af andre kontantudlæg på 20 % pr. opgave af de gebyrer, der ellers opkræves, dog mindst 3,00 EUR og højst 10,00 EUR, jf. nr. 716 KV GvKostG.

Dette gælder tilsvarende i tilfælde, hvor den ret, der har afsagt kontosikringskendelsen i Tyskland, efter kreditors begæring anmoder en foged om at forkynde kendelsen for debitor.

Der opkræves ikke gebyr for oplysningsmyndighedens arbejde efter artikel 14 i forordning (EU) nr. 655/2014, dog med forbehold af den nærmere redegørelse i relation til artikel 50, stk. 1, litra n, om forhøjelse af retsgebyrerne i sager om opnåelse af en kendelse om kontosikring som omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra b, i forordning (EU) nr. 655/2014.

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Rækkefølgen af udlæg i bankindeståender, der beror på afgørelser i henhold til national lovgivning, der svarer til afgørelser, der træffes efter forordning (EU) nr. 655/2014, afgøres af tidspunktet for meddelelsen til banken, idet tidligere udlæg har forrang frem for senere udlæg.

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdelsesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

Den ret, der har afsagt kontosikringskendelsen, har kompetence til at anordne retsmidler i henhold til artikel 33, stk. 1, i forordning (EU) nr. 655/2014.

For så vidt angår debitorets retsmidler i henhold til artikel 34, stk. 1 eller 2, i forordning (EU) nr. 655/2014, er det den ret, der efter de almindelige bestemmelser har kompetence til at fuldbyrde kendelsen, der er kompetent.

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

Appel efter artikel 37 i forordning (EU) nr. 655/2014 til prøvelse af afgørelser om klage- og søgsmålsadgang kan iværksættes ved den ret, der har truffet afgørelse herom, eller, for så vidt som der er tale om en ret i første instans, til den ret, der fungerer som anden instans for denne ret.

Appelfristen er en måned.

Fristen begynder at løbe fra den dato, hvor den berørte person fik meddelelse om den afgørelse, som han eller hun ønsker at appellere.

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

I sager efter artikel 5, litra a), i forordning (EU) nr. 655/2014:

Gebyrets størrelse fastsættes hver gang på grundlag af det omtvistede beløb og den relevante gebyrsats ved hjælp af den beregningsmetode, der er fastsat i § 34 i GKG og/eller § 28 i FamGKG.

I overensstemmelse med nr. 1410 i listen over sagsomkostninger i KV GKG anvendes der som udgangspunkt i sager om afsigelse af en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender som omhandlet i artikel 5, litra a), i forordning (EU) nr. 655/2014 en gebyrsats på 1,5. I visse tilfælde, hvor behandlingen af sagen ved retten ikke er så tidskrævende, anvendes en nedsat gebyrsats på 1,0, jf. nr. 1411 i KV GKG. Hvis der afsiges en kendelse i henhold til § 91a eller 269, stk. 3, tredje punktum, i retsplejeloven anvendes der som udgangspunkt en højere gebyrsats på 3,0, jf. nr. 1412 i KV GKG.

Gebyret omfatter også debitorets anmodninger om retsmidler som omhandlet i artikel 33 i forordning (EU) nr. 655/2014 med henblik på tilbagekaldelse eller ændring af den europæiske sikringskendelse. Der opkræves et fast beløb på 3,50 EUR pr. forkyndelse for forkyndelse med modtagelsesbevis, anbefalet brev med modtagelsesbevis eller ved fogedens hjælp, forudsat at der foretages mere end 10 forkyndelser i én sag, eller hvis forkyndelsen sker på kreditors anmodning, jf. nr. 9002 i KV GvKostG.

I en appelsag anvendes en afgiftssats på 1,5, jf. nr. 1430 KV GKG. Hvis sagen afsluttes ved, at sagen frafalder, nedsættes gebyrsatsen til 1,0, jf. nr. 1431 i KV GKG.

Kravets værdi fastsættes hver gang efter rettens skøn, jf. § 53 i GKG sammenholdt med § 3 i retsplejeloven.

Gebyret forfalder til betaling, så snart anmodningen om en europæisk sikringskendelse eller stævningen er indgivet til retten, jf. § 6 i GKG.

For så vidt som distriktsretten træffer afgørelse i første instans som familieret, anvendes der som regel en gebyrsats på 1,5 efter nr. 1420 i listen over sagsomkostninger i henhold til KV FamGKG. Hvis sagen afsluttes, uden at der træffes en endelig afgørelse, nedsættes gebyrsatsen til 0,5, jf. nr. 1421 i KV GKG.

Gebyret omfatter også debitorets anmodninger om retsmidler som omhandlet i artikel 33 i forordning (EU) nr. 655/2014 med henblik på tilbagekaldelse eller ændring af den europæiske sikringskendelse. Der opkræves et fast beløb på 3,50 EUR pr. forkyndelse for forkyndelse med modtagelsesbevis, anbefalet brev med modtagelsesbevis eller ved fogedens hjælp, forudsat at der foretages mere end 10 forkyndelser i én sag, eller hvis forkyndelsen sker på kreditors anmodning, jf. nr. 2002 i KV FamGKG.

I en appelsag anvendes en afgiftssats på 2.0, jf. nr. 1422 i KV FamGKG. Hvis sagen afsluttes ved, at appellen frafaldes, inden retten har modtaget appelanbringenderne, nedsættes gebyrsatsen til 0.5, jf. nr. 1423 i KV FamGKG. I andre tilfælde, hvor sagen afsluttes, uden at der træffes en endelig afgørelse, er gebyrsatsen 1.0, jf. nr. 1424 i KV FamGKG.

Kravets værdi fastsættes i hvert enkelt tilfælde efter ret og billighed, jf. § 42, stk. 1, i FamGKG.

Gebyret forfalder til betaling, så snart der er truffet en retskraftig afgørelse om gebyrerne, eller sagen på anden måde er afsluttet, jf. § 11 i FamGKG.

Når en arbejdsret træffer afgørelse i første instans, anvendes der sædvanligvis en gebyrsats på 0,4, jf. nr. 8310 i KV GKG. Hvis der afsiges en kendelse i henhold til § 91a eller 269, stk. 3, tredje punktum, i retsplejeloven anvendes der som udgangspunkt en højere gebyrsats på 2.0, jf. nr. 8311 i KV GKG. Gebyret omfatter også debitors anmodninger om retsmidler som omhandlet i artikel 33 i forordning (EU) nr. 655/2014 med henblik på tilbagekaldelse eller ændring af den europæiske sikringskendelse. Der opkræves et fast beløb på 3,50 EUR pr. forkyndelse for forkyndelse med modtagelsesbevis, anbefalet brev med modtagelsesbevis eller ved fogedens hjælp, forudsat at der foretages mere end 10 forkyndelser i én sag, eller hvis forkyndelsen sker på kreditors anmodning, jf. nr. 9002 i KV GKG.

I en appelsag anvendes en afgiftssats på 1.2, jf. nr. 8330 KV GKG. Hvis sagen afsluttes ved, at sagen frafaldes, nedsættes gebyrsatsen til 0.8, jf. nr. 8331 i KV GKG.

Kravets værdi fastsættes hver gang efter rettens skøn, jf. § 53 i GKG sammenholdt med § 3 i retsplejeloven.

Gebyret forfalder til betaling, så snart der er truffet en retskraftig afgørelse om gebyrerne, eller sagen på anden måde er afsluttet, jf. § 9 i GKG.

I sager efter artikel 5, litra b), i forordning (EU) nr. 655/2014 og i alle sager vedrørende anmodninger om at begrænse eller indstille fuldbyrdelsen af en kontosikringskendelse:

I sager om opnåelse af en kontosikringskendelse som omhandlet i artikel 5, litra b), i forordning (EU) nr. 655/2014 opkræves der et gebyr på 22 EUR, jf. nr. 2111 i KV GKG. Hvis der under sagen anmodes om kontooplysninger, forhøjes gebyret til 37 EUR, jf. nr. 2112 i KV GKG.

Gebyret omfatter også debitors anmodninger om retsmidler som omhandlet i artikel 33 i forordning (EU) nr. 655/2014 med henblik på tilbagekaldelse eller ændring af den europæiske sikringskendelse.

Der opkræves et gebyr på 33 EUR for anmodninger om ophævelse eller begrænsning af tvangsfuldbyrdelsen, jf. nr. 2119 i KV GKG.

I sager, hvor søgsmålet afvises, eller sagsøger taber sagen, opkræves et gebyr på 33 EUR, jf. nr. 2121 i KV GKG. Hvis søgsmålet kun delvis afvises, eller sagsøger kun delvist taber sagen, kan retten efter ret og billighed nedsætte gebyret med halvdelen eller beslutte ikke at opkræve det.

Gebyret forfalder til betaling, så snart anmodningen om en europæisk sikringskendelse, om afslutning eller begrænsning af tvangsfuldbyrdelsen eller stævningen er indgivet til retten, jf. § 6 i GKG.

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Dokumenter, der er stilet til en ret eller en kompetent myndighed inden for rammerne af forordning (EU) nr. 655/2014, skal være affattet på tysk.

Sidste opdatering: 29/12/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender - Estland

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

Regionsretterne (*maakohud*).

Artikel 50, stk. 1, litra b) - Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

Kammeret for fogeder og kuratorer

Tartu mnt 16, 10117 Tallinn

Tlf.: +372 64 63 773

E-mail: info@kpkoda.ee

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

Artikel 14, stk. 5, litra a): pligt for alle banker på deres område til på anmodning fra oplysningsmyndigheden at oplyse, om debitor har en konto hos dem.

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

Appellen indgives til en distriktsdomstol (*ringkonnakohus*) via den regionsret, der traf afgørelsen.

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

Artikel 10, stk. 2: den regionsret, der har afsagt den europæiske kontosikringskendelse

Artikel 10, stk. 2, tredje afsnit: fogeden

Artikel 23, stk. 3: fogeden

Artikel 23, stk. 5: fogeden

Artikel 23, stk. 6: fogeden

Artikel 25, stk. 3: fogeden

Artikel 27, stk. 2: fogeden

Artikel 28, stk. 3: fogeden

Artikel 36, stk. 5, andet afsnit: fogeden.

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

Fogeden.

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

Et krav om betaling fra en konto, som begge ægtefæller har rådighed over, tillades med samtykke fra den ægtefælle, der ikke er debitor, eller hvis der foreligger et eksekutionsfundament, hvorefter det kræves, at begge ægtefæller opfylder fordringen.

Det fremgår af gældslovens artikel 626, stk. 3, at fordringer og løsøre, som fuldmægtig erhverver i henhold til en fuldmagt i fuldmægtigens navn, men på vegne af fuldmagtsgiver, og fordringer og løsøre, som fuldmagtsgiver overfører til fuldmægtigen med henblik på fuldmagten, ikke indgår i fuldmægtigens konkursbo og ikke kan gøres til genstand for udlæg inden for rammerne af en fogedsag mod fuldmægtigen.

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

Der kan ikke gøres udlæg i følgende indtægter:

offentlige familieydelse

sociale ydelser til handicappede

sociale ydelser efter bistandsloven

arbejdsløshedsydelse, stipendier, tilskud til transport og ophold samt iværksætterstøtte, der udbetales af den estiske arbejdsløshedskasse
erstatning for personskade og sygdom, bortset fra erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og ikkeøkonomisk skade
ydelse, der udbetales i anledning af nedsat arbejdsevne
lovpligtigt underholdsbidrag

økonomiske sygesikringsydelse i henhold til lov om sygesikring, bortset fra ydelse, der udbetales i anledning af midlertidig uarbejdsdygtighed
statspension i det omfang, det er fastsat ved lov

økonomisk støtte efter løsladelse fra fængsel

ydelse til ofre for forfølgelse som omhandlet i lov om ofre for forfølgelse fra besættelsesmagters side (okupatsioonirežiimide poolt repressseeritud isiku seadus).

Der gøres ikke udlæg i indtægter, hvis de ikke overstiger den månedlige mindsteløn eller den tilsvarende andel af indkomsten for en uge eller en dag. Pr. 1. januar 2020 er den månedlige mindsteløn for fuldtidsarbejde 584 EUR.

Hvis udlæg i andre af debtors aktiver ikke er tilladt eller ikke kan forventes at medføre fuld indfrielse af et krav om underholdsbidrag, og hvis udlægget er berettiget i forhold til fordringstypen og indtægtsniveauet, kan der, på anmodning fra kreditor, foretages udlæg i de i punkt 57 nævnte indtægter.

Hvis et udlæg i andre af debtors aktiver ikke har medført eller ikke forventes at medføre fuld indfrielse af et krav vedrørende børnebidrag, kan der gøres udlæg i op til halvdelen af de indtægter, der er angivet i artikel 132, stk. 1, i loven om fuldbyrdelsesprocedurer. Hvis den del af debtors indkomst, der er gjort udlæg i for at fyldestgøre et krav vedrørende børnebidrag, er mindre end halvdelen af mindstelønnen, kan der gøres udlæg i op til en tredjedel af debtors indtægter.

Hvis en debitor efter loven forsørger eller betaler underholdsbidrag til en anden, hæves det beløb, der ikke kan gøres udlæg i, med en tredjedel af den månedlige mindsteløn pr. person, som debitor har forsørgerpligt over for, medmindre et krav vedrørende børnebidrag er genstand for tvangsfuldbyrdelse.

Der kan gøres udlæg i op til tredjedele af et beløb svarende til fem gange mindstelønnen, og der kan gøres udlæg i alle de indtægter, der overstiger et beløb svarende til fem gange mindstelønnen, ud af den del af indtægterne, der overstiger det beløb, der ikke gøres udlæg i, forudsat at det beløb, der gøres udlæg i, ikke er højere end to tredjedele af den samlede indtægt. Denne bestemmelse gælder ikke, hvis et krav om underholdsbidrag er genstand for tvangsfuldbyrdelse.

Fogeden vil på grundlag af en begæring fra debitor ophæve spærringen af kontoen inden for tre hverdage, således at debitor har adgang til de indtægter, der ikke er gjort udlæg i.

Hvis mere end én måneds indtægter overføres til en debtors konto, vil fogeden på grundlag af en begæring fra debitor ophæve spærringen af kontoen inden for tre arbejdsdage, således at debitor har adgang til de indtægter, der ikke er gjort udlæg i, forudbetalt for hver måned. Hvis det ikke kan bestemmes, i hvilken periode der er overført beløb til debtors konto, vil fogeden overføre den del af indtægterne, der ikke kan gøres udlæg i, for én måned.

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

Nej.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

Det fremgår af artikel 781, stk. 4, i [lov om fogeder](#), at en person, der indgiver en anmodning om indhentning af kontooplysninger i henhold til artikel 14, skal betale 20 EUR.

Ifølge artikel 38, stk. 6, i fogedloven er det grundgebyr, der skal betales til en foged for fuldbyrdelse af en kontosikringskendelse, 92 EUR.

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Et ældre udlæg i samme aktiver har forrang for et efterfølgende udlæg.

Et udlæg, der er foretaget i anledning af et krav på børnepenge, har forrang for andre udlæg, uanset hvornår de foretages. Flere på hinanden følgende udlæg, der foretages i anledning af krav på børnepenge, er ligestillede.

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdelsesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

Artikel 33, stk. 1: regionsretten

Artikel 34, stk. 1, litra a): den foged, der iværksatte fuldbyrdelsen og indefrøs midlerne på kontoen på grundlag af en europæisk kontosikringskendelse. En fortegnelse over fogeder findes på webstedet for den [estiske sammenslutning af fogeder og kuratorer](#).

Artikel 34, stk. 1, litra b)

nr. i): fogeden

nr. ii): fogeden

nr. iii): fogeden

nr. iv): fogeden

Artikel 34, stk. 2: regionsretten.

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

Artikel 33

Appellen indgives til en distriktsdomstol via den regionsret, der traf afgørelsen, senest 15 dage efter den dato, hvor afgørelsen blev forkyndt.

Artikel 34

– Hvis afgørelsen blev truffet af en regionsret, indgives appellen til en distriktsdomstol via den regionsret, der traf afgørelsen. Appellsagen skal anlægges senest 15 dage efter den dato, hvor afgørelsen blev forkyndt.

– En part i en tvangsfuldbyrdelsessag kan klage over fogedens afgørelse eller disposition i forbindelse med fogedens fuldbyrdelse af et eksekutionsfundament eller over hans manglende fuldbyrdelse senest ti dage fra den dag, hvor den pågældende blev eller burde være blevet opmærksom på afgørelsen eller dispositionen, medmindre andet er fastsat ved lov. En part i en tvangsfuldbyrdelsessag kan indbringe et søgsmål til prøvelse af en afgørelse, som fogeden har truffet i anledning af klagen, til regionsretten i den retskreds, hvor fogedens kontor er beliggende, senest ti dage efter forkyndelsen af afgørelsen. Et søgsmål til prøvelse af en fogeds afgørelse eller disposition kan ikke indbringes for en domstol, hvis der ikke først er indgivet en klage til fogeden herover. Sagens parter og fogeden kan appellere den dom, der afsiges af regionsretten vedrørende fogedens afgørelse, til en distriktsdomstol via den relevante regionsret. Appellen skal indgives senest 15 dage efter den dato, hvor dommen blev forkyndt.

Artikel 35

– Hvis afgørelsen blev truffet af en regionsret, indgives appellen til en distriktsdomstol via den regionsret, der traf afgørelsen. Appellen skal indgives senest 15 dage efter den dato, hvor dommen blev forkyndt (stk. 1).

– En part i en tvangsfuldbyrdelsessag kan klage over fogedens afgørelse eller disposition i forbindelse med fogedens fuldbyrdelse af et eksekutionsfundament eller over hans manglende fuldbyrdelse senest ti dage fra den dag, hvor den pågældende blev eller burde være blevet opmærksom

på afgørelsen eller dispositionen, medmindre andet er fastsat ved lov. En part i en tvangsfuldbyrdsessag kan indbringe et søgsmål til prøvelse af en afgørelse, som fogeden har truffet i anledning af klagen, til regionsretten i den retskreds, hvor fogedens kontor er beliggende, senest ti dage efter forkyndelsen af afgørelsen. Et søgsmål til prøvelse af en fogeds afgørelse eller disposition kan ikke indbringes for en domstol, hvis der ikke først er indgivet en klage til fogeden herover (stk. 3 og 4). Sagens parter og fogeden kan appellere den dom, der afsiges af regionsretten vedrørende fogedens afgørelse, til en distriktsdomstol via den relevante regionsret. Appellen skal indgives senest 15 dage efter den dato, hvor dommen blev forkyndt.

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

Der skal betales et gebyr på 50 EUR ved stævningens indgivelse, uanset hvad påstanden går ud på.

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Estisk og engelsk.

Sidste opdatering: 14/04/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender - Irland

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

Officielt bekræftede dokumenter er ukendte i irsk ret, og bestemmelsen finder derfor ikke anvendelse i Irland.

Artikel 50, stk. 1, litra b) - Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

I Irland er det:

Minister for Justice,

Bishop's Square,

Redmond's Hill,

Dublin 2,

Irland

[✉ EAPDIA@justice.ie](mailto:EAPDIA@justice.ie)

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

I Irland finder artikel 14, stk. 5, anvendelse, dvs. der gælder en forpligtelse for alle banker i Irland til på anmodning fra oplysningsmyndigheden at oplyse, om debitor har en konto hos dem.

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

Følgende gælder i Irland:

når det er District Court, der er kompetent til at udstede kontosikringskendelsen, skal et afslag herpå indbringes for den Circuit Court, i hvis retskreds kendelsen kunne være blevet udstedt

når det er Circuit Court, der er kompetent til at udstede kontosikringskendelsen, skal et afslag herpå indbringes for High Court

når det er High Court, der er kompetent til at udstede kontosikringskendelsen, skal et afslag herpå indbringes for Court of Appeal (det bemærkes dog, at Supreme Court i overensstemmelse med bestemmelserne i den irske forfatning har kompetence til at efterprøve en afgørelse, der er truffet af High Court, hvis ekstraordinære omstændigheder tilsiger det. Det er en betingelse for Supreme Court's kompetence, at den pågældende afgørelse vedrører et grundlæggende samfundsspørgsmål (*matters of general public importance*), og/eller at hensynet til rettens pleje kræver det).

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

I Irland er det:

Minister for Justice,

Bishop's Square,

Redmond's Hill,

Dublin 2,

Irland

[✉ EAPDCA@justice.ie](mailto:EAPDCA@justice.ie)

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

I Irland er det:

Minister for Justice,

Bishop's Square,

Redmond's Hill,

Dublin 2,

Irland

[✉ EAPDCA@justice.ie](mailto:EAPDCA@justice.ie)

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

Spørgsmålet om, i hvilket omfang fælles konti og forvaltningskonti kan sikres efter irsk ret, afhænger af sagens nærmere omstændigheder. For så vidt angår fælles konti er hovedreglen, at en Mareva-kendelse (*Mareva type injunction*), der er afsagt i relation til en sagsøgt alene, ikke bør hindre en indehaver af en fælles konto i at hæve penge på kontoen, medmindre det modsatte udtrykkeligt er anført i kendelsen.

For så vidt angår forvaltningskonti, hvor tredjemand på vegne af en sagsøgt råder over midler på en forvaltningskonto, kan sådanne midler være omfattet af en Mareva-kendelse, der er afsagt i relation til sagsøgte, fordi vedkommende er den retmæssige eller rentenydende ejer (*equitable or beneficial owner*) af disse midler.

En indehaver af en fælles konto eller en forvaltningskonto, der er genstand for en sådan kendelse, kan fremsætte en begæring for den relevante ret med henblik på at få ændret indholdet af kendelsen.

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

I en tilsvarende national sag tager retten stilling til, hvilket beløb der skal være til overs til debitor under hensyntagen til sagens konkrete omstændigheder. En eventuel anmodning fremsættes af debitor, og der er ingen regler for, hvilket beløb der skal stå til rådighed.

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

Bankerne opkræver ikke gebyr for gennemførelse af kendelser i tilsvarende nationale sager. Såfremt der anmodes om kontooplysninger, er der ikke noget til hinder for, at bankerne kan opkræve et gebyr for sådanne oplysninger. Som udgangspunkt skal kreditor dække bankens omkostninger, selv om debitor i sidste ende kan blive pålagt at afholde dem.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

Der er ikke planer om indførelse af et administrationsgebyr til fordel for de kompetente myndigheder. Personlig forkyndelse af dokumenter udløser imidlertid betaling af et gebyr på mellem 100 og 200 euro afhængig af, hvor vanskeligt det er at foretage forkyndelsen.

NB: Forkyndelsen vil i givet fald blive foretaget af en privat virksomhed, og der foreligger ikke nogen skala for deres gebyrer.

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Tilsvarende kendelser efter irsk lovgivning, såsom Mareva-kendelser, er ikke tildelt nogen rang, eftersom kreditor ikke indrømmes nogen prioritetsstilling i de omhandlede midler.

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdelsesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

Følgende gælder i Irland:

For så vidt angår artikel 33, stk. 1, forholder det sig således, at det er den ret, der udstedte kontosikringskendelsen, der har kompetence til at fastsætte et retsmiddel, som efter omstændighederne kan være District Court, Circuit Court eller High Court*.

For så vidt angår artikel 34, stk. 1, og 34, stk. 2, er den kompetente ret den ret, der udstedte kontosikringskendelsen, hvis den blev udstedt i Irland, High Court, hvis kontosikringskendelsen blev udstedt i en anden medlemsstat*.

*High Court,
Four Courts,
Dublin 7.

HighCourtCentralOffice@courts.ie

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

I Irland kan afgørelser, der er truffet i henhold til artikel 33, 34 og 35, appelleres efter følgende regler –

hvis afgørelsen blev truffet af District Court, kan appel iværksættes for den Circuit Court, i hvis retskreds kontosikringskendelsen blev udstedt, inden 14 dage efter den dato, hvorpå den anfægtede afgørelse blev truffet (kun for så vidt angår artikel 35, stk. 1, og 35, stk. 3). <http://www.courts.ie/rules.nsf/0/e7bc3303e9b0464a80256d2b0046a095?OpenDocument>

hvis afgørelsen blev truffet af Circuit Court, kan appel iværksættes for High Court inden 10 dage efter den dato, hvorpå den anfægtede dom eller kendelse blev afsagt i et åbent retsmøde (kun for så vidt angår artikel 35, stk. 1, og 35, stk. 3). <http://www.courts.ie/rules.nsf/d7ed4ce54d2bd0c680256e5400502ec7/d5629e64d4c7cae680256d2b0046b3ae?OpenDocument>

hvis afgørelsen blev truffet af High Court, kan appel iværksættes for Court of Appeal inden 28 dage efter kendelsens afsigelse. (Det bemærkes dog, at Supreme Court i overensstemmelse med bestemmelserne i den irske forfatning har kompetence til at efterprøve en afgørelse, der er truffet af High Court, hvis ekstraordinære omstændigheder tilsiger det. Det er en betingelse for Supreme Court's kompetence, at den pågældende afgørelse vedrører et grundlæggende samfundsspørgsmål, og/eller at hensynet til rettens pleje kræver det). <http://www.courts.ie/rules.nsf/8652fb610b0b37a980256db700399507/6805f0acd71dd40f80256f900064bdeb?OpenDocument>

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

Afhængigt af de konkrete omstændigheder kan retsafgifterne for at få afsagt en kontosikringskendelse eller for at anfægte en sådan beløbe sig til mellem 80 og 200 euro. Nærmere oplysninger herom kan findes her:

<http://www.irishstatutebook.ie/eli/2014/si/491/> (SI 491/2014)

<http://www.irishstatutebook.ie/eli/2014/si/492/> (SI 492/2014)

<http://www.irishstatutebook.ie/eli/2014/si/22/> (SI 22/2014)

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Ingen (i Irland accepteres kun irsk og engelsk).

Sidste opdatering: 15/05/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender - Grækenland

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

Byretter og førsteinstansretter.

Artikel 50, stk. 1, litra b) – Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

Direktoratet for Revisionsplanlægning (*asutuse (Anexártiti Archí Dimosíon Esódon)*) i Generaldirektoratet for Skatteoperationer (*Genikí Diéftynsi Forologikón Leitourgíon*) under den uafhængige myndighed for offentlige indtægter (*Diéftynsi Epicheirisiakou Schediasmou Eléngchon - DIESEL*). E-mail: diesel@aade.gr / tf.: +30 2104802000, +30 2104802530.

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

Finansministeriets register over bankkonti og betalingskonti blev oprettet med henblik på at fremsende myndigheders, tjenesters, forvaltningsorganers og andre organers anmodninger om oplysninger til de forskellige pengeinstitutter. Disse anmodninger sendes som sikker e-post via en tredjepart (TEIRESIAS) til kreditinstitutterne, der sender deres svar med de relevante oplysninger om de omhandlede konti via samme kanal [artikel 14, stk. 5, litra a)].

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

Byrettens afslag kan indbringes for førsteinstansretten, der er beklædt med en enkelt dommer, og dennes afslag kan indbringes for appelretten (*Efeteio*).

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

Den myndighed, der har kompetence til at foretage fremsendelsen, er førsteinstansretten (*Protodikeio*). Fogederne har til opgave at modtage og forkynde kontosikringskendelsen og andre dokumenter.

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

Fogederne.

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

Kun fælles konti kan være genstand for en kontosikringskendelse, ikke forvaltningskonti. Ingen yderligere betingelser gælder for sikring af fælles konti.

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

Artikel 982, stk. 2, i den civile retsplejelov bestemmer, at der ikke kan gøres udlæg i bl.a. underholdsbidrag, løn, pensioner og sociale sikringsydelse. Der er ingen link til den civile retsplejelov på internettet. Disse beløb er undtaget fra udlæg, uden at debitor behøver at anmode herom.

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

Der er ingen specifikke bestemmelser vedrørende betaling af omkostninger og gebyrer i forbindelse med indefrysning af midler, udlæg i indståender på bankkonti eller afgivelse af oplysninger vedrørende bankkonti. Sammenslutningen af græske banker er imidlertid af den opfattelse, at pengeinstitutterne har ret til at opkræve gebyrer, hvilket udtrykkeligt er fastsat i artikel 30a og 30b i lov om inddrivelse af offentlige indtægter (KEDE — lovdekret nr. 356/1974, som ændret, og som i øjeblikket er gældende).

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

Den uafhængige myndighed, der har ansvaret for de offentlige indtægter, og som deltager i behandlingen af kontosikringskendelser, opkræver ingen gebyr. Når fogederne fuldbyrder en sådan kendelse, opkræver de et beløb herfor direkte hos kreditor. Der er ingen link på internettet til fogedernes takster. Finansministeriet opkræver ingen gebyrer for levering af kontooplysninger i henhold til artikel 14.

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Den europæiske kontosikringskendelse ligestilles med en tilsvarende foranstaltning efter national lovgivning. Tilsvarende kendelser er ikke tildelt nogen forrang efter national lovgivning.

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdelsesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

Den ret, der har kompetence til at behandle en klage, er den, der afsagde den europæiske kontosikringskendelse, dvs. byretten for så vidt angår de sager, der henhører under dennes kompetence, og førsteinstansretten i alle andre sager. For så vidt angår de i artikel 34, stk. 1 og 2, omhandlede retsmidler er byretten kompetent i sager, hvis værdi ikke overstiger 20 000 EUR. Den kompetente ret i sager, hvis værdi overstiger 20 000 EUR, er førsteinstansretten.

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

Afgørelser, der træffes af byretten, kan indbringes for førsteinstansretten, der er beklædt med en enkelt dommer, og dennes afgørelser kan indbringes for appelretten (*Efeteio*). En sådan appel skal iværksættes inden 30 dage efter, at afgørelsen er blevet forkyndt for debitor.

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

Retsafgifterne svarer til ca. 4 promille af kravet. Dette gælder også i sager, der er anlagt med det formål at få afsagt en kontosikringskendelse, og i appelsager.

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Dokumenterne accepteres kun på græsk.

Sidste opdatering: 26/03/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender - Spanien

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

Førsteinstansretterne (*Juzgados de Primera Instancia*)

For at afgøre, hvilken ret, der har stedlig kompetence, anvendes kriterierne i artikel 545, stk. 3, i den civile retsplejelov (*Ley de Enjuiciamiento Civil - LEC*) vedrørende fuldbyrdelse, der foretages på grundlag af udenretslige eksekutionsfundamenter.

Den kompetente ret er førsteinstansretten i den retskreds, der udpeges efter artikel 50 og 51 i LEC. Fordringshaveren kan vælge at lade fuldbyrdelsen foretage ved førsteinstansretten på det sted, hvor forpligtelsen ifølge eksekutionsfundamentet skal opfyldes, eller på et hvilket som helst sted, hvor skyldneren har aktiver, som der kan gøres udlæg i, uden at reglerne om parternes udtrykkelig eller stiltiende aftale herom finder anvendelse. Hvis der er flere skyldnere, er den kompetente ret den, der i overensstemmelse med det ovenfor anførte er kompetent i forhold til en af skyldnerne efter fordringshaverens valg.

Hvis fuldbyrdelsen vedrører aktiver, der er belånt eller behæftet, afgøres kompetencespørgsmålet efter artikel 684 i LEC.

Artikel 50, stk. 1, litra b) - Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

Undergeneraldirektoratet for internationalt retligt samarbejde (*Subdirección General de Cooperación Jurídica Internacional*) under justitsministeriet.

Kontaktoplysninger:

✉ sgcji@mjusticia.es

telefon: +34 91 390 4411

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

Adgang for oplysningsmyndigheden til de relevante oplysninger, som myndigheder eller forvaltninger råder over i deres registre eller andet steds.

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

Anmodningen om prøvelse indgives til den ret, der afslog at udstede en kontosikringskendelse. Hvis afgørelsen blev truffet af en førsteinstansret eller en handelsret (*Juzgado de lo Mercantil*), vil sagen blive afgjort af en provinsdomstol (*Audiencia Provincial*). Hvis afgørelsen blev truffet af en andeninstansret, er det den samme ret, der skal behandle sagen.

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

Den ret, der i henhold til artikel 50, litra f), har kompetence til at fuldbyrde kendelsen.

For så vidt angår artikel 28, stk. 3, er det førsteinstansretten på skyldnerens bopæl, der er kompetent.

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

Førsteinstansretten i den retskreds, hvor bankkontoen føres, og såfremt der er konti i flere retskredse, førsteinstansretten i en af disse retskredse.

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

Konti, som skyldneren har oprettet sammen med en anden person, og konti, som skyldneren har oprettet på vegne af tredjemand, kan gøres til genstand for kontosikring. Derimod kan konti, som tredjemand har oprettet på vegne af skyldneren, ikke gøres til genstand for kontosikring.

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

For så vidt angår lønninger og pensioner er der fastsat regler i artikel 607 i LEC.

✉ <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2000-323&tn=1&p=20151028&vd=#a607>

Når forvaltningsmyndigheder intervenserer i en civil sag eller en handelssag i forbindelse med spørgsmål, der ikke vedrører deres myndighedsudøvelse, kan der ikke gøres udlæg i beløb, som disse myndigheder har indsat på bankkonti, når de materielt set er afsat til en offentlig tjeneste eller en offentlig funktion. I sådanne tilfælde er de pågældende beløb uden videre fritaget for udlæg.

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

Der skal ikke betales gebyr i den forbindelse.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandlingen eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

Der opkræves ingen gebyrer.

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Midlertidig forrang, der gælder fra det tidspunkt, hvor banken modtog kendelsen.

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

Den ret, der har afsagt eller fuldbyrdet kendelsen.

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

Klagen indgives til den ret, der traf afgørelsen.

Hvis afgørelsen blev truffet af en førsteinstansret eller en handelsret, er **klagefristen** på 20 dage, og klagen vil blive behandlet af provinsdomstolen. Hvis afgørelsen blev truffet af retten, er klagefristen på 5 dage, og klagen vil blive behandlet af samme ret.

Fristen begynder at løbe fra det tidspunkt, hvor afgørelsen blev meddelt.

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

Der skal ikke betales retsafgifter bortset fra tilfælde, hvor der kræves sikkerhedsstillelse som omhandlet i tillægsbestemmelse (*Disposicion Adicional*) 15 i LOPJ.

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Ikke relevant

Sidste opdatering: 26/02/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender - Frankrig

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

Fogedretsafdelingen ved retten i første instans (Le juge de l'exécution du tribunal de grande instance). Når kreditor har fået et officielt bekræftet dokument, er det fogedretsafdelingen ved retten i første instans, der har kompetence til at udstede en europæisk kontosikringskendelse.

Artikel 50, stk. 1, litra b) – Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

Fogeden.

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

Fogeden har bemyndigelse til at indhente oplysninger i FICOBA-registret (centralt register over alle bankkonti og lignende, som indehaves af en person på fransk område).

Artikel 14, stk. 5, litra a) og b), finder anvendelse: Banker har på anmodning af oplysningsmyndigheden pligt til at oplyse, om debitor har en konto hos dem.

Den samme myndighed skal have adgang til relevante oplysninger, hvis offentlige myndigheder eller forvaltninger har disse oplysninger i registre e.l.

Fransk lovgivning indeholder allerede bestemmelser om en sådan adgang til oplysninger om debtors konti, når kreditor har et fuldbyrdesgrundlag (artikel L. 152-1 og L. 152-2 i lov om civil tvangsfuldbyrdelse (code des procédures civiles d'exécution – CPCE).

FICOBA-registret (Fichier national des comptes bancaires et assimilés), som blev oprettet i 1971 og forvaltes af generaldirektoratet for de offentlige finanser, registrerer konti af enhver art (bank-, postgiro- og opsparingskonti osv.) og giver godkendte personer oplysninger om konti, der indehaves af en person eller et selskab.

Indførelsen i dette register sker ved åbningen af en konto. Ved åbningen af kontoen oplyser den forvaltende finansielle institution kontohaveren om indførelsen i FICOBA. Anmeldelser om åbning, lukning eller ændring af konti skal indeholde følgende oplysninger:

navn og adresse på den finansielle institution, som forvalter kontoen

kontoens nummer, art, type og kendetegn

dato og den anmeldte handlings art (åbning, lukning, ændring)

kontohaverens fulde navn, fødselsdato og fødested, adresse plus enkeltmandsvirksomheders SIRET-nummer

juridiske personers navn, juridiske form, SIRET-nummer og adresse.

Registret indeholder ingen oplysninger om de transaktioner, der er foretaget på kontoen, eller om saldoen.

Det er generaldirektoratet for offentlige finanser (Direction Générale Finances Publiques), der foretager indførelserne ved modtagelse af anmeldelsen fra den finansielle institution, som har foretaget åbningen, ændringen eller lukningen af kontoen. Civilstandsoplysninger om personer bekræftes af INSEE, og DGFIP bruger SIRENE-registret til at bekræfte og ajourføre oplysningerne til identifikation af juridiske personer.

Find en foged

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

Appeldomstolen (Cour d'appel).

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

Fogeden.

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

Fogeden.

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

I tilfælde af sikring af en fælles konto skal det meddeles begge kontohavere. Såfremt fogeden ikke kender de fælles indehaveres identitet og adresse, anmodes banken om selv at oplyse dem om sikringen og størrelsen af den krævede sum, således at de i givet fald kan gøre deres rettigheder til kontoen gældende og navnlig opnå ophævelse for så vidt angår deres andel af fællesejet, hvis det drejer sig om udelelige beløb.

Fristen for at gøre indsigelse mod denne foranstaltning træder først i kraft, når medindehaveren af den fælles konto har fået meddelelse herom.

Når en konto (også fælles), hvortil der indbetales fortjeneste og løn fra en ægtefælle, der har fælleseje, sikres som garanti for en fordring, der er opstået som følge af ægtefællens, skal der i henhold til artikel R. 162-9 i CPCE straks stilles et beløb til rådighed for ægtefællen med fælleseje, som efter dennes valg svarer til størrelsen af den indbetalte fortjeneste og løn i måneden forud for sikringen, eller til størrelsen af den gennemsnitlige månedlige fortjeneste og løn, som er indbetalt i tolv måneder forud for sikringen.

Det påhviler kreditor at identificere debitorægtefællens indkomst på den konto, der skal sikres. Kontoen kan naturligvis sikres i sin helhed, hvis der kun indbetales indtægter fra debitorægtefællen, selv om det skulle dreje sig om en fælles konto.

Med hensyn til forvaltningskonti kendes dette begreb ikke som sådan i fransk ret.

Princippet om generel panteret forbyder at kontosikre bankindeståender, som debitor måtte være i besiddelse af på tredjemands vegne, og som ikke tilhører ham personligt, eller som måtte være deponeret hos ham.

Hvis midler, som ikke tilhører den erhvervsdrivende, står på en særlig konto, der gør det muligt uden tvivl at fastslå, at de tilhører tredjemand, vil disse midler ikke være omfattet af kreditors retsforfølgning, selv om den erhvervsdrivende er kontohaver og eneste kreditor ved tilbagebetaling af disse beløb. Det samme gælder for beløb, der er deponeret af en notar på en særlig konto i Caisse des dépôts et consignations eller af en ejendomsrådgiver eller af en forretningsfører for ejendomsfællesskaber.

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

Der findes to ordninger i national lovgivning med samme formål, men med forskellig funktionsmåde: udlægsfritagne banksaldi, som der automatisk ses bort fra ved udlæg, og overførsel af fritagelse for udlæg, som kræver en anmodning fra debitor og bevis for, at kontoen krediteres gennem fordringer, der ikke kan gøres til genstand for udlæg.

1) Udlægsfritagne banksaldi

I medfør af artikel L. 162-2 i CPCE stiller meddebitor en sum inden for rammerne af creditsaldoen på kontoen/kontiene, der er nødvendig til livets ophold, til rådighed for debitor, som er en fysisk person, idet dette beløb svarer til det faste beløb for en enlig ydelsesberettiget person, jf. artikel L.262-2 i lov om sociale indsatser og familien (code de l'action sociale et des familles) (mindsteindkomsten RSA socle = 524,68 EUR ifølge dekret 2016-538 af 27. april 2016). Ifølge artikel R. 162-2 i samme lov er det ikke nødvendigt for debitor at anmode om iværksættelsen af denne ordning: Banken underretter straks debitor om, at det beløb, der er fritaget for udlæg, er stillet til rådighed. I tilfælde af flere konti sker tilrådighedsstillelsen med hensyn til samtlige creditsaldi, og beløbet fratrækkes fortrinsvis anfordringsindskud. Banken underretter ligeledes straks fogeden om, hvilket beløb der stilles til rådighed for debitor, og om hvilke(n) konto/konti tilrådighedsstillelsen sker på. I tilfælde af udlæg i konti åbnet hos forskellige finansielle institutioner bestemmer fogeden hvilke(n) meddebitor(er), der skal stille minimumsindkomsten (RSA bancaire) til rådighed, samt de nærmere betingelser for denne tilrådighedsstillelse.

I henhold til samme lovs artikel R. 162-3 stilles dette beløb til rådighed for debitor i en måned, der regnes fra udlægget.

2) Overførsel af fritagelse for udlæg

En sådan anmodning fra debtors side giver kun mening, hvis de udlægsfritagne beløb overstiger den banksaldo, der ikke kan gøres til genstand for udlæg.

I henhold til artikel L.112-4 i CPCE kan de udlægsfritagne fordringer, hvor beløbet indbetales på en konto, fortsat ikke gøres til genstand for udlæg. Det præciseres i den samme lovs artikel R. 112-5, at når en konto krediteres for et skyldigt beløb, der helt eller delvis ikke kan gøres til genstand for udlæg, overføres den manglende udlægsmulighed tilsvarende til kontoens saldo.

Samme lovs artikel R. 162-4 fastsætter, at når udlægsfritagne beløb hidrører fra fordringer med periodisk forfald såsom aflønning, alderspension, børnetilskud eller arbejdsløshedsydelse, kan kontohaveren mod dokumentation af beløbenes oprindelse anmode om omgående tilrådighedsstillelse med fradrag af de transaktioner, der er debiteret kontoen siden den sidste betaling af den fordring, som ikke kan gøres til genstand for udlæg. Der sigtes mod to typer beløb: udlægsfritagne ydelser, såsom mindsteindkomsten RSA, og indkomster, der kan gøres udlæg i med de begrænsninger og på de betingelser, som gælder for udlæg i indkomst, jf. arbejdsloven (code du travail). Kassationsdomstolen er af den opfattelse, at manglende udlægsmulighed vedrører alle midler, der er akkumuleret på bankkontoen og ikke kun den sidste indbetaling, der er foretaget (anden afdeling for civilsager, 11. maj 2000, nr. °98.11-696). Ud fra en praktisk synsvinkel er denne regel vanskelig at gennemføre, når der ligeledes er indgået beløb på kontoen, som der helt eller delvis kan gøres udlæg i.

De reguleringstransaktioner, der foretages 15 dage efter udlægget, tages ikke i betragtning ved bestemmelsen af det beløb, som kan gøres til genstand for overførsel af fritagelse for udlæg (artikel R. 162-4, stk. 2, i CPCE).

Debitor kan til enhver tid anmode om at få stillet de udlægsfritagne beløb til rådighed, selv før udløbet af reguleringsfristen på 15 dage; betalingen til vedkommende foretages omgående. Kreditor bliver først underrettet om tilrådighedsstillelsen, når den pågældende i givet fald fremsætter sin betalingsanmodning. Kreditor har herefter 15 dage til at gøre indsigelse mod det beløb, der er stillet til rådighed for debitor, og den kontering, der er foretaget heraf (slutningen af artikel R. 162-4 i CPCE).

Med hensyn til beløb hidrørende fra en udlægsfritaget engangsfordring kan debitor i henhold til artikel R. 162-5 i CPCE mod dokumentation af beløbenes oprindelse anmode om, at beløbet stilles til hans/hendes rådighed efter fradrag af de beløb, som er debiteret kontoen siden den dag, hvor fordringen er indført. Der kan f.eks. være tale om en efterbetaling af løn eller en ydelse ved dødsfald (som ikke kan gøres til genstand for udlæg i henhold til socialsikringslovens artikel L. 361-5 (code de la sécurité sociale). Tilrådighedsstillelsen af disse beløb udsættes til udløbet af fristen på 15 dage, jf. artikel L. 162-1 i CPCE, med henblik på regulering af de igangværende transaktioner. Debitor kan altid anmode fogedretten om at få stillet de tilbageholdte beløb til rådighed tidligere mod dokumentation af, de ikke kan gøres til genstand for udlæg. I en sådan situation høres kreditor.

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

Den nationale lovgivning indeholder ingen særlige bestemmelser om regulering af gebyrer for gennemførelse af sikringskendelser. Derimod fastsættes det i den franske lov om monetære og finansielle anliggender (code monétaire et financier) vedrørende gebyrer ved udlæg i fremtidig indkomst, som påhviler debitor og kontohaveren, der er genstand for et sådant udlæg, at disse gebyrer skal være anført i listen over de betegnelser, som kreditinstitutterne skal benytte i deres prisopslag, der stilles til kundernes rådighed (artikel D. 312-1-1).

Desuden oplyses kunden på forhånd gratis om disse gebyrer (artikel R. 312-1-2) i overensstemmelse med artikel L. 312-1-5, hvori det fastsættes, at disse oplysninger skal gives via kontoudtoget, og at debiteringen tidligst kan finde sted 14 dage efter datoen for kontoudtoget. Det ser ud til, at den enkelte bank frit kan fastsætte disse gebyrer, der skal betales af debitor og kontohaveren (omkring 80-150 EUR).

De gebyrer for at give kontooplysninger, som banken eventuelt opkræver af den foged, der har til opgave at gennemføre foranstaltningen, vil blive inkluderet i de omkostninger, der principielt pålægges debitor (se det foregående svar).

Eksempelvis varierer det gebyr, som anvendes af franske banker, mellem 78 og 111 EUR.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

Fogederne opkræver gebyrer for fuldbyrdelse af en kontosikringskendelse i overensstemmelse med den gældende nationale skala. Den kan opsummeres som følger: de samlede omkostninger ved proceduren (herunder ændring af kontosikringskendelsen til udlæg) varierer mellem 166,19 og 397,88 EUR alt efter størrelsen af den omhandlede fordring.

Endvidere indgår kontosikringsdokumentet vedrørende fordringer i de ydelser, der er nævnt i artikel A 444-16 i handelsloven (code de commerce), og giver dermed anledning til et gebyr for at anlægge søgsmål. Størrelsen af dette gebyr er fastsat i bekendtgørelsens artikel A 444-15. Hvis det skyldige beløb er på 76 EUR eller derunder, er gebyret for anlæggelse af søgsmål fastsat til 4,29 EUR, og over tærsklen på 76 EUR er den proportional med det skyldige beløb efter følgende skala, dog højst 268,13 EUR:

BEREGNINGSGRUNDLAG (skyldigt beløb)	GÆLDENDE TAKST
Fra 0 til 304 EUR	5,64 %
Fra 305 til 912 EUR	2,82 %
Fra 913 til 3 040 EUR	1,41 %
Over 3 040 EUR	0,28 %

Gebyret for anlæggelse af søgsmål kan kun opkræves én gang i forbindelse med inddrivelse af den samme fordring.

Det skal betales af debitor, såfremt debitor skal betale omkostningerne til den foranstaltning, det dækker, og af kreditor i alle andre tilfælde.

Fogeden beholder gebyret, uanset resultatet af inddrivelsesforsøget.

Alt efter om omkostningerne til foranstaltningen påhviler debitor eller kreditor, modregnes de i det honorar, der er fastsat i henholdsvis artikel A. 444-31 eller artikel A. 444-32.

Endelig er samtlige anmodninger, der fremsættes inden for rammerne af artikel L. 152-1 og L.152-2 i lovbogen om civilretlig tvangsfuldbyrdelse (Code des procédures civiles d'exécution) fastsat til 21,45 EUR uden afgift (jf. handelslovbogens artikel A.444-43 (Code de commerce), lov nr. 151). Det drejer sig om undersøgelser foretaget af statslige forvaltninger, regioner, departementer og kommuner, virksomheder, der er koncessioneret eller kontrolleret af staten, regioner, departementer og kommuner, offentlige foretagender eller organer kontrolleret af forvaltningsmyndigheden eller foretagender, som ifølge lovgivningen har ret til at have indlånskonti. Denne takst gælder for søgning i FICOBA.

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Sikringen er ikke tilstrækkelig til at forbyde konkurrerende krav med forbehold for den første kreditors fortrinsret. Det forhold, at fordringen er sikret, bevirker ikke, at en anden kreditor forhindres i at fremskynde en anden tvangsfuldbyrdsforanstaltning, men denne vil kun få virkning, hvis den første ikke realiseres.

Når sikringen vedrører en fordring i form af en sum penge, virker den i henhold til artikel L. 523-1 i CPCE som en deponering, jf. artikel 2350 i den civile lovbog (code civil), dvs. at pengene øremærkes til et særligt formål med en fortrinsret, jf. artikel 2333 i den civile lovbog vedrørende panteret. Sikringen giver dermed kreditor en "rettighed" som panthaver (dvs. retten til at blive fyldestgjort før de øvrige kreditorer). Dermed behøver kreditor ikke frygte konkurrence fra usikrede kreditorer (dvs. kreditorer, som ikke har nogen særlig sikkerhed) og heller ikke fra kreditorer, der står efter ham/hende. Derimod har kreditorer med en fortrinsret over hans/hendes egen ret forrang, f.eks. lønmodtageres "superfortrinsret", retsombkostningers fortrinsret eller statskassens generelle fortrinsret.

Foretages der flere kontosikringer den samme dag, fordeles de sikrede beløb forholdsmæssigt, uden at tage hensyn til eventuelle fortrinsrettigheder (kassationsdomstolens udtalelse, 24. maj 1996, nr. 09-60.004).

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdelsesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

Den kompetente ret, der kan tilbagekalde kontosikringskendelsen og træffe afgørelse om, at tvangsfuldbyrdelsen af sikringskendelsen skal begrænses eller bringes til ophør, og træffe afgørelse om, at tvangsfuldbyrdelsen af sikringskendelsen er i strid med den offentlige orden og af denne grund skal bringes til ophør, er fogedretsafdelingen ved retten i første instans (juge de l'exécution du tribunal de grande instance).

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

Den ret, der har kompetence til at behandle appeller af afgørelser truffet i henhold til artikel 33, 34 og 35, er appeldomstolen. Appelfristen er 15 dage. Denne frist løber fra dagen for kvittering for modtagelse af det anbefalede brev med afgørelsen fra fogedretten, som justitskontoret har sendt til parterne.

Hvis der ikke kvitteres for modtagelse, skal fogedrettens afgørelse forkyndes af en stævningsmand på parternes initiativ, og fristen løber herefter fra datoen for forkyndelsen af afgørelsen.

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

Der skal ikke betales afgifter for at indgive en anmodning med henblik på at opnå en kontosikringskendelse og heller ikke for at indgive appel.

I henhold til artikel L. 512-2 i CPCE skal udgifter forårsaget af sikringsforanstaltningen betales af debitor, medmindre andet besluttet af retten ved sagens afslutning. Retten udarbejder en liste over, hvad der skal medtages i de forfaldne omkostninger, og bestemmer, hvem der skal betale dem.

Hvis retten træffer afgørelse om ophævelse, kan kreditor endvidere ifølge ovennævnte artikel dømmes til at betale erstatning for den skade, sikringsforanstaltningen har forårsaget. Ifølge retspraksis kræves det ikke, at der konstateres forsømmelse for at iværksætte denne erstatningspligt (den franske kassationsdomstols anden afdeling for civilsager, 29. januar 2004, nr.°01-17.161, og anden afdeling for civilsager, 7. juni 2006, nr.°05-18.038).

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Der accepteres ikke andre sprog end fransk.

Sidste opdatering: 01/06/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender - Kroatien

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

De domstole, der er udpeget som kompetente til at udstede en kontosikringskendelse, jf. forordningens artikel 6, stk. 4, er de kroatiske domstole med kompetence til at træffe afgørelse om sagens realitet, i overensstemmelse med lov om domstole (*Zakon o sudovima*) (*Narodne Novine* (NN, Republikken

Kroatiens lovtidende) nr. 28/13, 33/15, 82/15, 82/16, 67/18, 126/19, 130/20, 21/22, 60/22 og 16/23) og den civile retsplejelov (*Zakon o parničnom postupku*) (NN nr. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 og 114/22 ("ZPP")) og andre særlige regler. I Kroatien drejer det sig om byretterne (*općinski sud*) og handelsretterne (*trgovački sud*), hvor sagerne afgøres i første instans.

Artikel 50, stk. 1, litra b) - Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

Den myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger, jf. forordningens artikel 14, er:

Finansagenturet (*Financijska agencija*)

Ulica grada Vukovara 70, 10000 Zagreb, Kroatien

Gratis tf. nr: +385 0 800 0080

E-mailadresse: info@fina.hr

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

De kontooplysninger, der er beskrevet i forordningens artikel 14, stk. 5, indhentes ved, at oplysningsmyndigheden får adgang til relevante oplysninger, hvis offentlige myndigheder eller forvaltninger har disse oplysninger i registre e.l. (forordningens artikel 14, stk. 5).

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

Den ret, der har kompetence til at afgøre en klage i henhold til forordningens artikel 21, som en kreditor har indgivet ved en ret i første instans for at få prøvet en afgørelse, hvorved hans anmodning om en kontosikringskendelse er blevet helt eller delvist afslået, er den højere domstol, der havde kompetence til at afgøre en klage over afvisning af et forslag om sikkerhedsstillelse (en distriktsdomstol (*županijski sud*) eller Kroatiens appeldomstol i handelsretlige sager (*Visoki trgovački sud Republike Hrvatske*) — artikel 34a og 34c i den civile retsplejelov (NN nr. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 70/19, 80/22 og 114/22), sammenholdt med artikel 21, stk. 1, i lov om fuldbyrdelse (*Ovršni zakon — OZ*)). Links:

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2011_12_148_2993.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2013_02_25_405.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2019_07_70_1447.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2022_07_80_1170.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2022_10_114_1713.html

Hvis en anmodning om en kontosikringskendelse afslås helt eller delvist af en byret (*općinski sud*), vil kreditor derfor indgive en klage til distriktsdomstolen (*županijski sud*) gennem byretten, hvorimod kreditor i forbindelse med en afgørelse truffet af en handelsret skal klage over den til appeldomstolen i handelsretlige sager (*visoki trgovački sud*) gennem den relevante handelsret.

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

Den myndighed, der er udpeget som kompetent til at modtage, fremsende og forkynde kontosikringskendelser og andre dokumenter i henhold til forordningens artikel 4, stk. 14, er:

Zagreb civile byret (*Općinski građanski sud u Zagrebu*)

Ulica grada Vukovara 84

10000 Zagreb.

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

Den myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde kontosikringskendelser i henhold til forordningens kapitel 3, er:

Finansagenturet (FINA)

Ulica grada Vukovara 70, 10000 Zagreb, Kroatien

Gratis tf. nr: +385 0 800 0080

E-mailadresse: info@fina.hr

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

En betalingskonto, som forvaltes af en betalingstjenesteudbyder på vegne af en eller flere brugere af betalingstjenester, og som bruges til at udføre betalingstransaktioner, kan sikres fuldt ud.

Midler på en forvaltningskonto kan ikke sikres, hvis det er forbudt i henhold til lovgivningen.

I henhold til artikel 42 i lov om forbrugeres konkurs (*Zakon o stečaju potrošača*) (NN nr. 100/15, 67/18 og 36/22) er kurator forpligtet til at åbne en særskilt anfordringskonto i et pengeinstitut for hver enkelt forbruger, for hvem der er indledt konkursbehandling ved domstolskendelse. Links:

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2015_09_100_1936.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2018_07_67_1364.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2022_03_36_432.html

Dette er en anfordringskonto, som kurator i sager om forbrugeres konkurs åbner i et pengeinstitut i sit eget navn på vegne af den pågældende forbruger.

Kurator må kun bruge denne konto til at modtage og foretage betalinger relateret til behandling og salg af den pågældende forbrugers konkursbo, og kurator skal holde sine egne aktiver og disse betalinger til kontoen adskilt.

I henhold til artikel 42, stk. 4, i lov om forbrugeres konkurs (*Zakon o stečaju potrošača*) kan midler på denne særlige konto ikke gøres til genstand for udlæg over for kurator, og i tilfælde af kurators konkurs eller død indgår disse midler ikke i kurators konkursbo eller formue.

I lyset af at kurator fungerer som en forbrugers repræsentant ved en konkurs, kan denne konto anses som en forvaltningskonto, som indeholder midler tilhørende både kurator og en eller flere forbrugere, der er indledt konkursbehandling mod, men midlerne tilhørende en forbruger, som repræsenteres af kuratoren, må ikke gøres til genstand for fuldbyrdelse eller kontosikring, hvis der indledes en retssag mod kurator.

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

De beløb, der ikke kan gøres udlæg i, jf. forordningens artikel 31, er angivet i artikel 172 i OZ (fritagelse for fuldbyrdelse) og artikel 173 i OZ (begrænsning af fuldbyrdelse).

Hvis skyldner modtager vederlag og godtgørelser som omhandlet i artikel 172 i OZ, der er fritaget fra fuldbyrdelse, eller beløb, der er omhandlet i artikel 173 i OZ (begrænsning af fuldbyrdelse), skal han/hun underrette FINA herom i overensstemmelse med artikel 212 i OZ.

Links til lov om fuldbyrdelse (NN nr. 112/12, 93/14, 73/17, 131/20 og 114/22):

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2012_10_112_2421.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2014_07_93_1877.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2017_07_73_1770.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2020_11_131_2487.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2022_10_114_1716.html

I henhold til artikel 173 i OZ er følgende beløb fritaget fra fuldbyrdelse:

- 1) Hvis den pågældende skyldners løn kan gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse, er et beløb svarende til to tredjedele af den gennemsnitlige nettoløn i Kroatien fritaget fra sikring. Hvis tvangsfuldbyrdelsen sker for at inddrive et krav om underhaltsbidrag eller et krav om erstatning for skade forårsaget af svækket helbred eller nedsat eller mistet arbejdsevne samt om erstatning for tab af underhold, fordi betaleren er afgået ved døden, er beløbet halvdelen af den gennemsnitlige nettoløn i Kroatien, undtagen hvis tvangsfuldbyrdelsen sker for at inddrive skyldige børnepenge. I sådanne tilfælde er det kun en fjerdedel af den gennemsnitlige nettoløn pr. person ansat af juridiske personer i Kroatien i det foregående år, der er undtaget fra sikring.
- 2) Hvis skyldner har en lavere løn end den gennemsnitlige nettoløn i Kroatien, er et beløb svarende til tre fjerdedele af lønnen, som dog ikke må overstige to tredjedele af den gennemsnitlige nettoløn i Kroatien, undtaget fra sikring. Hvis tvangsfuldbyrdelsen sker for at inddrive et krav om underhaltsbidrag eller et krav om erstatning for skade forårsaget af svækket helbred eller nedsat eller mistet arbejdsevne samt om erstatning for tab af underhold, fordi betaleren er afgået ved døden, er beløbet halvdelen af skyldners nettoløn, undtagen i tilfælde af udlæg med henblik på tvangsinddrivelse af beløb, der udgør underhaltsbidrag til et barn. I sidstnævnte tilfælde er et beløb svarende til en fjerdedel af skyldners gennemsnitlige månedlige nettoløn fritaget for udlæg.
- 3) "Gennemsnitlig nettoløn" i bestemmelsens stk. 1 er det gennemsnitlige beløb, der betales som en månedlig nettoløn pr. person ansat af juridiske personer i Kroatien i perioden mellem januar og august i indeværende år, hvilket skal afgøres af det kroatiske statistiske bureau (*Državni zavod za statistiku*) og offentliggøres i NN senest den 31. december det pågældende år. Dette beløb gælder da i det efterfølgende år.
- 4) Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder også for fuldbyrdelse, når der kan gøres udlæg i godtgørelse, der betales i stedet for løn, godtgørelse for nedsat arbejdstid, godtgørelse for nedsat løn, pension, løn til militært personel og ansatte i reserven, mens de er i militærtjeneste, samt anden regelmæssig økonomisk godtgørelse, der betales til civil og militært personale, bortset fra de indtægter, der er angivet i bestemmelsens stk. 5 og 6.
- 5) Fuldbydelse ved udlæg i indkomst, der modtages af handicappede som handicapydelse og plejeydelse kan kun ske for at inddrive et krav om underhaltsbidrag eller et krav om erstatning for skade forårsaget af svækket helbred eller nedsat eller mistet arbejdsevne samt om erstatning for tab af underhold, fordi betaleren er afgået ved døden, hvor beløbet udgør halvdelen af sådan indkomst.
- 6) Fuldbydelse ved udlæg i indtægter modtaget i henhold til en aftale om livslangt underhold og en aftale om livslang betaling af årsydelse samt indtægter fra en livsforsikring må kun ske for den del af indkomsten, der overstiger det grundbeløb, der bruges i beregningen af underhaltsbeløbet.
- 7) Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder også, hvis fuldbyrdelsen sker for indkomst, der ikke stammer fra løn, pension eller indtægter fra selvstændig handels- og håndværksvirksomhed, liberale erhverv, landbrug og skovbrug, ejendom og ejendomsrettigheder, kapital eller forsikring ("anden indkomst" underlagt særskilte regler), hvis skyldner kan bevise i form af et officielt dokument, at denne indkomst er dennes eneste faste kontantindkomst.
- Den gennemsnitlige månedsløn for ansatte hos juridiske personer i Kroatien i 2022 var 7 653 HRK (https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2022_10_125_1909.html).

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

FINA og bankerne er berettiget til at opkræve et gebyr for gennemførelse af kontosikringskendelser samt gennemførelse af fuldbyrdelse og sikkerhed med hensyn til indeståender på konti i overensstemmelse med reglerne om typen og størrelsen af gebyrerne for de opgaver, der er fastlagt i lov om fuldbyrdelse af pengekrav (NN nr. 105/10, 124/11, 52/12 og 6/13 ("reglerne")) – links:

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2010_09_105_2831.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2011_11_124_2491.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2012_05_52_1278.html

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2013_01_6_90.html

I henhold til reglernes artikel 6 skal gebyret betales af debitor.

Reglerne fastsætter gebyret for udførelse af de opgaver, der er beskrevet i lov om fuldbyrdelse af pengekrav (NN nr. 91/10 og 112/12).

Reglerne fastsætter to typer gebyrer:

- for fuldbyrdelse i forhold til debtors midler og
 - for opslag i og indhentning af oplysninger fra det centrale kontoregister.
- Gebyrerne for fuldbyrdelse i forhold til debtors midler er inddelt i fire grupper:

undersøgelse af muligheden for at fuldbyrde et fuldbyrdelsesinstrument

beregning af renter

fuldbyrdelse af et fuldbyrdelsesinstrument

levering af oplysninger, kopier og attester fra registeret vedrørende fuldbyrdelsesinstrumenters rangorden.

Gebyret for undersøgelse af muligheden for at fuldbyrde et fuldbyrdelsesinstrument og gebyret for beregning af renter opkræves af FINA for modtagelse af fuldbyrdelsesinstrumenter (summen af de krav, som debitor skal betale til kreditor i overensstemmelse med rettens afgørelse) og indtastning i registeret. Der opkræves også et gebyr for kontrol af, om et fuldbyrdelsesinstrument indeholder de nødvendige oplysninger til fuldbyrdelsen samt til beregning af renter.

Disse to gebyrer samt gebyret for fuldbyrdelse af et fuldbyrdelsesinstrument skal betales af debitor.

Indtægterne fra gebyret for fuldbyrdelse af et fuldbyrdelsesinstrument deles mellem FINA (55%) og bankerne (45%). Indtægterne fordeles mellem bankerne i forhold til det samlede antal konti, debitor har i en bestemt bank på den dag, hvor gebyret opkræves, ifølge oplysningerne i det centrale kontoregister.

Gebyret for levering af oplysninger, kopier og attester fra registeret vedrørende fuldbyrdelsesinstrumenters rangorden betales af rekvirenten på grundlag af en betalingsanmodning. Den person, som indgiver en anmodning til FINA, skal fremlægge dokumentation for betaling, hvorefter de ønskede oplysninger og kopier udleveres, og der udstedes en faktura for dette.

FINA opkræver et gebyr for opslag i og indhentning af oplysninger fra det centrale kontoregister i form af et gebyr for at slå op i oplysninger på internettet eller et gebyr for udlevering (eller download) af oplysninger fra det centrale kontoregister i elektronisk form eller på papir.

FINA udarbejder sin prisliste over gebyrer på grundlag af et forslag fra dens bestyrelse, som skal godkendes af finansministeriet. Prislisten offentliggøres på FINA's officielle hjemmeside. Alle gebyrer på prislisten tillægges moms.

Link til uddrag af [FINA's prisliste](#) – gebyrer for de opgaver, der er fastlagt i lov om fuldbyrdelse af pengekrav.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

FINA og bankerne opkræver de gebyrer, der fremgår af forordningens artikel 43, på grundlag af reglerne for fuldbyrdelse af en kontosikringskendelse. FINA opkræver et gebyr for levering af oplysninger, kopier og attester fra registeret eller oplysninger om kontoen. Gebyrernes størrelse er fastsat i artikel 8 i reglerne.

De gebyrer, der er angivet i artikel 3 i reglerne, er fastsat til følgende:

Ydelse nr.	Beskrivelse af ydelser	Beregningsgrundlag	Beløb i HRK
	<i>Fuldbyrdelse af pengekrav</i>		
1.	Undersøgelse af muligheden for at fuldbyrde et fuldbyrdelsesinstrument	fuldbyrdelsesinstrument	65,00

2.	Beregning af renter	hovedstol	7,00
3.	Fuldbyrdelse af et fuldbyrdelsesinstrument		
3.1.	Inddrivelse af hele beløbet fra midler i en enkelt bank	fuldbyrdelsesinstrument	17,00
3.2.	Inddrivelse af hele beløbet fra midler i flere banker	fuldbyrdelsesinstrument	39,00
3.3.	Fuldbyrdelse ifm. kontosikring og forbud mod adgang til midler	fuldbyrdelsesinstrument	110,00
4.	Levering af oplysninger, kopier og attester fra registeret		
4.1.	– på papir	side	43,00
4.2.	– elektronisk	fil	0,20 min. 21,00

Gebyrerne i punkt 4 tillægges moms

De gebyrer, der er angivet i artikel 7 i reglerne, er fastsat til følgende:

Ydelse nr.	Beskrivelse af ydelser	Beregningsgrundlag	Beløb i HRK
	<i>Opslag i og indhentning af oplysninger fra det centrale kontoregister</i>		
1.	Opslag i oplysninger gennem agenturets <i>websted</i> og <i>onlinetjenester</i>		
1.1.	– opslag	forespørgsel	0,80
1.2.	– opslag i underafsnit	fil	0,20
2.	Opslag i oplysninger gennem agenturets <i>websted</i>		
2.1.	– halvårligt abonnement	bruger	298,37
2.2.	– årligt abonnement	bruger	498,37
3.	Dataoverførsel		
3.1.	– fra agenturets <i>websted</i>	fil	0,10
3.2.	– gennem agenturets <i>onlinetjenester</i>	fil	0,10
3.3.	– på cd	fil	0,10
4.	Opslag i oplysninger		
4.1.	– på papir	pr. ny side	19,51
4.2.	– elektronisk	fil	0,20 min. 19,51

Disse gebyrer tillægges moms.

Ifølge artikel 5, stk. 1, i reglerne skal fuldbyrdelsesgebyrerne deles mellem FINA og de banker, som FINA i en procedure i henhold til et fuldbyrdelsesinstrument har anmodet om at inddrive de skyldige beløb, hvor FINA får 55% af gebyret, og bankerne 45%.

Der opkræves en retsafgift for procedurer til at opnå en kontosikringskendelse eller et retsmiddel mod en kendelse i overensstemmelse med lov om retsafgifter (NN nr. 74/95, 57/96, 137/02, 125/11, 112/12, 157/13 og 110/15 ("ZSP")), jf. angivelsen i henhold til forordningens artikel 50, stk. 1, litra n).

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Rangordenen i forordningens artikel 32 er underlagt artikel 78 i OZ, ifølge hvilken krav, der anmeldes af flere kreditorer, som anmelder pengekrav mod samme debitor og for samme genstand, skal indfries i den rækkefølge, hvori kreditorerne opnåede ret til indfrielse, medmindre loven fastsætter andet. Rangordenen for flere kreditorets sikkerhedsinteresser bestemmes på grundlag af datoen for modtagelse af kontosikringskendelsen (artikel 180 i OZ) – link: <https://narodne-novine.nn.hr/>.

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdelsesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

Den instans, der har kompetence til at træffe afgørelse om en anmodning fra en debitor om tilbagekaldelse eller ændring af en kontosikringskendelse, jf. forordningens artikel 33, er den kroatiske domstol, der udstedte kontosikringskendelsen.

Den instans, der har kompetence til at træffe afgørelse om en anmodning fra en debitor om, at fuldbyrdelsen af en kontosikringskendelse i Republikken Kroatien begrænses eller indstilles, jf. forordningens artikel 34, stk. 1 og 2, er:

Zagreb civile byret

Ulica grada Vukovara 84

10000 Zagreb.

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

Den domstol, der har kompetence til at træffe afgørelse om en klage over en afgørelse fra retten i første instans, som omhandlet i forordningens artikel 37, jf. forordningens artikel 33, 34 og 35, er den højere ret, der havde kompetence til at træffe afgørelse om klagen over afgørelsen om sikkerhedsstillelse (distriktsretter eller handelsappellretten i Kroatien – artikel 34a og 34c i den civile retsplejelov ("ZPP"), jf. artikel 21, stk. 1, i OZ).

Klagen skal indgives senest otte dage efter afsigelse af afgørelsen (artikel 11 i OZ) og skal fremsendes gennem den domstol, der traf afgørelsen (artikel 357 i ZPP).

Ifølge artikel 2, stk. 1, nr. 9, i OZ betyder udtrykket "afgørelse om sikkerhedsstillelse" en afgørelse, der helt eller delvist stiller forslag om sikkerhedsstillelse eller beordrer sikkerhedsstillelse uden videre.

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retssafgifter

I procedurer til at opnå en kontosikringskendelse eller et retsmiddel mod en kendelse, jf. forordningens artikel 42, betales retsafgift på grundlag af anmodningens værdi som følger:

for en anmodning om en kontosikringskendelse som et forslag om sikkerhedsstillelse

for en afgørelse om en anmodning om en kontosikringskendelse som en afgørelse om sikkerhedsstillelse

for indlæg som omhandlet i artikel 364b, stk. 2-5, i OZ som klager over en afgørelse om sikkerhedsstillelse.

Medmindre andet er fastlagt, opstår forpligtelsen til at betale retsafgift på det tidspunkt, hvor en anmodning om fuldbyrdelse af en kontosikringskendelse eller klage fremlægges, jf. artikel 4 i ZSP.

Retsgebyrer kan beregnes for hver enkelt handling, afhængigt af værdien af sagens genstand, i overensstemmelse med følgende tabel:

Over	Op til HRK	HRK
0,00	3 000	100,00
3 000	6 000	200,00

6 000	9 000	300,00
9 000	12 000	400,00
12 000	15 000	500,00

Over 15 000,00 HRK skal der betales en retsafgift på 500,00 HRK plus 1% af beløbet over 15 000,00 HRK, op til højst 5 000,00 HRK.

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Ikke relevant.

Sidste opdatering: 02/04/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den originale sprogudgave af denne side [it](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender - Italien

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

Retten i det distrikt, hvor det officielle dokument blev udfærdiget, med deltagelse af én dommer.

Artikel 50, stk. 1, litra b) - Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

Præsidenten for retten i det distrikt, hvor debitor har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, eller hvor debitors hjemsted ligger, hvis debitor er en juridisk person. Hvis debitor ikke har nogen bopæl eller noget sædvanligt opholdssted i Italien, eller hvis en juridisk person ikke er etableret i Italien, er den kompetente myndighed præsidenten for retten i Rom.

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

I henhold til italiensk lovgivning kan oplysningsmyndigheden få adgang til offentlige arkiver for at indhente oplysninger om bankkonti.

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

Den ret, hvor den dommer, der udstedte kontosikringskendelsen, er. Sagerne afgøres af flere dommere (dommerkollegium).

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

Følgende har ansvaret for modtagelse, fremsendelse og forkyndelse af dokumenter:

- a) en embedsmand ved retten i de tilfælde, der er beskrevet i forordningens artikel 23, stk. 5
 - b) justits- eller dommerkontoret ved den ret, der udstedte kontosikringskendelsen, i de tilfælde, der er beskrevet i forordningens artikel 10, stk. 2, artikel 23, stk. 3 og 6, artikel 25, stk. 3, og artikel 36, stk. 5
 - c) justitskontoret ved den ret, der er ansvarlig for fuldbyrdelsen i det tilfælde, der er beskrevet i forordningens artikel 27, stk. 2
 - d) justits- eller dommerkontoret ved retten på det sted, hvor debitor har bopæl, i de tilfælde, der er beskrevet i forordningens artikel 28, stk. 3.
- Hvis kontosikringskendelsen blev udstedt i en anden medlemsstat i de tilfælde, der er beskrevet i artikel 10, stk. 2, artikel 23, stk. 3 og 6 eller artikel 25, stk. 3, er den kompetente ret den almindelige domstol med ansvar for fuldbyrdelse af kontosikringskendelsen (jf. artikel 50, litra f)).

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

Den almindelige domstol på det sted, hvor den pågældende tredjemand har bopæl (§ 678 i den civile retsplejelov), der følger reglerne om ekspropriation fra tredjemand.

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

Kun debitors andel af fælles konti og forvaltningskonti med mere end én kontoindehaver kan sikres. Kontoindehavernes andele antages at være lige store, medmindre det modsatte er bevist.

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

Der kan i henhold til §§ 545 og 671 i den civile retsplejelov ikke gøres udlæg i følgende:

- a) underholdsbidrag, medmindre det er med henblik på underhold, men kun med godkendelse fra præsidenten for retten eller en dommer, som denne har udpeget, og kun for en vis andel, som retten skal fastsætte
- b) velgørenhedsbidrag eller støtte til personer, der er klassificeret som fattige, og betaling for barsels-, sundheds- eller begravelsesomkostninger fra forsikringsfonde, socialsikringsinstitutioner og velgørenhedsorganisationer
- c) der kan gøres udlæg i beløb, som privatpersoner skylder, i form af løn eller andre betalinger relateret til et ansættelsesforhold, herunder arbejdsløshedsunderstøttelse, i forbindelse med underholdsbidrag, hvis det godkendes af præsidenten for retten eller en dommer, som denne har udpeget, hvor der kan gøres udlæg i op til en femtedel af disse beløb, og hvor samtidige udlæg som følge af en kombination af de grunde, der er angivet tidligere, ikke må udgøre mere end halvdelen af disse beløb
- d) livrente, hvis den er oprettet uden beregning, og hvis der er tilknyttet en betingelse om, at den ikke må gøres til genstand for udlæg eller beslaglæggelse ud over det, der er nødvendigt for at opfylde kreditors basale behov
- e) beløb, som forsikringsgiver skal betale til forsikringstager eller sikrede, dog med forbehold med hensyn til den betalte præmie for bestemmelserne om ændring af dispositioner, der kan skade kreditorer samt tilbageførelsen og nedsættelsen af gaver
- f) skyldige pensioner, tilskud, der fungerer som pension, eller andre pensionsydelse, hvor der kan gøres udlæg i højst halvdelen af et beløb svarende til den højeste månedlige socialsikringsydelse plus 50 %, og der kan gøres udlæg i den andel, der ligger ud over dette beløb, inden for de grænser, der er angivet i punkt c) og d)
- g) særlige velfærds- og bistandsydelse, som en virksomhed har etableret, herunder uden medarbejderbidrag, hvor disse vedrører betalinger foretaget af virksomhedens kreditorer eller medarbejdere.

Der findes også en bestemmelse om, at der kan gøres udlæg i skyldige beløb, der hidrører fra løn eller andre betalinger relateret til beskæftigelse eller arbejde, herunder arbejdsløshedsunderstøttelse og pension, og ydelser, der fungerer som pension eller andre pensionsydelse, hvis de er indsat på en bank- eller girokonto i debitors navn, hvis de indsættes på kontoen, før der gøres udlæg. Hvis de indsættes på kontoen bagefter, kan der gøres udlæg i beløbene inden for de grænser, der er fastsat i stk. 3, 4, 5 og 7 samt i særlige bestemmelser i loven.

Det er debitor, der skal bevise, at et krav er undtaget fra sikring.

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

Som hovedregel er det depotet, hvor de aktiver, der er gjort til genstand for en kontosikringskendelse, befinder sig (dvs. en bank i tilfælde af en bankkonto), som er bemyndiget til at opkræve gebyrer for opbevaring af aktiverne. Gebyret fastsættes i henhold til de gældende eller almindeligt anvendte satser sammen med godtgørelse af dokumenterede udgifter til opbevaring af aktiverne. Disse udgifter omfatter udgifter til udstedelse af den erklæring, der er omhandlet i forordningens artikel 25.

Gebyret skal (foreløbigt) betales af rekvirenten. Retten skal vurdere, hvem der endeligt skal betale gebyret.

Bankerne kan ikke opkræve gebyr for levering af kontooplysninger i henhold til artikel 14. Banker er forpligtet ved lov til at ajourføre de arkiver, der i Italien bruges til indhentning af oplysninger om bankkonti i henhold til forordningens artikel 14.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

Med forbehold af de retsafgifter, der er omhandlet i forordningens artikel 42, opkræves der gebyr for behandling eller fuldbyrdelse af en kontosikringskendelse, der er anmodet om i Italien, for levering af kopier af sagsdokumenter og betaling til embedsmænd ved retten for forkyndelse af dokumenterne.

Gebyrerne for kopier fastsættes på grundlag af tabellen i bilag 7 til præsidentielt dekret nr. 115 af 30. maj 2012, som er en konsolideret udgave af alle love og regler om retsafgifter.

Hvad angår gebyrer for forkyndelse af dokumenter, skal der sondres mellem, hvorvidt dokumenterne forkyndes af en embedsmand ved retten personligt over for modtageren eller pr. post. I det første tilfælde skal der betales godtgørelse til dækning af kørselsudgifter til embedsmanden i henhold til § 27 i ovennævnte dekret, beregnet i overensstemmelse med § 35 og under hensyntagen til de referencebeløb, der årligt opdateres af justitsministeriet. I det andet tilfælde skal portoudgifterne betales. I begge tilfælde – dvs. personlig levering eller post – skal der også betales et gebyr, der fastsættes i dekretets § 27 og beregnes i overensstemmelse med § 34. Hvis forkyndelsen haster, hæves både gebyr og godtgørelse i overensstemmelse med dekretets § 36.

Se de nævnte bestemmelser i bilag 7 til præsidentielt dekret nr. 115/2014 på følgende [link](#)

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Nationale kendelser rangordnes ikke.

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

En almindelig domstol med deltagelse af én dommer.

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

Der kan indgives en klage til den almindelige domstol i henhold til forordningens artikel 33, 34 og 35, som skal afgøres af et dommerkollegium. Fristen for indgivelse af en klage er 15 dage fra rettens udstedelse af kendelsen eller fra tidspunktet for meddelelse eller forkyndelse af kendelsen, hvis det er tidligere.

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

A) Retsafgifterne for en kontosikringskendelse varierer afhængigt af kravets størrelse, og til hvilken instans begæringen indgives:

- a) for krav op til 1 100 EUR er retsafgiften: 21,50 EUR i første instans, 32,25 EUR ved appel, 43 EUR ved kassationsappel
- b) for krav mellem 1 100 EUR og 5 200 EUR er retsafgiften: 49 EUR i første instans, 73,50 EUR ved appel, 98 EUR ved kassationsappel
- c) for krav mellem 5 200 EUR og 26 000 EUR er retsafgiften: 118,50 EUR i første instans, 177,75 EUR ved appel, 237 EUR ved kassationsappel
- d) for krav mellem 26 000 EUR og 52 000 EUR er retsafgiften: 259 EUR i første instans, 388,50 EUR ved appel, 518 EUR ved kassationsappel
- e) for krav mellem 52 000 EUR og 260 000 EUR er retsafgiften: 379,50 EUR i første instans, 569,25 EUR ved appel, 759 EUR ved kassationsappel
- f) for krav mellem 260 000 EUR og 520 000 EUR er retsafgiften: 607 EUR i første instans, 910,50 EUR ved appel, 214 EUR ved kassationsappel
- g) for krav over 520 000 EUR er retsafgiften: 843 EUR i første instans, 1 264,50 EUR ved appel, 1 686 EUR ved kassationsappel
- h) for krav af en ubestemt værdi er retsafgiften: 259 EUR i første instans, 388,50 EUR ved appel, 518 EUR ved kassationsappel. For sager, som henhører under fredsdommerens enekompetence i henhold til § 7 i den civile retsplejelov, er retsafgiften: 118,50 EUR i første instans, 177,75 EUR ved appel, 237 EUR ved kassationsappel.

Ud over ovennævnte skal der betales et fast forskud på 27 EUR for hver procedure, hvis der anmodes om kendelsen før en retssag om sagens realitet, til dækning af omkostningerne til underretning.

B) Retsafgiften for en klage over en kontosikringskendelse er 147 EUR i alle tilfælde.

Ud over ovennævnte skal der betales et fast forskud på 27 EUR for hver procedure, hvis der anmodes om kendelsen før hovedsagen, til dækning af omkostningerne til underretning.

Disse omkostninger skal betales, når sagen indledes med indgivelse af en klage.

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Der accepteres kun oversættelser til italiensk.

Sidste opdatering: 08/01/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender - Cypern

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

De retter, der er kompetente til at udstede en kontosikringskendelse, er distriktsretterne (*eparchiaká dikastíria*).

District Court of Nicosia

Adresse: Charalambou Mouskou, 1405 Nicosia, Cyprus

Tlf.: +357 22865518

Fax: +357 22304212/22805330

Email: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

District Court of Limassol

Adresse: Leoforos Lordou Byronos 8, P.O. Box 54619, 3726 Limassol, Cyprus

Tlf.: +357 25806100/25806128

Fax: +357 25305311

Email: chief.reg@sc.judicial.gov.cy

District Court of Lamaca

Adresse: Leoforos Artemidos, 6301 Lamaca P.O. Box 40107, Cyprus

Tlf.: +357 24802721

Fax: +357 24802800

Email: [✉ chief.reg@sc.judicial.gov.cy](mailto:chief.reg@sc.judicial.gov.cy)

District Court of Paphos

Adresse: Corner of Odos Neophytou and Odos Nikou Nikolaidi, 8100 Paphos, P.O. Box 60007, Cyprus

Tlf.: +357 26802601

Fax: +357 26306395

Email: [✉ chief.reg@sc.judicial.gov.cy](mailto:chief.reg@sc.judicial.gov.cy)

District Court of Famagusta

Adresse: Sotiras 2, Megaro Tzivani, 5286 Paralimni, Cyprus

Tlf.: +357 23730950/23742075

Fax: +357 23741904

Email: [✉ chief.reg@sc.judicial.gov.cy](mailto:chief.reg@sc.judicial.gov.cy)

Artikel 50, stk. 1, litra b) - Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

Den myndighed, der er udpeget til at indhente kontooplysninger, er nationalbanken.

Kontaktoplysninger:

Postadresse:

Central Bank

John Kennedy Avenue 80

1076 Nicosia

Cyprus

eller P.O. Box 25529, 1395 Nicosia

Tlf.: +357 22714100

Fax: +357 22714959

Email: [✉ cbcinfo@centralbank.gov.cy](mailto:cbcinfo@centralbank.gov.cy)

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

Oplysningerne videregives fra bankerne eller kreditinstitutterne til den myndighed, der er angivet i artikel 6(2A) i lov om Cyperns nationalbank af 2002 og 2017, dvs. Cyperns nationalbank, jf. Artikel 14, stk. 5, litra a), i forordning (EU) nr. 655/2014.

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

En appel til prøvelse af en afgørelse, der er truffet af en distriktsret, indgives til højesteret.

Supreme Court

Adresse: Charalambou Mouskou, 1404 Nicosia, Cyprus

Tlf.: +357 22865741

Fax: +357 22304500

Email: [✉ chief.reg@sc.judicial.gov.cy](mailto:chief.reg@sc.judicial.gov.cy)

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

Den myndighed, der er kompetent til at foretage ovennævnte, er justitsministeriet.

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

Den myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde kontosikringskendelser som omhandlet i artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 655/2014, er fogeden (*dikastikós epidótis*).

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

Der findes ingen national lovgivning vedrørende sikring af fælles konti og forvaltningskonti i civil- og handelsretlige sager. En part, der ønsker at sikre en sådan konto, fremsætter en begæring herom for retten, og det er retten, der under udøvelse af sin almindelige kompetence, der afgiver et pålæg - eller afviser at afgive et pålæg – om sikring af hele eller en del af kontoens indestående efter en afvejning af alle sagens faktiske omstændigheder.

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

Der findes ingen særlige regler om undtagelse af sådanne beløb i civil- og handelsretlige sager, bortset fra beløb, der undtages fra udlæg i forbindelse med en straffesag, idet de fastfryses med henblik på inddrivelse af skatter og afgifter i henhold til artikel 9(B) i skatteinddrivelsesloven af 1962 og 2014 samt punkt 13 i bilag X til momsloven af 2000 og 2014.

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

Den nationale lovgivning indeholder ingen særlige bestemmelser om forbud mod, at bankerne opkræver sådanne gebyrer hos kunderne.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

Der findes ikke sådanne gebyrer.

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Der findes ingen regler herom.

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdelsesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

Distriktsretterne, jf. artikel 50, stk. 1, litra a).

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

En appel til prøvelse af en afgørelse, der er truffet af en distriktsret, indgives til højesteret, jf. artikel 21, inden for en frist på 42 dage, således som det er fastsat i § 35, stk. 2, i den civile retsplejelov. En appel til prøvelse af en foreløbig afgørelse skal indgives inden for en frist på 14 dage regnet fra datoen for den foreløbige afgørelse.

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

En oversigt over retsafgifterne kan findes ved at klikke på [✉ nedenstående link](#) (side 19-30).

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Ud over græsk accepteres en engelsk oversættelse af dokumenterne.

Sidste opdatering: 04/03/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender - Letland

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

Den distriktsret eller byret [*rajona (pilsētas) tiesa*], hvor sagen vedrørende det krav, der skal sikres, skal anlægges, eller den distrikts- eller byret eller den regionale domstol (*apgabaltiesa*), hvor sagen skal realitetsbehandles.

Hvis en sag, hvor sagsøgte er en forbruger, falder ind under en udenlandsk rets saglige kompetence, indgives en anmodning om afsigelse af en europæisk kontosikringskendelse til den distrikts- eller byret, i hvis retskreds sagsøgte (forbrugeren) bor eller opholder sig.

I det tilfælde, der er omhandlet i forordningens artikel 6, stk. 4, kan sagsøger indgive en anmodning om afsigelse af en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender til enhver distriktsret eller byret i den regionale rets retskreds, hvor den notar, der har oprettet det relevante dokument, har sit kontor, jf. kapitel 3 og artikel 644.23 i retsplejeloven (*Civilprocesa likums*).

Artikel 50, stk. 1, litra b) – Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

Den distriktsret, byret eller regionale domstol, hvortil anmodningen om afsigelse af en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender er indgivet. Når anmodningen om en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender er indgivet til en udenlandsk ret, er det distrikts- eller byretten.

En liste over distrikts- og byretter findes her.

[🔗 Tilbage til forsiden](#)

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

For at indhente kontooplysninger sender retten en anmodning til pengeinstituttet pr. e-mail, underskrevet med en sikker elektronisk signatur, med anmodning om oplysninger om sagsøgtens midler (konti) hos pengeinstituttet. Pengeinstituttet sender straks og senest tre dage efter modtagelsen af rettens anmodning et svar (oplysninger) til retten pr. e-mail, underskrevet med en sikker elektronisk signatur, vedrørende sagsøgtens midler (konti) hos det pågældende pengeinstitut, jf. artikel 644, stk. 25, i retsplejeloven.

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

En appel, eller supplerende appel (*blakus sūdzība*), til prøvelse af rettens afgørelse om helt eller delvist at afslå en anmodning om en europæisk kontosikringskendelse indgives til den ret, der har truffet afgørelsen, i det den stiles til:

- 1) Hvis der er tale om en afgørelse, der er truffet af distriktsretten eller byretten: til den kompetente regionale domstol
- 2) Hvis der er tale om en afgørelse, der er truffet af en regional domstol: til højesteret [*Augstākā tiesa*].

Jf. artikel 443 og 644.30 i retsplejeloven.

Adresserne på distriktsdomstolene og højesteret findes her.

[🔗 Tilbage til forsiden](#)

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

I de tilfælde, der er omhandlet i forordningens artikel 10, stk. 2, artikel 23, stk. 3,5 og 6, artikel 25, stk. 3, artikel 27, stk. 2, artikel 28, stk. 3, andet afsnit, og artikel 36, stk. 5, andet afsnit: den foged, der er ansvarlig for fuldbyrdelsen i sager, hvor der er afsagt en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender, jf. artikel 549, 644.32 og 644.33 i retsplejeloven.

I det tilfælde, der er omhandlet i artikel 28, stk. 3, første afsnit: den domstol, i hvis retskreds sagsøgte er tilmeldt folkeregistret, faktisk har bopæl/hovedsæde eller opholder sig, jf. artikel 644, stk. 33, i retsplejeloven.

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

Fogeden, jf. artikel 549, stk. 2 og stk. 2, nr. 3, samt artikel 644.32 i retsplejeloven.

[🔗 Oplysninger om fogederne.](#)

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

Ikke relevant.

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

Debitors penge (fysiske personer) svarende til den månedlige mindsteløn er fritaget for udlæg, jf. bilag 1, punkt 3, til retsplejeloven, hvilket beløb svarer til den månedlige mindsteløn for debitor, hans eller hendes familiemedlemmer og personer, som han eller hun forsørger, og i sager om inddrivelse af underholdsbidrag til mindreårige børn eller skyldige beløb til underholdsgarantifonden: et beløb svarende til 50 % af den månedlige mindsteløn for debitor, hans eller hendes familiemedlemmer og personer, som han eller hun forsørger.

Fogeden pålægger pengeinstituttet at sikre debitors midler (konti) op til det beløb, der er angivet i fuldbyrdelsesdokumentet, inden for den grænse, der gælder for debitor i bilag 1, punkt 3, til retsplejeloven.

Beløbet for den månedlige mindsteløn fastsættes ved [🔗 bekendtgørelse nr. 656 af 24. november 2015](#).

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

Efter national lovgivning har banker ikke ret til at opkræve gebyrer eller anden form for vederlag af kreditor eller debitor for de udgifter, der er afholdt til gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller til afgivelse af kontooplysninger.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

I overensstemmelse med de nationale bestemmelser om udgifter til fuldbyrdelse af retsafgørelser falder udgifter til fuldbyrdelse af en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender ind under tre rubrikker: Statsafgifter (*valsts nodeva*), fogedhonorarer og nødvendige udgifter til fuldbyrdelsesforanstaltninger.

I henhold til retsplejelovens artikel 34, stk. 6, udgør statsafgiften 3 EUR ved indgivelse af en begæring eller et eksekutionsfundament til fogeden.

Fogedhonorarerne er fastsat i bekendtgørelse nr. 451 af 26. juni 2012 om fogedhonorarer ("[🔗 Noteikumi par zvērīnātu tiesu izpildītāju amata atlīdzības taksēm](#)").

Ifølge bekendtgørelsens punkt 7.3 udgør honoraret for gennemførelse af en anmodning om sikring af midler hos pengeinstitutter eller private eller for et substitut for en sådan sikring 86 EUR.

De udgifter, der er nødvendige for at gennemføre fuldbyrdelsesforanstaltninger, er fastsat i bekendtgørelse nr. 9 af 7. januar 2014 om udgifter, der er nødvendige for at gennemføre fuldbyrdelsesforanstaltninger ("[🔗 Noteikumi par izpildu darbību veikšanai nepieciešamajiem izdevumiem](#)").

Disse udgifter omfatter f.eks. omkostninger i forbindelse med posttjenester, levering af dokumenter, modtagelse af oplysninger og tjenester fra banker og andre institutioner. Beløbet skal således fastsættes i hver konkret fuldbyrdelsessag.

Gebyret for en sagsøgers anmodning om oplysninger om sagsøgtes midler (konti) i et pengeinstitut er fastsat i punkt 25 i bekendtgørelse nr. 20 af 11. januar 2022 om metoden til beregning af omkostningerne i forbindelse med behandlingen af en sag ("[Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu aprēķināšanas kārtība](#)"), hvori det bestemmes, at omkostningerne i forbindelse med indhentning af oplysninger om sagsøgtes midler (konti) hos et pengeinstitut udgøres af omkostningerne til udarbejdelse og fremsendelse af anmodningen til pengeinstituttet eller i givet fald til den udenlandske myndighed, der har til opgave at indhente oplysningerne. Gebyret udgør 15 EUR for hver anmodning om oplysninger om sagsøgtes midler (konti) i pengeinstitutter i det pågældende land.

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Tilsvarende nationale kendelser indgår ikke i nogen rangorden.

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdelsesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

Hvis Letland er domsstaten: distrikts- eller byretten eller den regionale domstol, der har afsagt den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender, eller den distrikts- eller byret eller regionale domstol, hvor sagen skal realitetsbehandles, jf. artikel 644, stk. 34, i retsplejeloven.

Hvis Letland er fuldbyrdelsesmedlemsstat: den distrikts- eller byret, i hvis retskreds den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender skal fuldbyrdes, jf. artikel 644, stk. 35, i retsplejeloven.

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

En appel (eller accessorisk appel) af en retsafgørelse i henhold til forordningens artikel 33, 34 og 35 indgives til den ret, der har truffet afgørelsen, og stiles til:

- 1) Hvis der er tale om en afgørelse, der er truffet af distriktsretten eller byretten: til den kompetente regionale domstol
- 2) Hvis der er tale om en afgørelse, der er truffet af en regional domstol: til højesteret.

Jf. artikel 443, artikel 644.34 og 644.35 i retsplejeloven.

En supplerende appel kan indgives inden for en frist på 10 dage efter afgørelsen blev truffet. Fristen for indgivelse af en supplerende appel over en afgørelse, der blev truffet efter en skriftlig procedure, regnes fra den dag, hvor afgørelsen blev truffet. En part i en sag, til hvem der er sendt en retsafgørelse i henhold til artikel 56.2 i retsplejeloven (dvs. en person, der ikke har bopæl eller opholdssted i Letland), kan indgive en supplerende appel inden for 15 dage regnet fra datoen for forkyndelsen af afgørelsen, jf. artikel 442 i retsplejeloven.

Listen over domstole kan findes her:

[Tilbage til forsiden](#)

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

De retsafgifter, der skal betales ved indgivelsen af en anmodning om afsigelse af en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender, udgør 0,5 % af sagsværdien, dog mindst 70 EUR, jf. artikel 34, stk. 1, punkt 7, i retsplejeloven.

En anmodning om afsigelse af en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender skal være bilagt et dokument, hvorved det bekræftes, at afgiften er betalt i overensstemmelse med den procedure og med det beløb, der er fastsat i retsplejeloven.

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Republikken Letland accepterer kun dokumenter på lettisk.

Sidste opdatering: 23/05/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender - Litauen

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

I overensstemmelse med lovens artikel 3118, stk. 5, bør en anmodning i henhold til forordningens artikel 6, stk. 4, om at opnå en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender indgives til distriktsdomstolen knyttet til den myndighed, der har udstedt det officielt bekræftede dokument.

Det europæiske rets atlas for civile sager indeholder ajourførte oplysninger om de litauiske domstole og deres kontaktoplysninger.

Artikel 50, stk. 1, litra b) - Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

I henhold til afsnit 1 i den litauiske regerings beslutning nr. 964 af 28. september 2016 gives de oplysninger, der er omhandlet i forordningens artikel 14, til den ret, der behandler anmodningen om en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender fra det statslige skatte- og afgiftsinspektorat under finansministeriet (Vasario 16-osios g. 14, Vilnius; tlf.: +370 5 266 8200; e-mail: vmi@vmi.lt). Beslutningen træder i kraft den 18. januar 2017.

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

Det statslige skatte- og afgiftsinspektorat under finansministeriet anvender den metode til indhentning af kontooplysninger, der er omhandlet i forordningens artikel 14, stk. 5, litra b), dvs. indhentning af oplysninger om skyldners bankkonti i banker, der opererer i Litauen, via skatteregnskabsinformationssystemet.

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

I henhold til artikel 3122, stk. 1, kan der i det i artikel 21, stk. 1, omhandlede tilfælde indgives særskilt appel til appeldomstolen. I artikel 334-339 i den litauiske civile retsplejelov fastsættes proceduren for indgivelse og behandling af en særskilt appel. Der er ingen mulighed for kassationsappel af appeldomstolens afgørelser efter behandlingen af den særskilte appel.

Det europæiske rets atlas for civile sager indeholder ajourførte oplysninger om de litauiske domstole og deres kontaktoplysninger.

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

I henhold til lovens artikel 3121, stk. 3, står en foged for modtagelse, fremsendelse og forkyndelse af procesdokumenter som omhandlet i forordningens artikel 4, stk. 14.

Listen over fogeder i Litauen kan findes på følgende link: <https://www.antstoliurumai.lt/lt/antstoliu-paieska>.

I henhold til lovens artikel 3123 skal procesdokumenter i det tilfælde, der er beskrevet i forordningens artikel 28, stk. 3, hvor skyldner har bopæl i Litauen, og Litauen ikke er fuldbyrdelsesmedlemsstaten, forkyndes for skyldneren i henhold til proceduren i lovens artikel 3 og artikel 33, stk. 2 og 4. I dette tilfælde er den institution, der er kompetent til at modtage anmodninger fra andre medlemsstater om forkyndelse af dokumenter, det litauiske fogedkammer (Konstitucijos pr. 15, LT-09319 Vilnius; tlf. +370 5 275 0067, +370 5 275 0068; e-mail info@antstoliurumai.lt). Det litauiske fogedkammer tilrettelægger og koordinerer fogedernes forkyndelse af dokumenter og fremsendelse heraf med henblik på fuldbyrdelse.

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

I henhold til lovens artikel 3121, stk. 3, står fogeden for fuldbyrdelse af den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender. Derudover udøver fogeden de aktiviteter, der er fastsat i artikel 24, stk. 4, og artikel 25, stk. 1, 2 og 4.

Listen over fogeder i Litauen kan findes på følgende link: <https://www.antstoliurumai.lt/lt/antstoliu-paieska>.

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

De vigtigste regler i national ret:

1. I henhold til artikel 667 i den litauiske civile retsplejelov skal fogeden, hvis den andel af en skyldners formuegoder, der indgår i et fælles ejerskab med andre personer, ikke er blevet fastslået, gøre arrest og udlæg i de fælles formuegoder og foreslå den part, der begærer fuldbyrdelse, og om nødvendigt også deltagerne i det fælles ejerskab, at anmode en domstol om at fastslå skyldnerens andel af formuegoderne som omfattet af det fælles ejerskab med andre personer. Hvis denne anmodning ikke indgives inden for den frist, der er fastsat af fogeden, afslutter fogeden inddrivelsen af disse formuegoder. Et nyt forsøg på inddrivelse af disse formuegoder i henhold til de samme fuldbyrdelsesdokumenter kan tidligst finde sted et år efter den dato, hvor inddrivelsen af formuegoderne blev afsluttet. Skyldnerens andel i fælles ejerskab fastsættes ved en domstolsafgørelse. Når den domstolsafgørelse, der fastslår skyldnerens andel af formuegoderne som omfattet af det fælles ejerskab, har fået retskraft, sker inddrivelsen af skyldnerens andel af formuegoderne. En part, der begærer fuldbyrdelse, har ret til at kræve, at skyldnerens andel fastsættes, således at det er muligt at inddrive denne andel.
2. Hver gang en konto sikres, gøres der et forsøg på at identificere ejeren af midlerne på kontoen. Kontoen kan sikres, hvis midlerne på kontoen tilhører skyldneren.

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

De vigtigste regler i national ret:

1. I henhold til artikel 668 i den litauiske civile retsplejelov skal det beløb, der inddrives, overstige den månedlige mindsteløn som fastsat af den litauiske regering^[1]. Desuden må der ikke ske inddrivelse af midler, der er modtaget i form af EU-støtte eller anden international finansiel støtte eller samfinansiering til gennemførelse af et støttet projekt under gennemførelsen af projektet og projektets obligatoriske driftsperiode, som fastsat i EU-lovgivningen eller internationale aftaler indgået af Litauen. Dette forbud gælder ikke, hvis midlerne inddrives efter anmodning fra den institution, der overvåger gennemførelsen af det støttede projekt, fordi midlerne blev brugt i strid med EU-retten, litauisk ret, internationale aftaler eller aftaler om tildeling af midlerne.
2. I henhold til artikel 738 i den litauiske civile retsplejelov er det kun muligt at inddrive socialsikringsydelse knyttet til sygdom eller arbejdsløshed i overensstemmelse med en domstolsafgørelse om inddrivelse af underholdsbidrag eller en domstolsafgørelse om erstatning for skader på helbredet som følge af lemlæstelse eller anden skade eller for tab af forsørger.
3. I henhold til artikel 739 i den litauiske civile retsplejelov må inddrivelsen ikke ske af beløb tilhørende skyldneren, der er: 1) godtgørelser for slitage på en arbejdstagers værktøj og andre former for kompensation for afvigelser fra de normale arbejdsvilkår 2) beløb udbetalt til en arbejdstager på officiel forretningsrejse, eller som er overført til eller ansat eller udstationeret et andet sted 3) statslige sociale sikringsydelser i forbindelse med moder- eller faderskab 4) børnetilskud udbetalt i henhold til den litauiske [lov om børnetilskud](#) 5) begravelsestillæg 6) ydelser udbetalt i henhold til den litauiske lov om statslig socialbistand og andre målrettede sociale ydelser, tillæg eller betalinger fra statens eller kommunernes budgetter til lavindkomstfamilier og social støtte til enkeltpersoner 7) fratrædelsesgodtgørelser.

[1] Fra den 1. januar 2016 var den månedlige mindsteløn 350 EUR.

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

Bankerne har ikke ret til at opkræve gebyrer – fuldbyrdelser udføres af fogeder.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

De vigtigste regler i national ret:

1. I henhold til artikel 609 i den litauiske civile retsplejelov består fogedernes fuldbyrdelsesomkostninger af: 1) administrative omkostninger i forbindelse med fuldbyrdelsesprocedurer, der er nødvendige for at udføre de aktiviteter, der er væsentlige for eventuelle fuldbyrdelsesprocedurer 2) yderligere administrative omkostninger i forbindelse med fuldbyrdelsesprocedurer, der påløber ved udførelsen af andre aktiviteter i en specifik fuldbyrdelsessag 3) fogedens gebyr for fuldbyrdelse af fuldbyrdelsesdokumenter. Størrelsen af fuldbyrdelsesomkostningerne og proceduren for beregning og betaling heraf er fastsat i retningslinjerne om fuldbyrdelse af afgørelser vedtaget ved justitsministerens bekendtgørelse nr. 1R-352 af 27. oktober 2005 (herefter "retningslinjerne") (i udgaven som indeholdt i bekendtgørelse nr. 1R-265 af 14. november 2011).

I henhold til retningslinjernes afsnit 123 skal fuldbyrdelsen af den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender omfatte de fuldbyrdelsesomkostninger, der er omhandlet i afsnit 7 i tabel 2 i retningslinjerne, samt de yderligere omkostninger, der påløber i forbindelse med gennemførelsen af de enkelte opgaver knyttet til fuldbyrdelsesproceduren.

[Retningslinjer](#) om fuldbyrdelse af afgørelser.

2. I henhold til afsnit 5 i proceduren for beregning af omkostningerne forbundet med forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager, der blev vedtaget ved justitsministerens bekendtgørelse nr. 1R-16 af 20. januar 2016 (i udgaven som indeholdt i bekendtgørelse nr. 1R-312 af 9. december 2016), udgør gebyret for forkyndelse af dokumenter i Litauen 110 EUR, hvis fogedernes forkyndelse af dokumenterne og fremsendelse heraf med henblik på fuldbyrdelse tilrettelægges og koordineres af det litauiske fogedekammer.

[Beskrivelse](#) af proceduren for forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter modtaget fra udlandet i civile og kommercielle sager og for beregning af omkostningerne forbundet med forkyndelsen.

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

De vigtigste regler i national ret:

1. I henhold til artikel 626, stk. 3, i den litauiske civile retsplejelov udsættes inddrivelsen af formuegoder ikke, hvis der er gjort udlæg i formuegoderne, eller ejendomsretten til formuegoderne midlertidigt er begrænset til at sikre fordringer fra kreditorer med samme eller højere prioritet. I dette tilfælde følger inddrivelsen af de formuegoder eller de midler, der er gjort udlæg i, den procedure, der er fastsat i retningslinjerne om fuldbyrdelse af afgørelser.
2. I henhold til artikel 754 i den litauiske civile retsplejelov gælder der ingen særlig prioritet med hensyn til fyldestgørelse af fordringer fra realkreditinstitutter og kreditorer med pant i ejendom. Førsteprioriteten gælder fyldestgørelse af fordringer med henblik på inddrivelse af underholdsbidrag og erstatning for skader som følge af lemlæstelse eller anden skade og for skader som følge af tab af forsørger. Andenprioriteten omfatter fyldestgørelse af arbejdstagernes fordringer i forbindelse med ansættelsesforhold. Fyldestgørelse af alle andre fordringer har tredje prioritet. Hvis det inddrevne beløb ikke fuldt ud fyldestgør alle fordringer under en given prioritet, fyldestgøres fordringerne forholdsvismæssigt i forhold til det beløb, som hver af de parter, der anmoder om inddrivelse, har til gode.

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdelsesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

I henhold til lovens artikel 3122 bør en anmodning om de retsmidler, der er omhandlet i forordningens artikel 33, som finder anvendelse i oprindelsesmedlemsstaten, indgives til den ret, der har udstedt den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender.

En anmodning om de retsmidler, der er omhandlet i forordningens artikel 34 (med undtagelse af artikel 34, stk. 1, litra a)), som finder anvendelse i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, bør indgives til distriktsdomstolen knyttet til fogedens kontor, der fuldbyrder eller har fuldbyrdet den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender.

En anmodning om de retsmidler, der er omhandlet i forordningens artikel 34, stk. 1, litra a), som finder anvendelse i fuldbyrdelsesmedlemsstaten, bør indgives til den foged, der fuldbyrder eller har fuldbyrdet den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender.

Det europæiske rets atlas for civile sager indeholder ajourførte oplysninger om de litauiske domstole og deres kontaktoplysninger. Listen over fogeder i Litauen kan findes på følgende link: <https://www.antstoliurumai.lt/lt/antstoliu-paieska>.

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

I henhold til lovens artikel 3122 kan der indgives en særskilt appel til en domstol, der træffer afgørelse om de i forordningens artikel 33 og 35 omhandlede retsmidler, som finder anvendelse i oprindelsesmedlemsstaten, og de retsmidler, der er omhandlet i forordningens artikel 34 og 35 (med undtagelse af artikel 34, stk. 1, litra a), og artikel 35, stk. 3), som finder anvendelse i fuldbyrdesmedlemsstaten. I henhold til artikel 335, stk. 1, i den litauiske civile retsplejelov skal der indgives særskilte appeller til appelretten via den ret, hvis afgørelse appelleres, senest syv dage efter afsigelsen af afgørelsen. Hvis den retsafgørelse, der appelleres, er blevet afsagt ved skriftlig procedure, kan der indgives særskilt appel senest syv dage efter forkyndelsen af genparten af retsafgørelsen. Der er ingen mulighed for kassationsappel af appelinstansens afgørelser efter behandlingen af den særskilte appel.

En appel af fogedens handlinger vedrørende de retsmidler, der er omhandlet i artikel 34, stk. 1, litra a), og artikel 35, stk. 3, som finder anvendelse i fuldbyrdesmedlemsstaten, kan indgives til distriktsdomstolen knyttet til fogedens kontor. Reglerne i artikel 593, stk. 1 til 4, i den litauiske [civile retsplejelov](#) finder *tilsvarende anvendelse* på indgivelse og behandling af denne appel. Der gælder ingen frist for indgivelse af en appel, og der gælder ingen ret til at appellere rettens afgørelse om fogedens handlinger.

Det europæiske rets atlas for civile sager indeholder ajourførte oplysninger om de litauiske domstole og deres kontaktoplysninger.

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

I henhold til lovens artikel 3119 skal der betales en retsafgift, når der indgives en anmodning til en domstol om en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender eller de retsmidler, der er fastsat i forordningens kapitel 4. Gebyret svarer til retsafgiften for en begæring om foreløbige forholdsregler eller for en særskilt appel af en eventuel afgørelse om foreløbige forholdsregler.

Der er i den nuværende litauiske lovgivning ikke fastsat en retsafgift, der skal betales i forbindelse med en begæring om foreløbige forholdsregler. I henhold til artikel 80, stk. 2, i den litauiske civile retsplejelov skal der betales en retsafgift på 28 EUR for en særskilt appel af en afgørelse om foreløbige forholdsregler.

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Det sprog, der accepteres i forbindelse med oversættelser af dokumenter, er litauisk.

Sidste opdatering: 11/10/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender - Luxembourg

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

1) For krav på højst 15 000 EUR er den kompetente ret fredsdommeren (juge de paix):

Justice de paix de Luxembourg

Cité Judiciaire, Bâtiment JP, Plateau du Saint-Esprit

L-2080 Luxembourg

Justice de paix d'Esch-sur-Alzette

Place Norbert Metz

L-4006 Esch-sur-Alzette

Justice de paix de Diekirch

Bei der Aaler Kiirch

L-9201 Diekirch

2) For krav på over 15000 EUR har præsidenten for kredsdomstolen (tribunal d'arrondissement) kompetence:

Tribunal d'arrondissement du Luxembourg

Cité Judiciaire, Bâtiment TL, CO, JT

Plateau du Saint-Esprit

L-2080 Luxembourg

Tribunal d'arrondissement de Diekirch

Palais de Justice

Place Guillaume

L-9237 Diekirch

Artikel 50, stk. 1, litra b) - Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

Den myndighed, der er kompetent til at indhente kontooplysninger, er tilsynsudvalget for finanssektoren (Commission de Surveillance du Secteur Financier).

Commission de Surveillance du Secteur Financier

283, rue d'Arlon

L-1150 Luxembourg

Tlf.: (+352) 26251-1

Fax: (+352) 26251-2601

E-mail: direction@cssf.lu

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

Metoden til indhentning af kontooplysninger er den, der er angivet i artikel 14, stk. 5, litra a):

" *pligt for alle banker på deres område til på anmodning fra oplysningsmyndigheden at oplyse, om debitor har en konto hos dem* "

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

- Præsidenten for kredsdomstolen eller den dommer, der træder i hans sted, som behandler spørgsmål om anvendelse af foreløbige forholdsregler, har kompetence til at behandle appsager om afgørelser truffet af fredsdommeren.

Tribunal d'arrondissement du Luxembourg

Cité Judiciaire, Bâtiment TL, CO, JT

Plateau du Saint-Esprit

Tribunal d'arrondissement de Diekirch
Palais de Justice
Place Guillaume
L-9237 Diekirch

- Appeldomstolen (Cour d'appel), som behandler spørgsmål om anvendelse af foreløbige forholdsregler, har kompetence til at behandle appelsager vedrørende afgørelser truffet af præsidenten for kredsdomstolen.

Cour d'appel
Cité Judiciaire, Bâtiment CR
Plateau du Saint-Esprit
L-2080 Luxembourg

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

Den kompetente myndighed er fogederne (huissiers de justice).

Du kan søge efter en foged på webstedet for Luxembourgs fogedkammer: [Chambre des huissiers de justice de Luxembourg](#)

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

Den kompetente myndighed er fogederne (huissiers de justice).

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

Fælles konti kan i princippet sikres i henhold til luxembourgsk ret.

Den fælles konto fungerer efter princippet om solidarisk hæftelse.

Artikel 693 i den nye civile retsplejelov og artikel 1197 i civillovbogen finder anvendelse.

Bestemmelserne i den nye civile retsplejelov og den civile lovbog findes på [LEGILUX](#)-webstedet.

Forvaltningskonti kan i princippet ikke sikres i henhold til luxembourgsk ret. Der findes ingen specifikke regler på dette område.

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

Artikel 717 i den nye civile retsplejelov bestemmer følgende:

"Der kan ikke gøres udlæg i følgende aktiver:

1° genstande, der ved lov er fritaget for udlæg

2° underholdsbidrag, der er fastsat af en domstol

3° de disponible beløb og effekter, som testator eller giver har bestemt skal være sikret mod udlæg

4° beløb og pensionsudbetalinger til underholdsberettigede, selv om det ikke fremgår af testamentet eller gavedispositionen, at de skal være undtaget fra udlæg."

For så vidt angår "1° genstande, der ved lov er fritaget for udlæg," skal der henvises til artikel 33 i lov af 28. juli 2018 om social integration, som ændret, og til anordning (règlement grand-ducal) af 27. september 2016 om fastsættelse af satserne for overdragelse og udlæg i løn for arbejde, pensioner og livrenter. Disse beløb er undtaget fra udlæg, såfremt skyldneren anmoder om det.

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

I princippet kan banken trække de omkostninger, som den har måttet afholde for at opfylde sine retlige forpligtelser vedrørende udlægsforretninger, fra det beløb, der er gjort udlæg i.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

Fogeders honorarer er fastsat i lov af 4. december 1990 om fogedvirksomhed, som ændret, og ved anordning af 24. januar 1991 om fogeders honorarer, som ændret.

De relevante bestemmelser findes på LEGILUX-webstedet:

- Lov af 4. december 1990 om fogedvirksomhed, som ændret

<https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/loi/1990/12/04/n3/jo>

- Anordning af 24. januar 1991 om fogeders honorarer, som ændret

<https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/rgd/1991/01/24/n2/consolide/20211002>

Den konsoliderede udgave er ajourført indtil den 2. oktober 2021. Artikel 16 i anordning af 24. januar 1991, som ændret, blev ændret ved anordning af 21. juni 2023: <https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/rgd/2023/06/21/a356/jo>.

Der opkræves et fast engangsgebyr på 165 EUR for forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1784 af 25. november 2020 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) (omarbejdning).

Salærer og takster:

Bestemmelserne i anordning af 21. marts 1974 om retlige repræsentanters og advokaters salærer og takster, som ændret, finder anvendelse.

De relevante bestemmelser findes på LEGILUX-webstedet:

[Règlement grand-ducal du 21 mars 1974 concernant les droits et émoluments alloués aux avoués et aux avocats.](#) - Legilux (public.lu)

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Ikke relevant.

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdelsesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

- Artikel 33 (retsmiddel mod selve kendelsen):

Den ret, der har kompetence til at påkende et retsmiddel, er:

- enten fredsdommeren, som behandler begæringer om anvendelse af foreløbige forholdsregler

- eller præsidenten for kredsdomstolen eller den dommer, der træder i hans sted, som behandler begæringer om anvendelse af foreløbige forholdsregler (jf. artikel 50, stk. 1, litra a))

- Artikel 34 (appel til prøvelse af fuldbyrdelsen af kendelsen):

- enten fredsdommeren, som behandler begæringer om anvendelse af foreløbige forholdsregler

- eller præsidenten for kredsdomstolen eller den dommer, der træder i hans sted, som behandler begæringer om anvendelse af foreløbige forholdsregler.

Reglerne i den nye civile retsplejelov om kompetence som følge af sagens værdi finder anvendelse og svarer til reglerne om kompetence som følge af sagens værdi, jf. forordningens artikel 50, stk. 1, litra a).

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

- Præsidenten for kredsdomstolen eller den dommer, der træder i hans sted, som behandler spørgsmål om anvendelse af foreløbige forholdsregler, har kompetence til at behandle appelsager om afgørelser truffet af fredsdommeren.
- Appeldomstolen (Cour d'appel), som behandler spørgsmål om anvendelse af foreløbige forholdsregler, har kompetence til at behandle appelsager vedrørende afgørelser truffet af præsidenten for kredsdomstolen.
- Appelfrist: 15 dage.
- Fristen begynder at løbe: fra forkyndelsestidspunktet.

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

I Luxembourg kaldes retsafgifter "retsafgifter og sagsomkostninger" (frais et dépens):

Ifølge retspraksis omfatter de "sagsomkostninger", der er omhandlet i artikel 238 i den nye civile retsplejelov, principielt advokatudgifter, fogedhonorarer, honorarer til sagkyndige, eventuelle udgifter til vidner, udgifter til oversættelse osv., men ikke advokatsalærer. Den nye civile retsplejelov findes på LEGILUX-webstedet:

http://legilux.public.lu/eli/etat/leg/code/procedure_civile

For så vidt angår fogedens honorar:

Fogeders honorarer er fastsat i lov af 4. december 1990 om fogedvirksomhed, som ændret, og ved anordning af 24. januar 1991 om fogeders honorarer, som ændret.

De relevante bestemmelser findes på LEGILUX-webstedet:

- Lov af 4. december 1990 om fogedvirksomhed, som ændret

<http://legilux.public.lu/eli/etat/leg/loi/1990/12/04/n3/jo>

- Anordning af 24. januar 1991 om fogeders honorarer, som ændret

<https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/rgd/1991/01/24/n2/consolide/20211002>

Den konsoliderede udgave er ajourført indtil den 1. oktober 2021. Artikel 16 i anordning af 24. januar 1991, som ændret, blev ændret ved anordning af 21. juni 2023: <https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/rgd/2023/06/21/a356/jo>.

Artikel 16 i lov af 4. december 1990 om fogedvirksomhed, som ændret, indeholder bestemmelser om betalingsmåden og bestemmer, at de nærmere bestemmelser herom fastsættes ved anordning:

"Fogeders arbejde aflønnes enten med en fast sats eller for arbejdstid.

I en anordning fastsættes honoraret for fogedens opgaver samt arbejdets varighed og pris pr. tidsenhed.

Distriktsdomstolen, civilkammeret, træffer afgørelse om fastsættelse af sagsomkostninger i tilfælde af en tvist."

Anordning af 24. januar 1991 om fogeders honorarer er blevet ændret fire gange.

Den konsoliderede udgave af anordningen findes på LEGILUX-webstedet:

<https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/rgd/1991/01/24/n2/consolide/20211002>

Den konsoliderede udgave er ajourført indtil den 1. oktober 2021. Artikel 16 i anordning af 24. januar 1991, som ændret, blev ændret ved anordning af 21. juni 2023: <https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/rgd/2023/06/21/a356/jo>

Den konsoliderede udgave er ajourført indtil den 2. oktober 2021.

I anordningen fastsættes de omkostninger, der opkræves af fogeden. Disse omfatter grundsatsen (artikel 2-5), rejseudgifter (artikel 6 og 7), andre udgifter såsom acontobeløb (artikel 8-11), faktisk afholdte udgifter (artikel 12 og 13) og tillæg til faste satser og vederlag for arbejdstid (artikel 15).

Prisen for en forkyndelse pr. modtager er i gennemsnit 120-180 EUR, inklusive alle afgifter, med undtagelse af forkyndelse, der er forbundet med store eller meget store vanskeligheder.

Der opkræves et fast engangsgebyr på 165 EUR for forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager på grundlag af Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 25. november 2020 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) (omarbejdning) (artikel 16 i anordning af 24. januar 1991).

For så vidt angår advokatudgifter:

Bestemmelserne i anordning af 21. marts 1974 om retlige repræsentanters og advokaters salærer og takster, som ændret, finder anvendelse.

De relevante bestemmelser findes på LEGILUX-webstedet:

- [Règlement grand-ducal du 21 mars 1974 concernant les droits et émoluments alloués aux avoués et aux avocats.](#) - [Legilux \(public.lu\)](#)

For så vidt angår godtgørelser til sagkyndige, vidner, tolke og teknikere:

Der henvises til bestemmelserne i anordning af 28. november 2009 om takster for retsafgifter af enhver art, som findes på Legilux-webstedet:

- [Règlement grand-ducal du 28 novembre 2009 portant fixation des indemnités et tarifs en cas de réquisition de justice.](#) - [Legilux \(public.lu\)](#)

Denne anordning blev ændret ved anordning af 30. december 2011.

- [Règlement grand-ducal du 30 décembre 2011 modifiant:](#) 1) le règlement grand-ducal du 28 novembre 2009 portant fixation des indemnités et tarifs en cas de réquisition de justice; 2) le règlement grand-ducal modifié du 18 septembre 1995 concernant l'assistance judiciaire. - [Legilux \(public.lu\)](#)

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

De sprog, der accepteres, er: fransk og tysk.

Sidste opdatering: 13/10/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender - Malta

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

Den ret, der har kompetence til at afsige den europæiske kontosikringskendelse, er 1. afdeling af den civile domstol.

Telefon: +356 2590 2256, e-mail courts.csa@courtservices.mt

Adresse: Courts of Justice, Republic Street, Valletta VLT2000, Malta

Artikel 50, stk. 1, litra b) – Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

Den myndighed, der er kompetent til at indhente kontooplysninger, er justitssekretæren (*Registrar*), civile retter og domstole.

Telefon: +356 2590 2346/260, e-mail courts.csa@courtservices.mt

Adresse: Courts of Justice, Republic Street, Valletta, VLT2000, Malta

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

Efter national lovgivning er den metode, der er anført i artikel 14, stk. 5, litra c), tilgængelig, dvs. muligheden for, at domstolene pålægger skyldneren at oplyse, i hvilken bank eller hvilke banker på deres område han/hun har en eller flere konti, hvis en sådan forpligtelse ledsages af en kendelse lydende på hans navn fra retten, der forbyder den pågældende at bruge, hæve eller overføre midler fra sin bankkonto eller sine bankkonti op til det beløb, der er sikret ved kontosikringskendelsen.

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

Et afslag på afsigelse af en europæisk kontosikringskendelse kan prøves ved appelretten som overinstans.

Telefon: +356 2590 2256/283

E-mail: courts.csa@courtservices.mt

Adresse: Courts of Justice, Republic Street, Valletta, VLT2000, Malta

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

Den myndighed, der er kompetent til at modtage, fremsende og forkynde den europæiske kontosikringskendelse og andre dokumenter, er statsadvokatens kontor.

Telefon: +356 22265000, e-mail: info@stateadvocate.mt

Adresse: Office of the Attorney General, Casa Scaglia, 16, M.A. Vassalli Valletta, VLT1311, Malta

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

Den myndighed, der har kompetence til at afsige den europæiske kontosikringskendelse, er 1. afdeling af den civile domstol.

Telefon: +356 2590 2256, e-mail courts.csa@courtservices.mt

Adresse: Courts of Justice, Republic Street, Valletta VLT2000, Malta

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

Efter national lovgivning kan fælles konti og klientkonti ikke sikres.

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

Ifølge artikel 381, stk. 1, i den maltesiske retsplejelov (kapitel 12 i Maltas love) kræves der normalt et specifikt samtykke fra skyldneren for at kunne gøre udlæg i (*garnishee order*) i følgende:

- a) løn eller honorarer (herunder bonus, ydelser, overtidsbetaling og andre tillæg)
- b) ydelser, sociale pensioner, støtte og bistand som omhandlet i lovgivningen om social sikring eller tjenestemandspensioner
- c) overlevelseshjælp, der udbetales af det offentlige
- d) arv, der udtrykkeligt er øremærket til forsørgelse, hvis skyldneren ikke har noget andet forsørgelsesgrundlag, forudsat at gælden ikke er opstået som følge af udgifter til forsørgelse
- e) beløb, der er bestemt til forsørgelse, *uanset hvorfra de hidrører*, forudsat at gælden ikke er opstået som følge af udgifter til forsørgelse
- f) beløb, som hidrører fra huslån, hvis huset er bestemt til familiens bolig
- g) indbetalinger på en kassekredit, bortset fra kreditkortbetalinger, der foretages som led i skyldnerens erhvervsvirksomhed
- h) bankgarantier og gældsbreve.

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

Ifølge national lovgivning har banker ikke ret til at opkræve gebyrer. Der er et retsgebyr for deponering af pengebeløb ved retten, men dette retsgebyr opkræves af alle, som anmodes om at deponere penge tilhørende skyldneren ved retten, og af den person, der rent faktisk deponerer beløbet. Dette beløb fratrækkes det samlede pengebeløb, kreditor skal betale, som deponeres ved retten.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

Ifølge den maltesiske retsplejelov (kapitel 12 i Maltas love) er gebyret for at foretage udlæg 50 EUR. For fuldbyrdelse er gebyret 7 EUR for hver meddelelse og om nødvendigt 0,35 EUR for hver kopi.

Gebyrerne skal betales på tidspunktet for indgivelse af anmodningen.

Det er disse gebyrer, der skal betales til retten for indgivelse og behandling af det relevante dokument. Det skal bemærkes, at disse gebyrer ikke omfatter omkostninger til advokater og advokatfuldmægtige (*procurators*)

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Udlægsbegæring behandles i den rækkefølge, de kommer ind. Når bankerne underrettes om en sådan begæring, deponerer de det beløb ved retten (såfremt der er penge til rådighed), der er anført i den specifikke begæring, før de foretager deponering af efterfølgende beløb i den pågældende begæring, som de bliver underrettet om på et senere tidspunkt. Med hensyn til eventuelt at hæve det beløb, kreditor har deponeret ved retten, afgøres dette – i tilfælde af konkurrence mellem kreditorerne – af retten på anmodning af kreditorerne selv, før pengene kan frigives. Dette er i overensstemmelse med artikel 416 ff. i den maltesiske retsplejelov (kapitel 12 i Maltas love).

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

Den fuldbyrdesmyndighed, som har kompetence til at fastsætte retsmidler, er 1. afdeling af civilretten.

Telefon: +356 2590 2256

Email: courts.csa@courtservices.mt

Adresse: Courts of Justice, Republic Street, Valletta VLT2000, Malta

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

Appeller indgives til appelretten som overinstans i forbindelse med kontosikringskendelser, som følger en retskraftig retsakt. Fristen for indgivelse af sådanne appeller er seks dage efter, at dekretet er oplæst i et åbent retsmøde, jf. artikel 281, stk. 4, i den maltesiske retsplejelov (kapitel 12 i Maltas love).

Kontaktoplysninger for appeldomstolen:

Telefon: +356 2590 2256/283

Email: courts.csa@courtservices.mt

Adresse: Courts of Justice, Republic Street, Valletta VLT 2000, Malta

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

- a) Gebyret for en udlægsbegæring: 50 EUR + 7 EUR for hver meddelelse + om nødvendigt 0,35 EUR for hver kopi.
- b) Anmodning i henhold til retsplejelovens artikel 836 om et modkrav (*counter-warrant*): 40 EUR + 7,20 EUR for hver meddelelse.
- c) Modkrav: 20 EUR + 7 EUR for hver meddelelse + om nødvendigt 0,35 EUR for hver kopi.

Vedrørende anmodninger om et retsmiddel efter afsigelse af en kontosikringskendelse er gebyret 20 EUR for anmodningen og 7,20 EUR for hver meddelelse.

Gebyrerne skal betales på tidspunktet for indgivelse af anmodningen.

Det er disse gebyrer, der skal betales til retten for indgivelse af det pågældende dokument. Det skal bemærkes, at disse gebyrer ikke omfatter omkostninger til advokater og advokatfuldmægtige.

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Malta accepterer kun maltesisk og engelsk.

Sidste opdatering: 25/03/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender – Østrig

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

Bezirksgericht Innere Stadt Wien er kompetent i forbindelse med en procedure for en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender

(kontosikringskendelse) vedrørende en fordring, der er angivet i et offentligt dokument i henhold til artikel 6, stk. 4, i Europäische

Kontenpfändungsverordnung (EuKoPfVO, EU-forordning om sikring af bankindeståender), og som gøres gældende inden fuldbyrdelsen heraf.

I modsat fald er den ret kompetent, ved hvilken fuldbyrdelsesproceduren verserer på tidspunktet for den første begæring (Antrag), og for hvilken der skal udstedes en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender.

Artikel 50, stk. 1, litra b) – Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

Med hensyn til indhentning af kontooplysninger i en sag, der ikke er anlagt i Østrig, med henblik på at opnå en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender er den Bezirksgericht (distriktsdomstol) kompetent, i hvis retskreds skyldneren har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted.

Hvis skyldneren hverken har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted i Østrig, er Bezirksgericht Innere Stadt Wien kompetent (jf. ovenstående artikel 50, stk. 1, litra a)). Kontaktoplysninger til Bezirksgericht Innere Stadt Wien kan findes her:

Hvis proceduren for en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender verserer ved en østrigsk ret, er denne også kompetent i forbindelse med indhentning af kontooplysninger.

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

Forpligtelsen ledsages af en kendelse in personam fra retten. Retten skal ved kendelse opfordre skyldneren til at give oplysninger om sine konti i Østrig.

Kendelsen skal indeholde et forbud for skyldneren mod at råde over de bankkonti i Østrig, der er omfattet af den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender, op til det beløb, der er sikret ved kontosikringskendelsen. Med kendelsen skal skyldneren også pålægges at annullere samtlige opkrævningstilladelser og stående ordrer, på baggrund af hvilke der betales pengebeløb fra den konto, der skal sikres ved kontosikringskendelsen, såfremt de truer inddrivelsen af det beløb, der skal sikres ved den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender, og ikke kan opfyldes af det beløb, der er fritaget for udlæg.

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

Den ret, der har udstedt den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender, skal påkende klagen. Klagen skal indbringes for denne ret (jf. overstående artikel 50, stk. 1, litra a)).

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

Artikel 10, stk. 2, tredje afsnit: Kompetent myndighed i fuldbyrdelsesmedlemsstaten er Bezirksgericht Innere Stadt Wien.

Artikel 23, stk. 3: Hvis Østrig kun er fuldbyrdelsesmedlemsstat, er Bezirksgericht Innere Stadt Wien den kompetente myndighed, hvortil dokumenterne skal fremsendes.

Hvis kendelsen udstedes i Østrig, skal kendelsen fremsendes af den udstedende ret. I forbindelse med en procedure for en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender, som der indgives begæring om før indledning af en procedure om sagens realitet eller efter dennes endelige afslutning, men dog inden fuldbyrdelsen heraf, er Bezirksgericht Innere Stadt Wien kompetent. I de andre tilfælde er den Bezirksgericht eller Landesgericht (delstatsdomstol) kompetent, ved hvilken hovedsagen eller fuldbyrdelsesproceduren verserer, på grund af hvilken der skal udstedes en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender, på tidspunktet for den første begæring.

Artikel 23, stk. 5 og 6, samt artikel 27, stk. 2: Såfremt kontosikringskendelsen er udstedt i Østrig, er den kompetente myndighed for fuldbyrdelsen den udstedende ret. (Udstedende ret: jf. svar vedrørende artikel 23, stk. 3)

Såfremt kontosikringskendelsen ikke blev udstedt i Østrig, er Bezirksgericht Innere Stadt Wien kompetent.

Artikel 25, stk. 3: I dette tilfælde skal erklæringen fremsendes til Bezirksgericht Innere Stadt Wien.

Artikel 28, stk. 3: I dette tilfælde skal dokumenterne fremsendes til Bezirksgericht Innere Stadt Wien.

Artikel 36, stk. 5: I dette tilfælde skal afgørelsen fremsendes til Bezirksgericht Innere Stadt Wien.

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

Såfremt kontosikringskendelsen udstedes i Østrig, er den udstedende ret også kompetent for fuldbyrdelsen.

Såfremt kontosikringskendelsen udstedes i en anden medlemsstat, er det Bezirksgericht Innere Stadt Wien, der er kompetent for fuldbyrdelsen.

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

Hvis der er flere kontohavere, og den enkelte kontohaver kan disponere over kontoen alene, som det f.eks. er tilfældet i forbindelse med en "Oder-konto", kan fordringen sikres effektivt ved kontosikringskendelsen, også selv om den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender kun er udstedt mod én af kontohaverne, fordi skyldneren alene er berettiget til inddrivelse af fordringen.

I forbindelse med en "Und-konto", som kontohaverne kun kan disponere over i fællesskab, kommer en sikring af bankindeståender derimod kun i betragtning, hvis kontosikringskendelsen er udstedt mod alle rådighedsberettigede kontohavere (eksempel: alle kontohavere hæfter som meddebitorer).

I forbindelse med en særlig konto kan stifteren gøre indsigelse mod, at der i sagen mod forvalteren som skyldner udstedes en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender i henhold til § 37 i Exekutionsordning (EO, lov om fuldbyrdelse og sikrende retsmidler). Stifteren gør med klagen gældende, at kontoen som omsætningsaktiv ejes af skyldneren, men at den ikke kan tilskrives dennes formue og dermed ikke kan tjene til indfrielse af kreditors fordring.

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

Bestemmelserne om beskyttelse mod udlæg i fordringer fremgår af §§ 290 ff. i EO og bestemmelsen om den dermed forbundne kontobeskyttelse i § 292i i EO; de kan hentes på <http://www.ris.bka.gv.at/>. De er ufravigelige.

Der kan kun i begrænset omfang gøres udlæg i indkomst og pension, i hvilken forbindelse størrelsen af den del, der ikke kan gøres udlæg i

("eksistensminimum"), afhænger af beløbets størrelse og af skyldnerens underholdsforpligtelser. Disse beløb, der forhøjes årligt, er fastsat i de tabeller, der

findes på webstedet for Bundesministerium für Justiz (justitsministeriet) (<https://www.bmj.gv.at/service/publikationen/Drittsschuldnererkl%C3%A4rung.html>).

Den regel om den såkaldte kontobeskyttelse, der er indeholdt i § 292i i EO, skal forebygge risikoen for, at der gøres udlæg i det fribeløb (eksistensminimum), som overføres til skyldnerens bankkonto efter fradrag af de beløb, der kan gøres udlæg i. Hvis der overføres pengekrav, som der i begrænset omfang kan gøres udlæg i, til den forpligtedes konto, skal udlægget efter anmodning ophæves, for så vidt som indestående svarer til den del af indtægterne, der ikke er omfattet af udlægget, for perioden fra udlægget til den næste betalingsdato.

Derudover er der i henhold til § 290 i EO hele beløb, som der ikke kan foretages udlæg i. Dette er bl.a. følgende ydelser:

1. Omkostningstillæg, for så vidt som de tjener til at kompensere for de faktiske omkostninger, som skyldneren har i forbindelse med sit erhverv
2. Offentlige ydelser, der udbetales som kompensation for de udgifter, som skyldneren har på grund af fysiske eller psykiske handicaps, hjælpeløshed eller plejebehov
3. Tilbagebetalinger og udgiftsgodtgørelser for ret til naturlige ydelser samt refusion, der udbetales af den lovpligtige socialforsikring, og godtgørelse for afholdte udgifter til behandling
4. Lovbestemte familieydelse.

Forbuddet mod at gøre udlæg gælder ikke, hvis fuldbyrdelsen foretages på grund af en fordring, til hvis udligning ydelsen er korrekt bestemt. Det kræver en begæring fra skyldneren for at fritage beløb for udlæg.

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

Med henblik på gennemførelsen af en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender kan bankerne ligesom i forbindelse med gennemførelsen af et foreløbigt retsmiddel (tilsvarende instrument i henhold til østrigsk lovgivning) opkræve et gebyr på 25 EUR.

Retten skal efter bankens begæring pålægge kreditor at betale gebyret til banken.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

I forbindelse med behandling eller fuldbyrdelse af en kontosikringskendelse og levering af kontooplysninger opkræves ingen særskilte afgifter.

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Den østrigske fuldbyrdelseslovgivning indeholder som sikringsinstrumenter fuldbyrdelsen med henblik på sikring og de foreløbige retsmidler.

Fuldbyrdelsen med henblik på sikring (§§ 370 ff. i EO) tjener til foreløbig sikring af et krav fra kreditor, før dette får retskraft, og som efterfølgende skal gennemføres. En nødvendig forudsætning for fuldbyrdelsen med henblik på sikring er – i modsætning til ved et foreløbigt retsmiddel – eksistensen af et fuldbyrdelsesdokument, som imidlertid endnu ikke kan fuldbyrdes. Fuldbyrdelsen med henblik på sikring er kun tilladt for at beskytte et pengekrav. Et af de sikringsinstrumenter, der er opført i § 374, stk. 1, i EO, er udlæg i fordringer, i hvilken forbindelse kreditor opnår en ret sikret ved pant i fordringen.

Inden for rammerne af fuldbyrdelsen med henblik på sikring opnår kreditor en pantret. I henhold til artikel 32 i EuKoPVO har kontosikringskendelsen den samme eventuelle rang som en tilsvarende national kendelse i fuldbyrdelsesmedlemsstaten. Med henblik på at beskytte paralleliteten med de østrigske instrumenter fastsætter den østrigske lovgivning derfor, at der ved hjælp af den europæiske kontosikringskendelse stiftes et pant, såfremt kreditor allerede har opnået en retsafgørelse, et retsforlig eller et officielt bekræftet dokument. Den kendsgerning, at der stiftes et pant, skal meddeles banken og skyldneren. Dermed sikres overensstemmelse med fuldbyrdelsen med henblik på sikring.

Ved et foreløbigt retsmiddel (§§ 378 ff. i EO) med henblik på sikring af pengekrav opnås ingen pantret eller bestemt rang. "Den truede part" behøver ikke et fuldbyrdelsesdokument for at opnå et foreløbigt retsmiddel.

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdelsesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

Den ret, der har udstedt den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender, skal påkende klagen. Klagen skal indgives til denne ret (jf. ovenstående artikel 50, stk. 1, litra a)).

Artikel 34, stk. 1 og 2: Såfremt kontosikringskendelsen udstedes i en anden medlemsstat, skal Bezirksgericht Innere Stadt Wien påkende klagen. Klagen skal indgives til denne ret.

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

Rekurs (appel) er retsmidlet mod en afgørelse, der er truffet i henhold til artikel 33, 34 eller 35 i EuKoPVO. Denne skal indgives inden for 14 dage ved den ret, hvis afgørelse anfægtes, og stiles til den Landesgericht eller Oberlandesgericht (øverste delstatsdomstol), i hvis retskreds henholdsvis den kompetente Bezirksgericht eller Landesgericht ligger. Rekurs skal være forsynet med en advokats underskrift.

Fristen begynder med forkyndelsen af den skriftlige kopi af den afgørelse, der ønskes prøvet.

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

Kun en anmodning om en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender uden for civilprocessen udløser en afgiftspligt. Appelsager til prøvelse af kendelser til sikring af bankindeståender er desuden pålagt et fast gebyr. De afgiftsretlige bestemmelser fremgår af afgiftskategori 1 bemærkning 2, afgiftskategori 2 bemærkning 1a og afgiftskategori 3 bemærkning 1a i Gerichtsgebührengesetz (lov om retsafgifter). Afgifternes størrelse afhænger af fordringens størrelse og udgør halvdelen af den faste afgift i civile retssager. Lovbestemmelser og tabeller kan hentes på <http://www.ris.bka.gv.at/>.

I forbindelse med de fastsatte retsafgifter handler det om faste afgifter.

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Ingen

Sidste opdatering: 14/05/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender - Portugal

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

I overensstemmelse med domstolens kompetence på grundlag af sagens genstand og værdi, som fastsat i loven om retssystemets opbygning (lov nr. 62 /2013 af 26. august 2013), har følgende retter kompetence inden for procedurer for en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender i sager, der vedrører retternes respektive kompetenceområder:

centrale civile retlige dommerkollegier (*Juízos Centrais Cíveis*)

lokale civile retlige dommerkollegier (*Juízos Locais Cíveis*) og dommerkollegier med generel kompetence (*Juízos de competência genérica*)

familieretlige dommerkollegier (*Juízos de família e menores*)

arbejdsretlige dommerkollegier (*Juízos do Trabalho*)

handelsretlige dommerkollegier (*Juízos de Comércio*)

fogedretter (*Juízos de Execução*)

domstol i sager om intellektuel ejendomsret (*Tribunal da Propriedade Intelectual*)

domstol i sager om konkurrence, regulering og tilsyn (*Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão*)

søret (*Tribunal Marítimo*).

Artikel 50, stk. 1, litra b) - Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

Sammenslutningen af advokater og retshåndhævende embedsmænd (*A Ordem dos Solicitadores e Agentes de Execução, OSAE*).

Rua Artilharia 1, no 63

1250-038 Lissabon

Tlf.: (+351) 213894200

Fax: (+351) 213534870

E-mailadresse: geral@osae.pt

<http://osae.pt/pt/pag/osae/osae/1/1/1/1>

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

Følgende metoder er fastsat i national ret:

Alle banker i Portugal har pligt til at oplyse, om skyldneren har en konto hos dem [artikel 14, stk. 5, litra a)].

Informationsmyndigheden har adgang til alle relevante oplysninger, som de offentlige myndigheder eller forvaltninger er i besiddelse af i registre eller andet [artikel 14, stk. 5, litra b)].

Disse metoder er fastlagt i artikel 749 i den civile retsplejelov, og de nærmere regler fremgår af artikel 17 i ministeriel gennemførelsesbekendtgørelse nr. 282 /2013 af 29. august 2013, som ændret.

For at den kompetente myndighed (*Ordem dos Solicitadores e dos Agentes de Exução — OSAE*) kan få adgang til oplysninger om forekomsten af konti i Portugal, sendes der en begæring til den portugisiske nationalbank. I Portugal kan disse begæringer om oplysninger kun fremsættes ved hjælp af skyldnerens skatteregistreringsnummer (NIF) eller et identifikationsnummer for juridiske personer (NIPC). For at begæringer kan behandles hurtigt, anbefales det, at de indeholder følgende oplysninger:

skyldnerens skatteregistreringsnummer (NIF) eller

den juridiske persons identifikationsnummer (NIPC), hvis skyldneren er en virksomhed

skyldnerens adresse.

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

Appeldomstolene har kompetence til at behandle appelsager.

Appellen skal imidlertid i overensstemmelse med national ret indgives til den ret, der har truffet den anfægtede afgørelse.

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

Domstolene, nærmere betegnet domstolenes embedsmænd

Sammenslutningen af advokater og retshåndhævende embedsmænd (OSAE), nærmere betegnet de retshåndhævende embedsmænd.

Generelt er de retshåndhævende embedsmænd bemyndigede til at foretage de nødvendige meddelelser.

I overensstemmelse med portugisisk procesret træder domstolenes embedsmænd kun ind i følgende situationer:

Fogedsager, hvor staten er fordringshaver.

Fogedsager, hvor anklagemyndigheden repræsenterer fordringshaveren.

Når der ikke er nogen retshåndhævende embedsmand i den retskreds, hvor fogedforretningen pågår, og det ville være uforholdsmæssigt dyrt at indkalde en retshåndhævende embedsmand fra en anden retskreds. Dommeren træffer afgørelse om domstolens embedsmands indtræden i sagen på fordringshaverens foranledning.

Hvis de nødvendige skridt i sagen ville medføre uforholdsmæssigt store rejseomkostninger, og der ikke er nogen retshåndhævende embedsmand i det område, hvor disse skridt skal iværksættes. Dommeren træffer afgørelse om domstolens embedsmands indtræden i sagen på den retshåndhævende embedsmands foranledning.

Fogedsager, hvor kravet har en værdi på 10 000 EUR eller derunder, hvis fordringshaveren er en privatperson, og anmodningen ikke vedrører kommerciel eller industriel aktivitet, under forudsætning af at fuldbyrdelsesansøgningen indeholder en anmodning om embedsmandens indtræden, og at de relevante omkostninger er betalt.

Fogedsager, hvor kravet har en værdi på 30 000 EUR eller derunder, hvis anmodningen er beskæftigelsesrelateret, og den part, der anmoder om fuldbyrdelse, i fuldbyrdelsesansøgningen anmoder om embedsmandens indtræden og betaler de relevante omkostninger.

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

Sammenslutningen af advokater og retshåndhævende embedsmænd (OSAE).

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

I portugisisk lovgivning antages det, at parterne ejer lige store andele af indskuddet, dvs. at medmindre det modsatte er bevist, formodes det, at indskyderne hver ejer halvdelen af de midler, der står på kontoen (artikel 513 og 516 i den civile lovbog). Derfor vedrører kontosikringskendelsen skyldnerens andel af den fælles konto, idet det antages, at andelen er lige store (artikel 780, stk. 5, i den civile retsplejelov, *Código de Processo Civil — CPC*).

Denne antagelse kan tilsidesættes, hvis der føres bevis for det modsatte. Det skal bevises, at midlerne på bankkontoen kun tilhører én kontoindehaver eller en af kontoindehaverne, at kontoindehaverne ejer forskellige andele af midlerne på kontoen, eller at midlerne tilhører en tredjepart.

Hvis kontosikringskendelsen kun afsiges i forhold til en af ægtefællerne, men der gøres udlæg i midlerne på en konto, som tilhører begge ægtefæller, da skyldneren forventes ikke at eje tilstrækkelige aktiver, pålægges ægtefællen til den person, der er omfattet af kontosikringskendelsen, at anmode om ophævelse af ægtefællernes fælles eje eller erklære, at ægtefællerne accepterer at hæfte solidarisk for gælden. Dette sker på foranledning af den ægtefælle, der er omfattet af kontosikringskendelsen. Hvis kontosikringskendelsen kun afsiges i forhold til en af ægtefællerne og vedrører en konto, som kun denne ægtefælle er indehaver af, kan ægtefællen hævde, at ægtefællerne begge hæfter for gælden, hvorefter der kan afsiges en kontosikringskendelse vedrørende ægtefællernes fælles konto, hvis de har en sådan (artikel 740, stk. 1, artikel 741, stk. 1, og artikel 742, stk. 1, i den civile retsplejelov).

Såfremt kontoindehaveren er den samme som skyldneren, men midlerne på kontoen angiveligt tilhører tredjemand, kan den pågældende tredjemand gøre indsigelse (artikel 342, stk. 1, i den civile retsplejelov). Hvis det viser sig, at skyldneren er indehaver af midler på en konto, der tilhører tredjemand, kan den pågældende tredjemand appellere kontosikringskendelsen eller gøre indsigelse ved at fremlægge faktuelle bevismidler eller dokumentation, der ikke blev taget i betragtning af retten, og som kunne så tvivl om grundlaget for kontosikringskendelsen (artikel 372, stk. 1, i den civile retsplejelov). I første instans er det den pågældende tredjemand, der forsøger at forhindre, at der gøres udlæg i midlerne, mens det i anden instans er skyldneren.

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

I henhold til artikel 391, stk. 2, i den civile retsplejelov finder bestemmelserne om udlæg, med eventuelle tilpasninger, også anvendelse på kontosikringskendelser.

Udlægsforretningen skal begrænses til de aktiver, der er nødvendige for at opfylde de fordringer, der kan fuldbyrdes, og de omkostninger, der forventes at være forbundet med fuldbyrdelsen (artikel 735, stk. 3, i den civile retsplejelov).

I henhold til artikel 738 i den civile retsplejelov kan der ikke gøres udlæg i følgende: to tredjedele af skyldnerens nettoindtægter, løn, regelmæssige ydelser i form af alderspension eller andre sociale ydelser, forsikringer, erstatninger fra ulykkesforsikringer eller livrente eller enhver anden udbetaling af tilsvarende art, der sikrer skyldneren en rimelig leveford. Ved beregningen af den likvide del af ovennævnte udbetalinger medtages kun lovbestemte bidrag. Det beløb, der ikke kan gøres udlæg i, kan højst svare til tre gange mindstelønnen på tidspunktet for hvert udlæg. Hvis ikke skyldneren har anden indkomst, svarer det mindste beløb, der ikke kan gøres udlæg i, til en mindsteløn.

I forbindelse med arrest i bankkonti kan der ikke gøres udlæg i det samlede beløb, der svarer til en mindsteløn.

Alt afhængig af beløbet, arten af de udestående fordringer og skyldnerens behov og familiære forhold kan dommeren på skyldnerens foranledning undtagelsesvis reducere den andel af skyldnerens indtægt, der kan gøres udlæg i, i det tidsrum, som dommeren finder passende (dog højst et år), eller han eller hun kan beslutte, at der slet ikke kan gøres udlæg i skyldnerens indtægt.

Endelig kan der ikke gøres udlæg i bankindeståender, hvis de stammer fra betalinger på et lån, der i sig selv ikke kan gøres udlæg i, jf. artikel 739 i den civile retsplejelov.

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

Banker er kun berettiget til betaling for de ydelser, de leverer, i tilfælde, hvor fordringshaveren er et handelselskab, der i det forgangne år har indgivet 200 eller flere anmodninger om foreløbige retsmidler til en ret, et justitskontor eller et kontaktpunkt (artikel 780, stk. 12, i den civile retsplejelov).

I gennemførelsesbekendtgørelse nr. 202/2011 af 20. maj 2011, som ændret, er størrelsen af og metoderne til betaling og inddrivelse af dette beløb samt beløbets sammensætning fastlagt.

Beløbet vedrører de omkostninger i sagen, som fordringshaveren alene skal bære. Det omfatter således ikke den retshåndhævende embedsmands honorar og udgifter eller de med fuldbyrdelsen forbundne omkostninger. Det omfatter heller ikke parternes omkostninger (artikel 1, stk. 2, i gennemførelsesbekendtgørelse nr. 202/2011 af 20. maj 2011).

Hvis der foretages arrest i midler på en bankkonto i skyldnerens navn, er beløbet en femtedel (1/5) af regningsenheden, dvs. 20,40 EUR.

Hvis ikke det er muligt at foretage arrest (hvis ikke der findes nogen bankkonto eller midler i en bank i skyldnerens navn), er beløbet en tiendedel (1/10) af regningsenheden, dvs. 10,20 EUR.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

I Portugal afgiver bankerne oplysninger om bankkonti i overensstemmelse med de betingelser og i den udstrækning, der fremgår af artikel 50, stk. 1, litra i). Der skal betales følgende afgifter for behandling eller fuldbyrdelse af en kontosikringskendelse:

25 EUR, hvis skyldneren har bopæl i oprindelsesmedlemsstaten

51 EUR, hvis skyldneren har bopæl i en anden medlemsstat end oprindelsesmedlemsstaten.

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Ikke relevant.

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdelsesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

Appel af en kontosikringskendelse i henhold til artikel 33, stk. 1:

Den ret, der har kompetence til at behandle og træffe afgørelse i en appelsag, er den ret i første instans, der har afsagt kontosikringskendelsen.>

Appel af fuldbyrdelsen af en kontosikringskendelse i henhold til artikel 34:

Centrale civile retlige dommerkollegier i fogedsager, hvor kravet har en værdi på over 50 000 EUR*

Lokale civile retlige dommerkollegier eller, hvis sådanne ikke findes, dommerkollegier med generel kompetence i fogedsager, hvor kravet har en værdi på 50 000 EUR eller derunder.

* Dette beløb omfatter hovedstol og renter/gebyrer beregnet frem til den dag, hvor kontosikringskendelsen blev forkyndt.

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

En appel skal indgives til den ret, der afsagde den kendelse, der appelleres (artikel 637, stk. 1, i den civile retsplejelov). Når der er indgivet en appel, henvises den til behandling i appelretten (*Tribunal da Relação*).

Fristen for indgivelse af appel er 15 dage at regne fra meddelelsen af kendelsen (artikel 638, stk. 1, og artikel 363, stk. 1, i den civile retsplejelov).

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

I forbindelse med et foreløbigt retsmiddel skal den anmodende part betale sagsomkostninger på 306 EUR.

I forbindelse med appel af en kendelse skal den anmodende part betale mellem 306 og 612 EUR i sagsomkostninger.

I henhold til artikel 145, stk. 1, i den civile retsplejelov skal sagsomkostningerne betales ved de respektive retssagers indledning.

Tabel II og III, som er nævnt i artikel 7, stk. 1, 4, 5 og 7, i forskriften om sagsomkostninger (lovdekret nr. 34/2008 af 26. februar 2008), kan ses her: <http://data.dre.pt/eli/dec-lei/34/2008/p/cons/20161228/pt/html>

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Ikke relevant.

Sidste opdatering: 26/02/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender - Rumænien

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

Ifølge artikel 1 i artikel 1h i regeringens hastebekendtgørelse nr. 119/2006 om visse foranstaltninger, der er nødvendige for at anvende visse EF-forordninger fra datoen for Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union, som ændret og godkendt ved lov nr. 191/2007 med senere ændringer og tilføjelser, indgives anmodninger om kontosikring til den ret, der har kompetence til at træffe afgørelse i første instans (artikel 954, stk. 1, i den civile retsplejelov).

Behandling af anmodninger, gennemførelse af foranstaltninger samt inddragelse og ophævelse af kontosikring sker i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 954-959. Disse regler (artikel 971, stk. 1, i den civile retsplejelov) finder tilsvarende anvendelse på officielt bekræftede dokumenter.

Ifølge artikel 94 og 95 i den civile retsplejelov har følgende retter kompetence til at træffe afgørelse i første instans:

førsteinstansretter (*judcători*), der har kompetence til at behandle pengekrav på op til 200 000 RON, og

førsteinstansretter, der også fungerer som appeldomstole (*tribunale*).

Listen over førsteinstansretterne offentliggøres på Atlas-webstedet under overskriften "[Forkyndelse af dokumenter](#)".

Listen over førsteinstansretter, der også fungerer som appeldomstole, offentliggøres på Atlas-webstedet under overskriften "[Retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — Bruxelles I-forordningen](#)".

Artikel 50, stk. 1, litra b) – Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

Ifølge artikel 2 i artikel 1h i regeringens hastebekendtgørelse nr. 119/2006 om visse foranstaltninger, der er nødvendige for at anvende visse EF-forordninger fra datoen for Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union, som ændret og godkendt ved lov nr. 191/2007 med senere ændringer og tilføjelser, er det den nationale fogedsammenslutning (*Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești*), der har kompetence til at indhente oplysninger om bankkonti i henhold til artikel 14 i forordning nr. 655/2014.

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

Metoden er anført i forordningens artikel 14, stk. 5, litra b).

Den nationale fogedsammenslutning har ret til direkte og gratis adgang til et informationssystem, som finansministeriet stiller til rådighed, på de i loven fastsatte betingelser.

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

Ifølge artikel 1, stk. 2, i artikel 1h i regeringens hastebekendtgørelse nr. 119/2006 om visse foranstaltninger, der er nødvendige for at anvende visse EF-forordninger fra datoen for Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union, som ændret og godkendt ved lov nr. 191/2007 med senere ændringer og tilføjelser, kan der i tilfælde af afslag på udstedelse af en kontosikringskendelse i medfør af artikel 21 i forordning nr. 655/2014 indgives klage over den afgørelse, hvorved anmodningen om en europæisk kontosikringskendelse afslås, til en domstol, som er hierarkisk højere placeret end den, der har truffet afgørelsen.

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

Ifølge artikel 623 i den civile retsplejelov foretages tvangsfuldbyrdelse baseret på fuldbyrdesdokumenter, som ikke vedrører betalinger til det konsoliderede almindelige budget, EU-budgettet eller Det Europæiske Atomenergifællesskabs budget, **udelukkende af fogeden**, selv om andet er bestemt ved særlige love.

Behandling af anmodninger, gennemførelse af foranstaltninger samt inddragelse og ophævelse af kontosikring sker i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 954-959, som finder tilsvarende anvendelse (artikel 971, stk. 1, i den civile retsplejelov).

Retsbevarende foranstaltninger iværksættes af fogeden i overensstemmelse med reglerne om tvangsfuldbyrdelse i denne lov, som finder tilsvarende anvendelse, uden forudgående tilladelse eller godkendelse (artikel 955, stk. 1, i den civile retsplejelov).

Ifølge artikel 652, stk. 1, litra b), i den civile retsplejelov fuldbyrdes retsafgørelser og andre fuldbyrdesdokumenter i forbindelse med beslaglæggelse af løsøre og direkte udlæg i løsøre, medmindre andet er fastsat ved lov, af fogeden i retskredsen for den appeldomstol, hvor skyldneren har sin bopæl eller sin eventuelle forretningsadresse, eller hvor aktiverne befinder sig. Når skyldnerens bopæl eller eventuelle forretningsadresse er i udlandet, er enhver foged kompetent.

Hvis de løsøregenstande, hvori der kan gøres udlæg, befinder sig i retskredse for forskellige appeldomstole, har enhver foged ved disse domstole i henhold til artikel 652, stk. 2 og 4, i den civile retsplejelov kompetence til at foretage fuldbyrdelsen, uanset om der er tale om aktiver, som kan gøres til genstand for udlæg, og som er omfattet af andre appeldomstoles kompetence.

Såfremt den foged, som fordringshaveren i første omgang har henvendt sig til, konstaterer, at der ikke findes aktiver eller indtægter, hvori der kan gøres udlæg, i det område, hvor denne har stedlig kompetence, kan fordringshaveren anmode den fuldbyrdende ret om at overlade tvangsfuldbyrdelsen til en anden foged. Bestemmelserne i artikel 653, stk. 4, finder i så fald tilsvarende anvendelse.

I henhold til artikel 7, litra b), c) og e), i lov nr. 188/2000 om fogeder udøver fogeden funktioner i forbindelse med forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter, forkyndelse af processkrifter og fuldbyrdelse af den retsbevarende foranstaltning, som retten har anordnet.

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

Ifølge artikel 623 foretages tvangsfuldbyrdelse af fuldbyrdesdokumenter, som ikke vedrører betalinger til det konsoliderede almindelige budget, EU-budgettet eller Det Europæiske Atomenergifællesskabs budget, **udelukkende af fogeden**, selv om andet er bestemt ved særlige love. Behandling af anmodninger, gennemførelse af foranstaltninger samt inddragelse og ophævelse af kontosikring sker i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 954-959, som finder tilsvarende anvendelse (artikel 971, stk. 1, i den civile retsplejelov). Retsbevarende foranstaltninger iværksættes af fogeden i overensstemmelse med reglerne om tvangsfuldbyrdelse i denne lov, som finder tilsvarende anvendelse, uden forudgående tilladelse eller godkendelse (artikel 955, stk. 1, i den civile retsplejelov).

Så snart en anmodning om fuldbyrdelse er modtaget, sørger fogeden for, at den registreres, og at fuldbyrdelsessagen indledes, eller fogeden afviser at iværksætte fuldbyrdelsesproceduren og begrundet denne afvisning. Fordringshaveren underrettes straks om denne beslutning. Hvis fogeden nægter at iværksætte fuldbyrdelsesproceduren, kan fordringshaveren inden for 15 dage fra datoen for meddelelse herom indgive en klage til den fuldbyrdende ret (artikel 665 i den civile retsplejelov).

I henhold til artikel 7, litra e), i lov nr. 188/2000 om fogeder varetager fogeden funktioner i forbindelse med fuldbyrdelse af de retsbevarende foranstaltninger, som retten har anordnet.

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

Retsafgørelser, der kan fuldbyrdes foreløbigt mod sikkerhedsstillelse, fuldbyrdes først, når der er stillet sikkerhed (artikel 678 i den civile retsplejelov).

Enhver, der stiller personlig sikkerhed, hæfter med alle sine nuværende og fremtidige aktiver i form af løsøre og fast ejendom. Disse aktiver udgør det fælles pant, hvori fordringshaverne kan søge sig fyldestgjort. Aktiver, hvori der ikke kan gøres udlæg, indgår ikke i pantet. Fordringshavere, hvis fordringer er stiftet i forbindelse med bodeling efter loven, skal først gøre udlæg i de aktiver, der indgår i formuemassen. Hvis disse aktiver ikke er tilstrækkelige til at indfri fordringerne, kan der også gøres udlæg i skyldnerens øvrige aktiver. Fordringshavere kan kun gøre udlæg i aktiver, som er genstand for bodeling, og som anvendes til udøvelse af et lovligt erhverv, hvis deres fordringer er stiftet i forbindelse med dette erhverv. Disse fordringshavere kan ikke gøre udlæg i skyldnerens øvrige aktiver (artikel 2324 i den civile retsplejelov).

Hvis det anses for nødvendigt for fuldbyrdelsen, kan fogeden ifølge loven anmode skyldneren om en skriftlig redegørelse for dennes indtægter og aktiver, bl. a. med delt ejerskab eller fælles ejerskab, som kan gøres til genstand for fuldbyrdelse, med angivelse af det sted, hvor de befinder sig, og således tilskynde skyldneren til opfylde sin forpligtelse frivilligt ved at vise, hvilke konsekvenser det kan få, hvis der sker tvangsfuldbyrdelse. Skyldneren underrettes under alle omstændigheder om de anslåede fuldbyrdesomkostninger (artikel 627, stk. 2, i den civile retsplejelov).

Skyldneren skal for ikke at blive pålagt sanktionerne i artikel 188, stk. 2, efter fogedens anmodning oplyse alle sine aktiver i form af løsøre og fast ejendom, bl.a. med delt ejerskab eller fælles ejerskab, med angivelse af det sted, hvor de befinder sig, samt alle sine løbende eller lejlighedsvis indtægter (artikel 647, stk. 2, i den civile retsplejelov).

Der kan også på begæring af den berørte part tages stilling til deling af aktiver med delt eller fælles ejerskab, når der træffes afgørelse om en indsigelse mod fuldbyrdelsen (artikel 712, stk. 4, i den civile retsplejelov).

Hvis den berørte part i forbindelse med sin indsigelse mod fuldbyrdelsen har anmodet om deling af aktiver med delt ejerskab, træffer retten også afgørelse om deling af disse aktiver efter loven (artikel 720, stk. 2, i den civile retsplejelov).

Fordringshavere kan kun gøre udlæg i løsøre, som er genstand for bodeling, og som anvendes til udøvelse af et lovligt erhverv, hvis deres fordringer er stiftet i forbindelse med udøvelsen af det pågældende erhverv. Såfremt aktiverne ikke er knyttet til en individuel erhvervsmæssig ejendom, men anvendes af skyldneren som fysisk person ved udøvelsen af dennes fag eller erhverv, kan de kun gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse, hvis der ikke foreligger andre aktiver, hvori der kan gøres udlæg, og kun til opfyldelse af underholdspligt eller andre privilegerede krav vedrørende løsørengensgenstande. Såfremt skyldneren arbejder inden for landbruget, kan der ikke gøres udlæg i driftsmidler, herunder husdyr, foder til husdyr og frø til udsæd, som er nødvendige for landbrugsbedriftens videreførelse, medmindre disse aktiver udgør en tinglig sikkerhed, eller fordringen er baseret på et privilegeret krav (artikel 728 i den civile retsplejelov).

Med hensyn til opfølgning af forvaltningskonti (oprettet af tredjemand på vegne af skyldneren eller af skyldneren på vegne af tredjemand) findes der visse principielle regler om repræsentation og om fuldmagt med repræsentation, som beskrives i det følgende.

I henhold til artikel 1295 i den civile lovbog er det kun muligt at påberåbe sig en repræsentationsbeføjelse, såfremt denne alt efter omstændighederne er tillagt ved lov, ved et retligt dokument eller ved en retsafgørelse.

I henhold til artikel 1296 i den civile lovbog har aftaler, som fuldmagtshaveren indgår inden for fuldmagtens rammer og i fuldmagtsgiverens navn, direkte virkninger mellem fuldmagtsgiveren og den anden part.

I henhold til artikel 2021 i den civile lovbog hæfter en fuldmagtshaver, som handler i eget navn, såfremt andet ikke er bestemt, ikke over for fuldmagtsgiveren for forpligtelser, som er indgået af de personer, hvormed fuldmagtshaveren har kontraheret, medmindre fuldmagtshaveren vidste eller burde have vidst, at de var insolvente, på tidspunktet for indgåelsen af aftalen med disse personer.

I henhold til artikel 1309, stk. 1, i den civile lovbog har aftaler, der indgås af en person, som optræder som fuldmagtshaver, men ikke har nogen fuldmagt eller overskrider sine beføjelser, ingen virkninger mellem fuldmagtsgiveren og tredjemand.

I henhold til artikel 1311 i den civile lovbog kan den person, i hvis navn en aftale er indgået, i de tilfælde, der er nævnt i artikel 1309 i den civile lovbog, ratificere aftalen efter den retlige procedure, der kræves, for at den er indgået på lovlig vis. Den kontraherende tredjemand kan forkynde en rimelig frist for denne ratificering, hvorefter det ikke længere er muligt at ratificere aftalen.

I henhold til artikel 1309, stk. 2, i den civile lovbog kan handlinger, som en fuldmagtshaver foretager uden bemyndigelse eller uden for rammerne af sine beføjelser, ikke gøres gældende over for fuldmagtsgiveren, medmindre den kontraherende tredjemand med rette har sat sin lid til fuldmagtsgiverens beføjelser, bl.a. på grund af dennes adfærd.

I henhold til artikel 1310 i den civile lovbog er en person, der indgår en aftale som fuldmagtshaver uden bemyndigelse eller uden for rammerne af sine beføjelser, ansvarlig for skader påført den kontraherende tredjemand, som i god tro har haft tillid til, at aftalen er indgået på lovlig vis.

I henhold til artikel 1297 i den civile lovbog medfører aftaler, som fuldmagtshaveren har indgået inden for fuldmagtens rammer, medmindre andet er fastsat ved lov, kun forpligtelser for fuldmagtshaveren og den kontraherende tredjemand, når denne tredjemand ikke vidste og ikke burde have vidst, at fuldmagtshaveren handlede i denne egenskab. Hvis fuldmagtshaveren udgiver sig for at være ejer af den virksomhed, på hvis vegne vedkommende indgår en aftale med tredjemand inden for rammerne af sine beføjelser, kan den tredjemand, der efterfølgende får kendskab til den reelle ejers identitet, imidlertid også gøre de rettigheder, som tredjemanden har over for fuldmagtshaveren, gældende over for ejeren.

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

Artikel 729 Grænser for monetære indtægter ifølge den civile retsplejelov

Løn og andre regelmæssige indtægter, pension, der udbetales under sociale sikringsordninger, og andre beløb, der udbetales regelmæssigt til skyldneren for at tilvejebringe midler til underhold, kan beslaglægges med a) op til halvdelen af den månedlige nettoindkomst i forbindelse med beløb, der skyldes for underholdsbidrag eller børnetilskud, og b) op til en tredjedel af den månedlige nettoindkomst i forbindelse med andre former for gæld.

Hvis der træffes flere tvangsfuldbyrdsforanstaltninger vedrørende den samme indkomst, må udlægget, uanset fordringernes art, ikke overstige halvdelen af skyldnerens månedlige nettoindkomst, medmindre andet er fastsat ved lov.

Lønindtægter og andre beløb, som udbetales regelmæssigt til skyldneren for at tilvejebringe midler til underhold, og som er lavere end nettomindstelønnen, kan kun beslaglægges for så vidt angår den del, der overstiger halvdelen af dette beløb.

Støtte ved midlertidig uarbejdsdygtighed, godtgørelser til ansatte i forbindelse med ophævelse af individuelle ansættelseskontrakter i overensstemmelse med eventuelle lovbestemmelser og lovkrævede udbetalinger til arbejdsløse kan, medmindre andet er fastsat ved lov, kun beslaglægges til dækning af skyldige underholdsbidrag og skadeserstatning i tilfælde af død eller tilskadekomst.

Beslaglæggelsen af de i stk. 4 omhandlede ydelser er begrænset til halvdelen af det pågældende beløb.

De beløb, der tilbageholdes ifølge bestemmelserne i stk. 1-4, frigives eller fordeles i overensstemmelse med artikel 864 ff.

Statslige ydelser og familieydelser, betaling for pleje af syge børn, barselsydelser, ydelser ved dødsfald, statslige stipendier til studerende, dagpenge og alle andre særlige ydelser, der er indført ved lov, kan ikke beslaglægges ved manglende betaling af gæld.

Artikel 970 Kontosikringens genstand ifølge den civile retsplejelov

Pengebeløb, værdipapirer eller andre immaterielle aktiver, som kan beslaglægges, og som udgør skyldnerens fordringer, eller som tredjemand råder over på skyldnerens vegne, eller tredjemand vil komme til at skyldes skyldneren på et senere tidspunkt i forbindelse med bestående retsforhold, kan gøres til genstand for kontosikring ifølge betingelserne i artikel 953.

Artikel 631, stk. 1, i den civile retsplejelov

Der kan iværksættes fuldbyrdelse over for enhver fysisk eller offentlig- eller privatretlig juridisk person med undtagelse af personer, som efter loven er fritaget for fuldbyrdelse.

Artikel 781, stk. 2 og 5, i den civile retsplejelov

Ved beslaglæggelse af indestående på bankkonti kan såvel kreditsaldoen på disse konti som fremtidige indtægter gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse, hvilket i givet fald skal ske inden for de rammer, der er fastsat i artikel 729.

Følgende kan ikke tvangsfuldbyrdes:

beløb, der er øremærket til et bestemt formål efter loven, og som skyldneren ikke har råderet over

beløb, der stammer fra lån, som ikke skal tilbagebetales, eller finansiering modtaget fra nationale og internationale institutioner eller organisationer med henblik på udvikling af visse programmer eller projekter

beløb i forbindelse med fremtidige lønudbetalinger i en periode på tre måneder regnet fra beslaglæggelsesdatoen. Hvis der sker flere beslaglæggelser på den samme konto, fastsættes der kun én periode på tre måneder, hvor der kan indbetales fremtidige lønninger, regnet fra tidspunktet for foretagelsen af den første beslaglæggelse.

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

Ikke relevant, finder ikke anvendelse.

I overensstemmelse med de aftaler, der indgås mellem bankerne og deres kunder, og den særlige banklovgivning opkræver bankerne et udlægsgebyr for transaktioner, hvorved kundekonti gøres utilgængelige (både for retsbevarende foranstaltninger og for fuldbyrdsforanstaltninger vedrørende kundekonti). Gebyret fastsættes i forbindelse med beslaglæggelsen, men i forbindelse med transaktioner, hvor konti (der er genstand for afvikling) gøres utilgængelige, **opkræves der i praksis intet gebyr fra kunden.**

Det skyldes, at gebyret reelt opkræves, når beløbene registreres ved retsinstanser/skattemyndighederne, dvs. på tidspunktet for udlæggets indfrielse. Formålet med afviklingen er imidlertid at gøre beløbet utilgængeligt og ikke at betale det. Arresten indgår ikke i afviklingen.

I forbindelse med sikrende retsmidler (såsom en europæisk kontosikring, der fastsættes ved en kendelse), hvor der ikke sker nogen "afsluttende" registrering, men banken blot gør en konto utilgængelig efter modtagelse af dokumentation fra et organ, der har truffet afgørelse om at iværksætte dette retsmiddel, opkræves der som følge heraf **i praksis intet gebyr fra kunden.**

Ikke relevant.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

Ved meddelelse og forkyndelse af processkrifter opkræver fogederne et gebyr på mindst 20 RON og højst 400 RON (jf. bilag I til justitsministerens bekendtgørelse nr. 2550/C/14.11.2006 om godkendelse af fogeders minimums- og maksimumsgebyrer, punkt 1).

Ved fuldbyrdelse af kontosikringskendelser opkræver fogederne et gebyr på mindst 100 RON og højst 1 200 RON for skyldnere, der er fysiske personer, og 2 000 RON for skyldnere, der er juridiske personer (jf. bilag I til justitsministerens bekendtgørelse nr. 2550/C/14.11.2006 om godkendelse af fogeders minimums- og maksimumsgebyrer, punkt 10).

Fogedagebyrer offentliggøres på den nationale fogedsammenslutnings websted i afsnittet om lovrammer, bekendtgørelser, bekendtgørelse nr. 2550 af 14.11.2006 om godkendelse af fogeders minimums- og maksimumsgebyrer (<https://www.executori.ro/CadruLegislativ.aspx>).

Der opkræves gebyrer for de tjenester, der udføres af fogederne i Rumænien.

Med hensyn til stempelafgifter henvises til oplysningerne i litra n).

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Ifølge almindelig ret findes der ikke nogen rangorden mellem retsbevarende foranstaltninger, men der findes en rangorden mellem de fordringer, der ønskes sikret, afhængig af deres art.

Artikel 865 Almindelige fordringers rang ifølge den civile retsplejelov

1. Såfremt flere fordringshavere har iværksat tvangssikring, eller andre fordringshavere også har gjort deres krav gældende forud for frigivelsen eller fordelingen af det beløb, der er opnået ved fuldbyrdelsen, sørger fogeden for, at dette beløb, medmindre andet er fastsat ved lov, fordeles i følgende prioriterede rækkefølge:

fordringer vedrørende retsafgifter, retsbevarende foranstaltninger eller tvangsfuldbyrdelse, sikring af aktiver, hvor provenuet skal fordeles, alle andre udgifter, der afholdes i fordringshavernes fælles interesse, og fordringer mod skyldneren for udgifter, der er afholdt i forbindelse med opfyldelse af lovbestemte krav eller formaliteter med henblik på at opnå ret til det erhvervede aktiv og opføre det i det offentlige register

skyldnerens begravelsesudgifter i betragtning af dennes situation og forhold

fordringer vedrørende løn og lignende former for gæld, pension, lovkrævede udbetalinger til arbejdsløse, støtte i forbindelse med forsørgelse og pleje af børn, barsel, midlertidig uarbejdsdygtighed, sygdomsforebyggelse og genoprettelse eller forbedring af helbredet, ydelser ved dødsfald som led i sociale sikringsordninger samt fordringer i forbindelse med erstatning for skader som følge af død og skader på legeme eller helbred

fordringer, der følger af den retlige underholdspligt, familiedydelser eller forpligtelsen til at betale andre regelmæssige beløb for at tilvejebringe midler til underhold

skatte- og afgiftskrav i forbindelse med skatter, afgifter, bidrag og andre lovkrævede betalinger til staten, nationale socialsikringsordninger, lokale myndigheder og særlige fonde

fordringer i forbindelse med statslån

fordringer vedrørende godtgørelse for skader forvoldt på offentlig ejendom ved ulovlige handlinger

fordringer i forbindelse med banklån, levering af varer, levering af tjenesteydelser eller udførelse af arbejde samt leje- eller leasingudgifter

fordringer vedrørende bøder til staten eller til lokale myndigheder

andre fordringer.

2. Bestemmelserne om lovbestemt subrogation finder anvendelse på enhver, der betaler en af de i stk. 1 nævnte fordringer.

3. I forbindelse med sidestillede fordringer fordeles det realiserede beløb, medmindre andet er fastsat ved lov, mellem fordringshaverne i forhold til størrelsen af deres fordringer.

Artikel 866 Anmeldelse af statslige fordringer

Senest 15 dage efter, at der er iværksat tvangsfuldbyrdelse, kan enhver fordringshaver efter loven anmode staten og de lokale forvaltningsenheder om at anmelde deres privilegerede fordringer. Denne anmodning optages kun i de offentlige registre, hvis der er fremlagt bevis for, at den er blevet forkyndt for de lokale skattemyndigheder.

Staten eller den lokale forvaltningsenhed skal anmelde og registrere fordringens værdi senest 30 dage efter forkyndelsen.

Manglende overholdelse af den i stk. 1 nævnte forpligtelse medfører, at fordringen mister sin forrang i forhold til de fordringshavere, der har anmodet om anmeldelsen.

Artikel 867 Sikrede fordringers rang

Hvis fordringshavere har håndpant, pant i fast ejendom eller andre former for fortrinsret til det solgte aktiv, betales deres fordringer før de fordringer, der er nævnt i artikel 865, stk. 1, litra c), på de i loven fastsatte betingelser, når det beløb, der er opnået ved salget af dette aktiv, fordeles.

Artikel 868 Accessoriske fordringers rang

Renter, bøder og andre udgifter, der er forbundet med hovedkravet, betales i samme rækkefølge som dette krav.

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdsmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

Ifølge artikel 1, stk. 3 og 4, i artikel lh i regeringens hastebekendtgørelse nr. 119/2006 om visse foranstaltninger, der er nødvendige for at anvende visse EF-forordninger fra datoen for Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union, som ændret og godkendt ved lov nr. 191/2007 med senere ændringer og tilføjelser, *henhører de retsmidler, der er omhandlet i artikel 33, stk. 1, i forordning nr. 655/2014, under kompetencen for en domstol, som er hierarkisk højere placeret end den, der har truffet afgørelse om at efterkomme anmodningen om en europæisk kontosikringskendelse.*

De retsmidler mod fuldbyrdelse af kontosikringskendelser, der er anført i artikel 34 i forordning nr. 655/2014, henhører under den fuldbyrdende rets kompetence.

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

Ifølge artikel 1, stk. 5, i artikel 1h i regeringens hastebekendtgørelse nr. 119/2006 om visse foranstaltninger, der er nødvendige for at anvende visse EF-forordninger fra datoen for Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union, som ændret og godkendt ved lov nr. 191/2007 med senere ændringer og tilføjelser, henhører de retsmidler, der er omhandlet i artikel 37 i forordning nr. 655/2014, under kompetencen for en domstol, som er hierarkisk højere placeret end den, der er nævnt i nærværende artikels stk. 3 og 4, eller under kompetencen for en domstol, som er hierarkisk højere placeret end den, der er nævnt i samme forordnings artikel 35. Klager indgives inden for en frist på 30 dage efter afgørelsens forkyndelse, medmindre andet er fastsat ved lov.

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

I henhold til artikel 11, stk. 1, litra b), i regeringens hastebekendtgørelse nr. 80/2013 om stempelafgift med senere ændringer og tilføjelser opkræves der afgifter for følgende anmodninger:

anmodninger om retsbevarende foranstaltninger — 100 RON

anmodninger om iværksættelse af retsbevarende foranstaltninger vedrørende skibe og luftfartøjer — 1 000 RON

anmodninger om europæiske kontosikringskendelser indgivet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 655/2014 af 15. maj 2014 om indførelse af en procedure for en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender med henblik på at lette grænseoverskridende gældsinddrivelse på det civil- og handelsretlige område — 100 RON.

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Rumænien accepterer ikke andre sprog end rumænsk (forfatningens artikel 128, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, i lov nr. 304/2004 om retssystemets indretning, som offentliggjort på ny og med senere ændringer og tilføjelser).

Sidste opdatering: 16/02/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender - Slovenien

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

De domstole, der har kompetence til at udstede en kontosikringskendelse for bankkonti, hvis kreditor har indhentet et officielt bekræftet dokument (artikel 6, stk. 4), er underretterne (*okrajno sodišče*) (artikel 279, litra b), i lov om fuldbyrdelse og retsbevarende foranstaltninger (*Zakon o izvršbi in zavarovanju*); Republikken Sloveniens officielle tidende nr. 3/07 – officiel konsolideret udgave, 93/07, 37/08 – ZST-1, 45/08 – ZArbit, 28/09, 51/10, 26/11, 17/13 – forfatningsdomstolens afgørelse, 45/14 – forfatningsdomstolens afgørelse, 53/14, 58/14 – forfatningsdomstolens afgørelse, 54/15, 76/15 – forfatningsdomstolens afgørelse og 11/18; herefter "ZIZ").

En liste over underretterne findes [her](#).

Artikel 50, stk. 1, litra b) - Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

Den myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger (artikel 14), er det slovenske agentur med ansvar for forvaltning af offentlige registre og relaterede tjenesteydelser (AJPES; artikel 279, litra c), i ZIZ).

Kontaktoplysninger: Tržaška cesta 16, 1000 Ljubljana <mailto:gp@ajpes.si>

gp@ajpes.si – hovedkontoret

info@ajpes.si – information til brugerne

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

Metoder til indhentning af oplysninger (artikel 14, stk. 5):

a) AJPES, der er udpeget som informationsmyndighed, forvalter registret over transaktionskonti, der er en fælles elektronisk database over fysiske og juridiske personers transaktionskonti (artikel 191 ff. i lov om betalingstjenester, tjenesteydelser i forbindelse med udstedelse af elektroniske penge og betalingssystemer (*Zakon o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih*); Republikken Sloveniens officielle tidende nr. 7/18, [9/18 – berigtigelse](#); herefter "ZPlaSSIED"). Det følger heraf, at indhentning af oplysninger er meget effektiv, da den myndighed, der er ansvarlig herfor (artikel 14, stk. 5, litra a)), ikke er forpligtet til at anmode banken om at fastslå, om debitor har en konto i banken.

Selv om det efter slovensk lovgivning er muligt at indhente oplysninger om debitors konto på den i artikel 14, stk. 5, litra c), anførte måde (jf. artikel 31 i ZIZ), benytter domstole sig næsten aldrig den mulighed, da de kan indhente oplysninger om debitors bankkonto ved elektronisk at konsultere registret over fysiske og juridiske personers transaktionskonti (jf. artikel 4 i ZIZ). Artikel 13 i lov om domstolene (*Zakon o sodiščih*) Republikken Sloveniens officielle tidende nr. 94/07 – officiel konsolideret udgave, 45/08, 96/09, 86/10 – ZJNepS, 33/11, 75/12 – ZSPDSL-A, 63/13, 17/15 og 23/17 – ZSSve; herefter "ZS").

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

Anmodninger om prøvelse indgives til (artikel 21):

– den domstol, der har afslået kreditors anmodning om en kontosikringskendelse (**underret eller distriktsdomstol**).

[Liste over underretter](#), [liste over distriktsdomstole](#).

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

Den myndighed, der har kompetence til at modtage, fremsende og forkynde kontosikringskendelser og andre dokumenter (artikel 4, stk. 14), er:

– i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, artikel 23, stk. 3, 5 og 6, artikel 25, stk. 3, artikel 27, stk. 2, artikel 28, stk. 3, og artikel 36, stk. 5, andet afsnit, i forordning (EU) nr. 655/2014: *Okrajno sodišče v Mariboru* (underretten i Maribor).

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

Den myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde kontosikringskendelsen (kapitel 3), er:

Med henblik på at fuldbyrde en kontosikringskendelse afsagt af en domstol i en anden EU-medlemsstat har underretten i Maribor (*Okrajno sodišče v Mariboru*) stedlig kompetence (artikel 279, litra d), i ZIZ).

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

Fælles konti og forvaltningskonti kan sikres i følgende omfang (artikel 30):

En fælles betalingskonto en betalingskonto, der åbnes af en udbyder af betalingstjenester på vegne af to eller flere fysiske personer eller to eller flere juridiske personer (jf. artikel 14, stk. 1, i lov om betalingstjenester og -systemer (*Zakon o plačilnih storitvah i sistemih*; "ZPlaSS").

Hver enkelt indehaver af en fælles betalingskonto kan disponere over alle de kontante midler på kontoen, medmindre andet er fastlagt i aftalen om forvaltningen af den fælles betalingskonto (jf. artikel 14, stk. 2, i ZPlaSS).

De samlede kontantmidler på en fælles betalingskonto kan bruges til at tilbagebetale en af kontohavernes gæld til tredjemand. En aftale mellem indehaverne af en fælles betalingskonto vedrørende omfanget af de enkelte indehaveres andel og ansvar begrænser ikke tredjemands rettigheder til at få godtgjort sine krav i forbindelse i en fuldbyrdelses- eller konkurssag mod en af kontoindehaverne fra det samlede kontantbeløb, der står på den fælles betalingskonto (jf. artikel 14, stk. 3, i ZPlaSS). Kontantbeløbet på den fælles betalingskonto kan derfor anvendes til at betale en af kontoindehavernes gæld til tredjemand. Såfremt fuldbyrdelsen er begrænset til bestemte af debtors aktiver ifølge en særlig retsakt, vurderes disse begrænsninger med hensyn til hver enkelt af den fælles betalingskontos indehavere i fuldbyrdelsessagen mod en individuel indehaver af en fælles betalingskonto (jf. artikel 14, stk. 4, i ZPlaSS).

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

Beløb, der er fritaget for udlæg og beløb, og hvori der kun kan gøres begrænset udlæg, er omfattet af følgende bestemmelser (artikel 31):

Fritaget for udlæg er indtægter med den fælles egenskab, at de ikke er grundindkomst, såsom lønninger; disse indtægter udgør almindeligvis en lav, supplerende indkomst, som generelt er en korrigerende social foranstaltning (artikel 101 i [EU-lov om håndhævelse og forebyggende foranstaltninger](#) (ZIZ)). I henhold til artikel 102 i ZIZ er fuldbyrdelse begrænset med hensyn til grundindkomst, f.eks. løn, dvs. en indtægt, der stammer fra et ansættelsesforhold. dvs. indkomst, der betragtes som hidrørende fra et ansættelsesforhold. Der kan normalt gøres udlæg i op til to tredjedele af denne indtægt, men debitor skal have adgang til et beløb, der svarer til 76 % af mindstelønnen. Hver debitor skal have adgang til samme restbeløb. Hvis der er tale om visse privilegerede krav, er det beløb, som debitor skal have adgang til, lavere, nemlig 50 % af mindstelønnen. I begge tilfælde er det beløb, som debitor skal have adgang til, højere, hvis denne er forsørger for familiemedlemmer.

Undtagelserne fra og begrænsningerne med hensyn til fuldbyrdelse skal tages i betragtning af dem, der har til opgave at gennemføre fuldbyrdelsesafgørelser (banken), også uden at debitor har anmodet herom, medmindre der består en ret til en højere grænseværdi på grund af underholdspligt. Debitor skal dokumentere en sådan ret ved at forelægge banken et officielt bekræftet dokument (jf. artikel 102, stk. 5, i ZIZ).

En nøjagtig liste over undtagelser fra og begrænsninger med hensyn til udlæg findes i artikel 101, 102 og 103 i ZIZ.

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

Opkrævning af gebyrer (artikel 43): Bankerne kan i overensstemmelse med deres forretningspolitik og de respektive satser for gebyrer for tjenesteydelser opkræve et gebyr for udførelse af aktiviteter på grundlag af tilsvarende nationale kendelser (for at modtage kendelsen og overføre midlerne).

Betalingsstjenesteudbydere offentliggør på deres websteder nøjagtige og fuldstændige oplysninger om de godtgørelser, de får for at udføre aktiviteter på grundlag af en fuldbyrdelsesafgørelse eller en kontosikringskendelse (artikel 190 i ZPlaSSIED).

AJPES sikrer, at der stilles kontooplysninger til rådighed. Oplysningerne i registret over løbende konti for juridiske og fysiske personer, der udfører en aktivitet, er offentlige og gratis tilgængelige på AJPES' websted (artikel 194 i ZPlaSSIED). Til gengæld for at udlevere oplysninger fra registret over de løbende konti vedrørende en fysisk persons konto fakturerer agenturet ansøgeren for omkostningerne i overensstemmelse med de satser, som AJPES fastsætter efter aftale med finansministeriet (artikel 195 i ZPlaSSIED). Satserne for godtgørelse af omkostninger ved at levere oplysninger om løbende konti for fysiske personer fra registret over løbende konti (Republikken Sloveniens officielle tidende nr. 49/10) offentliggøres også på AJPES' websted.

Godtgørelsesbeløbet i henhold til denne sats fastsættes på baggrund af, hvordan anmodningen om kontooplysninger indgives (satsen er lavere for elektronisk end for skriftlig indgivelse af oplysninger), og af antallet af leverede oplysninger.

Gebyret for gennemførelse af en tilsvarende national kendelse betales af debitor, mens gebyret for afgivelse af kontooplysninger betales af den person, der har bedt om oplysningerne (normalt kreditor).

En domstol kan frit få adgang til kontooplysninger ved at konsultere registret, der føres af AJPES, eller ved at anmode betalingsinstituttet (banken) om at angive, om debitor har en konto i den pågældende bank (artikel 4, stk. 1, i ZIZ, artikel 13 i ZS).

AJPES giver domstolene, skattemyndighederne og andre myndigheder, der har til opgave at foretage fuldbyrdelsen, direkte elektronisk adgang til registrets oplysninger over transaktionskonti.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

Indgivelsen af en anmodning om en kontosikringskendelse medfører opkrævning af retsafgifter (artikel 29, litra b), første afsnit, sammenholdt med artikel 239 og 279, litra a), i ZIS). Anmodningen om en kontosikringskendelse er pålagt et retsgebyr på 30 EUR (rubrik 4012 i lov om retsafgifter (*Zakon o souhđ takograf*); Republikken Sloveniens officielle tidende nr. [E 37/08](#), [E 97/10](#), [E 63/13](#), [E 58/14](#) – forfatningsdomstolens afgørelse, [E 19/15](#) – forfatningsdomstolens afgørelse, [E 30/16](#), [E 10/17](#) – ZPP-E et [E 11/18](#) – ZIZ-L; herefter benævnt "ZST-1") eller 24 EUR (rubrik 4041 og 4012 i ZST-1), hvis den indgives elektronisk.

Hvis kontosikringskendelsen afsiges af en slovensk domstol, og banken er beliggende i Slovenien, og hvis domstolen ledsager denne kendelse med en afgørelse, der pålægger banken at udføre de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 260, stk. 1, fjerde afsnit, eller i artikel 271, stk. 1, fjerde afsnit, i ZIZ (artikel 279.e, stk. 1), dækker retsafgifterne også denne afgørelse, idet den reelt træffes i forbindelse med afsigelsen af kontosikringskendelsen (dvs. proceduren for anmodningen om forebyggende foranstaltninger).

Hvis kontosikringskendelsen afsiges af en udenlandsk domstol og modtages til fuldbyrdelse af en slovensk domstol, fordi banken er beliggende i Slovenien, træffes den afgørelse, hvorved domstolen pålægger banken at udføre de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 260, stk. 1, fjerde afsnit, eller i artikel 271, stk. 1, fjerde afsnit, i ZIZ (artikel 279.e, stk. 2), inden for rammerne af den procedure, der iværksættes på grundlag af kontosikringskendelsen. I et sådant tilfælde skal retsafgifterne i henhold til forordningens artikel 24 ikke betales, eftersom afgørelsen ikke kan anses for at være et foreløbigt påbud eller en præjudiciel afgørelse, og eftersom den procedure, der ligger til grund for denne afgørelse, ikke kan anses for at være en retssikrende foranstaltning, da der er tale om en afgørelse, hvorved en ret pålægger en bank at fuldbyrde en kendelse, der er afsagt i udlandet.

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Rækkefølge af tilsvarende nationale kendelser efter national lovgivning (artikel 32):

Hvis en række kreditorer fremsætter pengekrav mod samme debitor og vedrørende samme genstand for fuldbyrdelse, skal kravene indfries i den rækkefølge, som kreditorerne har opnået ret til tilbagebetaling i henseende til genstanden, medmindre andet er bestemt i loven (jf. artikel 12 i ZIZ).

Den slovenske ret fuldbyrder en kontosikringskendelse afsagt af en ret i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union ved at træffe en afgørelse med et påbud om at foretage den i artikel 271, stk. 1, fjerde afsnit, i ZIZ omhandlede handling, dvs. en kendelse om et midlertidigt påbud (artikel 279.e, stk. 3, i ZIZ). Retten pålægger i sin afgørelse om et midlertidigt påbud betalingstransaktionsorganisationen at afvise at udbetale kontantbeløb fra debtors konto, der er omfattet af det midlertidige påbud, til debitor eller enhver anden person, der optræder på debtors anmodning (jf. artikel 271, stk. 1, fjerde led). Sådanne midlertidige påbud udstedt af en slovensk domstol på grundlag af en europæisk kontosikringskendelse fra en anden medlemsstat giver ikke panteret i sikkerheden (jf. artikel 271, stk. 2, i ZIZ). De udstedes af retten, hvis denne endnu ikke har truffet en realitetsafgørelse i sagen. Hvis kreditor vedlægger sin begæring om en kontosikringskendelse en retsafgørelse, et retsforlig eller et officielt bekræftet dokument udstedt før kontosikringskendelsen, træffer retten

den foranstaltning, der er omhandlet i artikel 260, stk. 1, fjerde afsnit, i ZIZ, dvs. at den udsteder et midlertidigt påbud om beslaglæggelse af et beløb på debtors konto i betalingsinstituttet (artikel 279.e, stk. 3, og artikel 260, stk. 1, fjerde afsnit, i ZIZ). Udlægget giver kreditor pant i debtors kontante midler på bankkonti (jf. artikel 107, stk. 3, sammenholdt med artikel 138, stk. 5, og artikel 239, i ZIZ).

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

Domstolene eller i givet fald den retshåndhævende myndighed, der har kompetence til at tage stilling til en indsigelse (artikel 33, stk. 1, artikel 34, stk. 1 eller 2):

- en indsigelse som omhandlet i artikel 33, stk. 1, kan rejses for den ret, der har afsagt kontosikringskendelsen. Denne ret er en underret eller en distriktsdomstol. Retten tager stilling til indsigelsen (jf. artikel 54 sammenholdt med artikel 239 i ZIZ)
- en indsigelse som omhandlet i artikel 34, stk. 1, indgives til den underret i Maribor (*okrajno sodišče v Mariboru*), der har afsagt kontosikringskendelsen (ved et foreløbigt eller midlertidigt påbud) på grundlag af en kontosikringskendelse fra en anden medlemsstat, og forkyndes for betalingstransaktionsorganisationen. Retten tager stilling til indsigelsen (jf. artikel 279 i ZIZ);
- en indsigelse som omhandlet i forordningens artikel 34, stk. 2, (et forbehold vedrørende den offentlige orden) skal indgives til underretten i Maribor (*okrajno sodišče v Mariboru*).

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

De retter, der behandler appeller, fristen for indgivelse af en appel efter national lovgivning og den hændelse, der markerer starten på denne periode (artikel 37):

Afgørelsen om indsigelsen kan appelleres (jf. artikel 9, stk. 1, sammenholdt med artikel 239 i ZIZ). Appellen indgives til den ret, der har afsagt kontosikringskendelsen (underret eller distriktsdomstol), eller til den underret, der har til opgave at fuldbyrde kontosikringskendelsen i henhold til forordningens artikel 23.

Appellen skal indgives **senest otte dage** efter, at retten i første instans har truffet afgørelse om indsigelsen (jf. artikel 9, stk. 3, i ZIZ).

En højere retsinstans træffer afgørelse om appellen.

Kontaktoplysninger for de højere domstole:

1. Višje sodišče v Celju (højere ret i Celje)

Prešernova ulica 22
3102 Celje - p.p. 1034

Tlf.: (03) 427 51 00

Fax: (03) 427 52 70

e-mail: urad.visce@sodisce.si

2. Višje sodišče v Kopru (højere ret i Koper)

Ferrarska 9
6000 Koper

Tlf.: (05) 668 30 00

Fax: (05) 639 52 45

e-mail: urad.viskp@sodisce.si

3. Višje sodišče v Ljubljani (højere ret i Ljubljana)

Tavčarjeva 9
1000 Ljubljana

Tlf.: (01) 366 44 44

Fax: (01) 366 40 70

e-mail: urad.vislj@sodisce.si

4. Višje sodišče v Mariboru (højere ret i Maribor)

Sodna ulica 14
2000 Maribor

Tlf.: (02) 234 71 00

Fax: (02) 234 73 18

e-mail: urad.vismb@sodisce.si

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

Retsafgifter (artikel 42):

Retsafgifter i sager for at opnå en kontosikringskendelse eller et retsmiddel mod en sådan kendelse er de samme som for en tilsvarende national kendelse eller retsmiddel mod en sådan national kendelse.

Betaling af retsafgifter er omfattet af artikel 29b i ZIZ. Retsafgifter skal betales ved indgivelse af anmodningen om fuldbyrdelse, indsigelsen eller appellen eller senest otte dage efter forkyndelsen af påbuddet om at betale retsafgifterne.

Hvis retsafgifterne kan beregnes automatisk, udstedes der et betalingspåbud, når anmodningen indgives elektronisk, hvor den pågældende anmodes om at betale afgiften ved at overføre pengene til en bestemt konto og her henviser til referencenummeret, der angives i påbuddet. Betalingspåbuddet vedrørende retsafgifterne anses for at være forkyndt, når sagsøgeren eller dennes repræsentant indgiver anmodningen elektronisk.

Hvis retsafgiften ikke betales rettidigt, anses anmodningen for at være trukket tilbage.

Retten skal i betalingspåbuddet gøre den pågældende bekendt med følgerne af manglende betaling af retsafgiften.

Retsafgifter er fastsat i lov om sagsomkostninger (*Zakon o south takograf*, Republikken Sloveniens officielle tidende nr. 37/08, 97/10, 63/13, 58/14 – forfatningsdomstolens afgørelse, 19/15 – forfatningsdomstolens afgørelse og 30/16; herefter benævnt "ZST-1"). Retsafgifterne er de samme som i procedurer, der vedrører en tilsvarende kendelse på nationalt plan, dvs. konkret for en kontosikringskendelse.

Der opkræves følgende faste beløb:

	Anmodning indgivet på papir	Anmodning indgivet elektronisk
Anmodning om en kontosikringskendelse	30 EUR (tarif nr. 4012 ZST-1)	24 EUR (tarif nr. 4041 og 4012 ZST-1)
Indsigelse	30 EUR (tarif nr. 4022 ZST-1)	24 EUR (tarif nr. 4041 og 4022 ZST-1)

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Sprog, der accepteres i forbindelse med oversættelser af dokumenter (artikel 49, stk. 2).

De officielle sprog er slovensk plus de to nationale mindretalssprog, som er i officiel brug ved domstolene i de områder, hvor disse nationale mindretal bor (jf. artikel 6 og 104 i ZPP). De nationale mindretalssprog er italiensk og ungarsk. Arbejdssproget i underretten i Piran, underretten i Koper og distriktsdomstolen i Koper er italiensk, mens det i underretten i Lendava er ungarsk.

Kommuner med flere nationaliteter er omfattet af lov om fastlæggelse af kommuner og kommunegrænser (*Zakon o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij*, Republikken Sloveniens officielle tidende nr. 108/06 – officiel konsolideret tekst 9/11, herefter benævnt "ZUODNO"). Følgende bestemmes i artikel 5 i ZUODNO: "Ifølge denne lov er områder med flere befolkningsgrupper de områder, der er fastsat i vedtægterne for følgende kommuner: Lendava, Hodoš-Šalovci, Moravske Toplice, Koper, Izola og Piran."

Sidste opdatering: 29/03/2022

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender - Slovakiet**Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse**

Den ret, der har kompetence til at behandle anmodningen om udstedelse af en kontosikringskendelse, er den berørte persons hjemting, over for hvilken anmodningen om udstedelse af en kontosikringskendelse er indgivet. Hvis det ikke er muligt at udpege sagsøgtets hjemting, er den kompetente ret distriktsdomstolen i Banská Bystrica (Okresný súd Banská Bystrica).

Proceduren i forbindelse med kontosikringskendelser er reguleret i [lov nr. 54/2017 om europæiske kontosikringskendelser](#), sammenholdt med lov nr. [71/1992](#) om retsafgifter, som ændret.

Sagsøgtets hjemting har således den stedlige kompetence: For fysiske personer er det retten i den retskreds, hvor personen har fast bopæl, for juridiske personer er det retten i den retskreds, hvor den juridiske person har sit vedtægtsmæssige hjemsted. Er der tale om en udenlandsk juridisk person er det retten i den retskreds, hvor selskabets filial er beliggende. Hvis det ikke er muligt at fastslå, hvilken ret der har stedlig kompetence på grundlag af den aktuelle adresse, eller, subsidiært, den sidste kendte adresse eller det sidst kendte vedtægtsmæssige hjemsted, er den kompetente ret retten i den retskreds, hvor sagsøgte har aktiver.

Artikel 50, stk. 1, litra b) – Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

Den myndighed, som det påhviler at tilvejebringe oplysningerne, er [distriktsdomstolen \(okresný súd\) i Banská Bystrica](#).

Adresse: Skuteckého 28, 975 59 Banská Bystrica

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

Den "oplysende myndighed" indhenter disse oplysninger elektronisk i et bestemt informationssystem.

Hvis oplysningerne ikke kan fremskaffes på denne måde, eksempelvis som følge af IT-problemer, kan myndigheden sende en anmodning om oplysninger til skyldners bank. Om nødvendigt kan myndigheden pålægge skyldner at oplyse, i hvilken bank han har en eller flere konti, såfremt retten nedlægger et personligt forbud mod, at han hæver eller overfører det omhandlede beløb fra denne konto/disse konti.

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

Det fremgår af artikel 10 [i lov nr. 54/2017](#), at appellen skal indgives til den ret, der har afsagt kendelsen.

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

Artikel 10, stk. 2: Hvis retten i den udstedende medlemsstat og fuldbyrdelsesmedlemsstaten er en slovakisk domstol, er det den ret, som har afsagt kontosikringskendelsen, der har kompetence til at fremsende dokumenter. Reglerne om forkyndelse findes i CPC's artikel 105 ff. Hvis kendelsen er blevet ophævet af en slovakisk ret, og tilbagekaldelsen skal gennemføres i en anden medlemsstat, følger retten den procedure, der er fastsat i forordningen, idet den sender tilbagekaldelsesformularen til den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesmedlemsstaten. Den ret, der har kompetence til at modtage tilbagekaldelsen af kendelsen — i tilfælde, hvor kontosikringskendelsen er afsagt i en anden EU-medlemsstat — er distriktsdomstolen (*okresný súd*) i Banská Bystrica.

Artikel 23, stk. 3: Den ret, der har udstedt en kontosikringskendelse, som skal fuldbyrdes i en anden medlemsstat, forkynder den for sagsøgeren, således at han kan anmode om fuldbyrdelse af kontosikringskendelsen. Hvis kendelsen udstedes i en anden medlemsstat, er den ret, der har kompetence til fremsendelsen, distriktsdomstolen i Banská Bystrica.

Artikel 23, stk. 5: Den myndighed, som har kompetence til at fuldbyrde kendelsen, er distriktsdomstolen i Banská Bystrica.

Artikel 23, stk. 6: Den myndighed, som er udpeget til at tage imod formularerne, herunder dem, der er tiltænkt bankerne, er distriktsdomstolen i Banská Bystrica.

Artikel 25, stk. 3: Den myndighed, der har kompetence til at forestå fuldbyrdelsen af kontosikringskendelser, der er afsagt i andre medlemsstater, er distriktsdomstolen i Banská Bystrica.

Artikel 27, stk. 2: Den kompetente myndighed er den, der har anmodet om at få kontosikringskendelsen fuldbyrdet.

Artikel 28, stk. 3: Den myndighed, som er udpeget til at tage imod de dokumenter, der skal fuldbyrdes i Slovakiet, er distriktsdomstolen i Banská Bystrica.

Hvis en kendelse, der er afsagt af en slovakisk ret, skal forkyndes for en skyldner med bopæl i en anden medlemsstat, er den ret, der har kompetence til at fremsende dokumenterne, den ret, der har afsagt kendelsen.

Artikel 36, stk. 5: Den myndighed, der har kompetence til at forestå fuldbyrdelsen af kontosikringskendelser, der er afsagt i andre medlemsstater, er distriktsdomstolen i Banská Bystrica.

Artikel 27, stk. 2: Den kompetente myndighed er den, der har anmodet om at få kontosikringskendelsen fuldbyrdet.

Artikel 28, stk. 3: I overensstemmelse med første afsnit, er det den ret, der har udstedt kontosikringskendelsen, der forkynder dokumenterne. I overensstemmelse med andet afsnit er det den ret, der har udstedt kontosikringskendelsen, der har kompetence til at forkynde dokumenterne for skyldner.

Artikel 36, stk. 5: Den kompetente myndighed er distriktsdomstolen i Banská Bystrica.

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

Den ret, der har kompetence til at fuldbyrde en kontosikringskendelse, der er udstedt i en anden medlemsstat, er distriktsdomstolen (*okresný súd*) i Banská Bystrica. Den ret, der har kompetence til at fuldbyrde en kontosikringskendelse, der er afsagt i Slovakiet, er den ret, der har afsagt kendelsen.

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

Den oplysende myndighed har kun ret til at anmode om oplysninger til brug for identifikation af skyldners bank og dennes bankkonti og ikke oplysninger om konti, som tredjemand fører på skyldners vegne. Den oplysende myndighed registrerer ikke oplysninger om tredjemand og har ikke mulighed for at lade

dennes midler indefryse, hverken helt eller delvist. Den oplysende myndighed kan kun indhente oplysninger om konti, som skyldner har sammen med en anden.

Den myndighed, der har kompetence til at foretage en sikring af midler på en fælles konto, er:

a) hvis kendelsen er afsagt og skal fuldbyrdes i Slovakiet, den ret, der har afsagt kendelsen

b) hvis kendelsen er afsagt i en anden medlemsstat og skal fuldbyrdes i Slovakiet, distriktsdomstolen (*okresný súd*) i Banská Bystrica.

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

Midler, der står på følgende konti, er undtaget fra sikring:

konti, der tilhører personer, hvis aktiver ikke kan gøres til genstand for udlæg

konti, som der ikke kan gøres udlæg i

konti, der ikke er omfattet af udlægget.

De aktiver, der ikke kan gøres til genstand for udlæg, er opregnet i [artikel 104 i lov nr. 233/1995](#).

Følgende midler kan ikke indefrys på en bankkonto:

indeståender på op til 99,58 EUR. Skyldner er ikke forpligtet til at angive dette beløb

beløb, der ifølge en udtrykkelig erklæring fra skyldner er afsat til betaling af de ansattes løn i den periode, der følger umiddelbart efter den dato, hvor banken er blevet anmodet om at sikre kontoens indestående. I så tilfælde er en udtrykkelig erklæring fra skyldner påkrævet

hvis der indgår løn eller andre indtægter på skyldners bankkonto, kan der heller ikke gøres udlæg i dette beløb, medmindre det overstiger transgsbeneficiet på det tidspunkt, hvor banken blev underrettet. Skyldner skal oplyse størrelsen af dette beløb.

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

Indtil der indføres et vederlagsfrit og specifikt informationssystem, har bankerne ret til at opkræve gebyrer efter den gældende takst (20 EUR til 30 EUR) for at give oplysninger om en kundes engagement med banken, herunder dennes konto. Banken har ret til at kræve, at skyldner refunderer banken de udgifter, som den måtte afholde.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

I Slovakiet er det kun domstolene og banken, der deltager i behandlingen og fuldbyrdelsen af kontosikringskendelsen. Bankerne opkræver gebyrer efter den gældende takst. Retsafgifterne opkræves med hjemmel i [lov nr. 71/1992](#).

Retsafgifterne for en anmodning om fuldbyrdelse af en kendelse om en hasteforanstaltning afsagt i en anden EU-medlemsstat beløber sig til 16,50 EUR.

Retsafgifterne for en anmodning om fuldbyrdelse af en hasteforanstaltning i en anden EU-medlemsstat beløber sig til 33 EUR.

Retsafgifterne for en anmodning om (delvis) fuldbyrdelse af en hasteforanstaltning i Slovakiet beløber sig 49,50 EUR.

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

I Slovakiet er der ingen uafhængig institution til sikring af indestående på bankkonti. Europæiske kontosikringskendelser, der vedrører den samme konto, behandles i den rækkefølge, de kommer til bankens kundskab. Kendelser, der kommer til bankens kundskab samme dag, er ligestillede. Hvis midlerne på skyldners konto ikke er tilstrækkelige til, at alle krav kan fyldestgøres i fuldt omfang, fordeles beløbet forholdsmæssigt. Fuldbyrdelsen af en kontosikringskendelse har ikke opsættende virkning for andre fuldbyrdelsesskridt, og kravene anses ikke for privilegerede krav.

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdelsesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

Den ret, der har kompetence til at behandle en appel, er den ret, der har afsagt kendelsen eller har fuldbyrdet den.

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

Appelskriftet indgives til den førstestansret, der traf den afgørelse, der anfægtes. Den ret, der har saglig kompetence til at behandle appellen, er den ret, der i Slovakiet behandler sager i anden instans, dvs. regionalretten (*krajský súd*). Appelfristen er 15 dage og løber fra datoen for forkyndelsen af førstestansrettens afgørelse. Det samme gælder, hvis appellen indbringes direkte for andeninstansretten.

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

Retsafgifterne er fastsat i [lov nr. 71/1992](#). Følgende afgifter skal betales i forbindelse med fuldbyrdelse af en kontosikringskendelse: 33 eller 49,50 EUR, anmodning om tilbagekaldelse eller ændring: 33 EUR, anmodning om indhentning af oplysninger i forbindelse med en anmodning om en kendelse: 3 EUR, anmodning om fuldbyrdelse af en hasteforanstaltning i en anden EU-medlemsstat: 16,50 EUR.

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Slovakisk, tjekkisk og engelsk accepteres i forbindelse med anvendelsen af artikel 49, stk. 2.

Sidste opdatering: 26/03/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender - Finland

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

Førstestansretten i Helsingfors

Porkkalankatu 13

00180 Helsingfors

postadresse:

PL 650

00181 Helsingfors

Tlf.: + 358 2956 44200 (omstillingen)

fax: + 358 2956 44218

e-mailadresse: helsinki.ko@oikeus.fi

Artikel 50, stk. 1, litra b) - Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

Den myndighed, der har kompetence til at udlevere kontooplysninger, er fogeden. Anmodningen om kontooplysninger kan indgives enten direkte til fogeden eller til den centrale myndighed for tvangsfuldbyrdelse, som sender den videre til fogeden.

Kontaktoplysninger for den centrale myndighed for tvangsfuldbyrdelse:

Den centrale myndighed for tvangsfuldbyrdelse (*Ulosottolaitoksen keskushallinto*)

Europæisk kontosikringskendelse (*Eurooppalainen tilivarojen turvaaminen*)

PL 2

00067 Ulosottolaitos

Finland

tlf.: + 358 2956 58801

fax: + 358 29.562 2611

e-mail: hallinto.uo@oikeus.fi

Kontaktoplysninger for fogeder

Fogedernes kontaktoplysninger findes elektronisk på finsk, svensk og engelsk på nedenstående websted, der forvaltes af justitsministeriet: <https://ulosottolaitos.fi/fi/>

<https://ulosottolaitos.fi/fi/>

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

Den fremgangsmåde, der skal følges for at indhente kontooplysninger, er fastsat i artikel 14, stk. 5, første afsnit, litra a), i dekretet (alle banker i Finland er forpligtet til på anmodning af den kompetente myndighed (dvs. fogeden) at oplyse, om skyldner har en konto hos dem).

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

En afgørelse fra førsteinstansretten i Helsingfors kan appelleres til appeldomstolen i Helsingfors (*Helsingin hovioikeus*). Appellen stiles til appeldomstolen i Helsingfors og sendes til justitskontoret ved den førsteinstansret, der har truffet afgørelsen, dvs. førsteinstansretten i Helsingfors. Kontaktoplysninger for førsteinstansretten i Helsingfors findes i artikel 50, stk. 1, litra a).

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

Artikel 10, stk. 2: Den myndighed, der har kompetence til at tilbagekalde eller ophæve kontosikringskendelsen, er fogedkontoret. Tilbagekaldelsesformularen kan enten sendes direkte til fogeden eller til den centrale myndighed for tvangsfuldbyrdelse, der sender den videre til fogeden (se artikel 50, stk. 1, litra b)).

Artikel 23, stk. 3: Hvis kontosikringskendelsen er udstedt i Finland (Finland er oprindelsesmedlemsstaten), er den udstedende ret, dvs. førsteinstansretten i Helsinki, ansvarlig for at fremsende de dokumenter, der er omhandlet i dekretets artikel 23, stk. 3 (jf. artikel 50, stk. 1, litra a)).

Hvis kontosikringskendelsen fuldbyrdes i Finland (Finland er den fuldbyrdende medlemsstat), er den fuldbyrdende medlemsstats kompetente myndighed fogeden. Dokumenter, der er nødvendige for fuldbyrdelsen, kan fremsendes enten direkte til fogeden eller til den centrale myndighed for tvangsfuldbyrdelse, som sender dem videre til fogeden (se artikel 50, stk. 1, litra f)).

Artikel 23, stk. 5: Se svaret i artikel 50, stk. 1, litra f).

Artikel 23, stk. 6: Se svaret i artikel 50, stk. 1, litra f).

Artikel 23, stk. 3: Den foged, der er ansvarlig for fuldbyrdelsen af kontosikringskendelsen, udsteder den i artikel 25 omhandlede erklæring om arrest i midler og fremsender den til den ret, der har udstedt kontosikringskendelsen, og til kreditor.

Artikel 27, stk. 2: Den myndighed, der har kompetence til at frigive overskydende beløb, er den foged, som er ansvarlig for fuldbyrdelsen af kontosikringskendelsen. En anmodning om frigivelse af overskydende midler kan fremsættes direkte til den foged, der har udarbejdet den erklæring, som er omhandlet i artikel 25, eller til den centrale myndighed for tvangsfuldbyrdelse, som sender den videre til fogeden (se artikel 50, stk. 1, litra b)).

Artikel 28, stk. 3: Er Finland hjemlandet, påhviler ansvaret for forkyndelse og fremsendelse af de i artikel 28, stk. 1, omhandlede dokumenter til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor skyldneren har bopæl, den ret, der har udstedt kontosikringskendelsen, dvs. retten i første instans i Helsinki. Hvis skyldner har bopæl i Finland, fastlægges myndigheden med ansvar for forkyndelse afhængigt af, om der forefindes bankkonti i Finland, som skal gøres til genstand for en kontosikringskendelse. Hvis en af de bankkonti, der skal sikres, forefindes i Finland, er den kompetente myndighed for forkyndelse fogeden. I så fald kan de dokumenter, der skal forkyndes, sendes enten direkte til fogeden eller til den centrale myndighed for tvangsfuldbyrdelse, der sender dem videre til fogeden. Hvis ingen af de konti, der skal sikres, forefindes i Finland, er den kompetente myndighed for forkyndelsen retten i første instans i Helsinki.

Artikel 36, stk. 5, andet afsnit: Fogeden er den myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde afgørelsen vedrørende en appel. Afgørelsen vedrørende en appel kan enten sendes direkte til fogeden eller til den centrale myndighed for tvangsfuldbyrdelse, som sender den videre til fogeden.

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

Den myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde kontosikringskendelsen i Finland, er fogeden. Hvis Finland er den fuldbyrdende medlemsstat, kan de i dekretets artikel 23, stk. 3, omhandlede dokumenter fremsendes direkte til fogeden eller til den centrale myndighed for tvangsfuldbyrdelse, som sender dem videre til fogeden (se artikel 50, stk. 1, litra b)).

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

Der gøres udlæg i løsøre såsom indeståender på en bankkonto i henhold til kapitel 8, artikel 7 i loven om tvangsfuldbyrdelse (705/2007) i overensstemmelse med de tilsvarende bestemmelser i lovens kapitel 4.

I henhold til kapitel 4, artikel 11 i loven om tvangsfuldbyrdelse anses løsøre, der ejes i fællesskab af skyldner og tredjemand, for at tilhøre de to i lige store dele, medmindre den pågældende tredjemand godtgør, eller der er et andet, der godtgør, at denne er eneejer af aktiverne, eller at han/hun ejer størsteparten af aktiverne. På grundlag af denne antagelse vedrørende ejendomsret anses halvdelen af midlerne på en konto, som en skyldner og en tredjepart har i fællesskab, i princippet for at tilhøre skyldneren, hvilket betyder, at halvdelen af midlerne kan gøres til genstand for en sikringsforanstaltning (minus de beløb, der er undtaget fra sikringsforpligtelse i henhold til artikel 31).

Antagelsen om sameje finder dog ikke anvendelse, hvis det påvises, at aktiverne rent faktisk ejes 100 % af skyldneren eller af tredjemand, eller at deres andele ikke er lige store. Tredjeparter, der gør gældende, at de er eneejere af eller ejer over halvdelen af aktiverne, skal dokumentere deres påstand.

Lov om tvangsfuldbyrdelse: <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2007/20070705>

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

Det bestemmes i lovens kapitel 4, artikel 21, stk. 1, nr. 6, at der, hvis der er tale om en skyldner, som er en fysisk person, udtages et beløb svarende til halvanden gange den beskyttede andel af skyldners kontanter eller andre aktiver som omhandlet i artikel 48 fra udlægget i en periode på en måned, medmindre skyldneren har anden tilsvarende indtægt.

I overensstemmelse med tvangsfuldbyrdelseslovens kapitel 4, artikel 48, stk. 3, revideres den beskyttede andels størrelse årligt ved et dekret fra justitsministeriet, jf. lov (456/2001) om det nationale pensionsindeks. Den beskyttede andels ajourførte størrelse findes på:

<https://ulosottolaitos.fi/fi/index/tietoaulosotosta/tietoavelalliselle/mitenulosmitattavamaaralasketaan.html>

Ved "ægtefælle" eller "samlever" forstås en ægtefælle eller en livspartner. De personer, som skyldner anses for at have forsørgerpligt over for, er personer, hvis indkomst er lavere end den beskyttede andel, der er beregnet til skyldner selv, og et barn, der befinder sig i en tilsvarende situation, uanset om ægtefællen bidrager til barnets underhold. Der kan i overensstemmelse med kapitel 4, artikel 51-53, i tvangsfuldbyrdelsesloven tages hensyn til underholdsbidrag, som betales af skyldner.

Ovennævnte beløb fritages for tvangsfuldbyrdelsen, uden at skyldner skal anmode herom, således at den foged, der har ansvaret for kontosikringen og frigivelsen af beløbene, i henhold til dekretets artikel 31, stk. 2, skal fritage dette beløb fra tvangsudlægget.

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

Efter finsk ret må banker ikke opkræve gebyrer for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for udlevering af kontooplysninger.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

Fogeden opkræver et gebyr på 225 EUR for fuldbyrdelsen af en kontosikringskendelse. Gebyret er fastsat i artikel 2, stk. 5, i lov om tvangsfuldbyrdsesomkostninger (34/1995) og artikel 5, stk. 1, nr. 3, i dekretet om tvangsfuldbyrdsesomkostninger (35/1995). I henhold til artikel 4, stk. 3, i lov om tvangsfuldbyrdsesomkostninger er det ansøgeren og ikke skyldner, der skal betale disse omkostninger.

Der opkræves ikke gebyr for de foranstaltninger, som fogeden træffer i forbindelse med indhentning af kontooplysninger, jf. dekretets artikel 14.

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Sikringsforanstaltninger, der er fastsat i finsk lovgivning, må ikke have prioritet i forhold til udlæg. Retsgrundlaget er kapitel 4, artikel 43, i loven om tvangsfuldbyrdelse, hvorefter fuldbyrdelse af et udlæg eller et andet sikrende retsmiddel ikke er til hinder for udlæg i fordringer.

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdsesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

Artikel 33, stk. 1: Førsteinstansretten i Helsinki. Yderligere oplysninger findes i artikel 50, stk. 1, litra a).

Artikel 34, stk. 1: Fogeden. Appellen kan enten sendes direkte til fogeden eller til den centrale myndighed for tvangsfuldbyrdelse, som sender den videre til fogeden. Yderligere oplysninger findes i artikel 50, stk. 1, litra b).

Artikel 34, stk. 2: Førsteinstansretten i Helsinki. Yderligere oplysninger findes i artikel 50, stk. 1, litra a).

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

En afgørelse i en sag truffet af førsteinstansretten i Helsinki kan appelleres til appeldomstolen i Helsinki. Den formular, der skal bruges til appellen, udfyldes og sendes til appeldomstolen i Helsinki og videresendes til justitskontoret ved den ret i første instans, der har truffet afgørelsen, dvs. førsteinstansretten i Helsinki.

Appelfristen er 30 dage fra den dag, hvor kendelsen fra retten i første instans blev udstedt eller forkyndt for parterne. Appellen skal sendes til justitskontoret ved retten i første instans inden fristens udløb og inden lukketid. Kontorerne er åbne indtil kl. 16.15.

En appel af en afgørelse truffet af en foged om et retsmiddel kan indbringes for retten i første instans, som behandler appeller i henhold til tvangsfuldbyrdseslovens kapitel 11, artikel 2. En appel indbragt for retten i første instans skal rettes til den foged, der har truffet afgørelsen, enten pr. e-mail (ulosotto.uo@oikeus.fi) eller med posten til adressen PL 1, 00067 Ulosottolaitos (tvangsfuldbyrdsesmyndigheden). For så vidt angår kontaktoplysninger for fogeder, se artikel 50, stk. 1, litra b).

Appeller iværksættes ved retterne i første instans i Åland, Helsinki, Uleåland, i provinserne Länsi-Uusimaa, Pirkanmaa, Pohjanmaa, Norra Savolax, Päijät-Häme og Egentliga Finland (Varsinais-Suomen). De behandles af den ret i første instans, i hvis jurisdiktion sikringsforanstaltningen er blevet fuldbyrdet.

Kontaktoplysningerne findes på følgende adresse: <https://oikeus.fi>.

Fristen for indgivelse af en appel er tre uger. Disse tre uger beregnes fra datoen for afgørelsen, hvis den pågældende er blevet underrettet på forhånd eller er til stede på det tidspunkt, hvor afgørelsen træffes. I modsat fald beregnes fristen fra den dato, hvor den pågældende blev underrettet om afgørelsen.

Tvangsfuldbyrdseslovens kapitel 3, artikel 39, stk. 2, definerer den dato, hvor modtageren anses for at være blevet underrettet om en afgørelse sendt pr. post eller pr. e-mail. Foreligger der ikke bevis for det modsatte, anses forkyndelsen for at have fundet sted tre dage efter afsendelsen af en e-mail eller syv dage efter dokumentets aflevering til postvæsenet eller på et sted, der er forbeholdt postforsendelser. Datoen for afsendelse eller aflevering skal fremgå af dokumentet.

Appellen skal sendes til den foged, der har truffet afgørelsen, enten pr. e-mail (ulosotto.uo@oikeus.fi) eller med posten til adressen PL 1, 00067 Ulosottolaitos, senest på fristens sidste dag og før lukketid. Kontorerne er åbne indtil kl. 16.15.

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

Retsafgifter og klagegebyrer er reguleret ved lov (1455/2015) om retsafgifter. Gebyret for en kontosikringskendelse er det samme som for behandling af de sikringsforanstaltninger, der er omfattet af national lovgivning. Gebyret, der opkræves for behandling af disse sikringsforanstaltninger ifølge loven om retsafgifter, beregnes for indeværende på grundlag af gebyret for undersøgelsen af tvisten i hovedsagen vedrørende kravet eller rettigheden.

Gebyrets størrelse afhænger derfor af den hovedsag, der har givet anledning til kontosikringskendelsen. I henhold til artikel 2 i lov om retsafgifter er gebyret for en sag om en kontosikringskendelse anlagt ved en førsteinstansret på 500 EUR eller derunder, hvis hovedsagen er en tvist. Sagsomkostningerne kan være lavere, hvis f.eks. hovedsagen er en såkaldt "summarisk tvist", således som dette er fastlagt i kapitel 5, artikel 3, i retsplejeloven. Sagsomkostningerne kan beløbe sig til 65,86 EUR eller 250 EUR, afhængigt af udfaldet af tvisten i hovedsagen og af, om sagsøgte har anfægtet sagen.

Retsafgiften til appelretten er maksimalt 500 EUR.

Retsafgiften opkræves, når sagen er afsluttet ved retten.

Der opkræves ingen retsafgifter for at anlægge en sag til prøvelse af en kontosikringskendelse.

Lov om retsafgifter <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2015/20151455>

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Finsk, svensk og engelsk

Sidste opdatering: 19/04/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender - Sverige

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

En anmodning om en kontosikringskendelse skal indgives til distriktsdomstolen.

Artikel 50, stk. 1, litra b) - Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

Oplysningsmyndigheden er den svenske fuldbyrdsesmyndighed, Kronofogdemyndigheten.

Kronofogdemyndigheten

Box 1050

S-172 72 Sundbyberg

Tlf.: +46 771-73 73 00

Tlf. for opkald fra udlandet: +46 8 564 851 50

Fax: +46 8 29 2614

E-mail: kontakt@kronofogden.se

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

Bankerne skal på oplysningsmyndighedens anmodning angive, om debitor har en bankkonto hos dem, dvs. metoden i artikel 14, stk. 5, litra a). Dette er i overensstemmelse med § 4 i [lov om kontosikringskendelser i EU \(2016:757\)](#).

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

En klage over en afgørelse fra en distriktsdomstol skal behandles af appeldomstolen. Appeldomstolens afgørelse skal behandles af højesteret. Klagen skal imidlertid indgives til den domstol, der afsagde den påklagede afgørelse.

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

Den kompetente myndighed er den svenske fuldbyrdelsesmyndighed, Kronofogdemyndigheden.

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

Den kompetente myndighed er den svenske fuldbyrdelsesmyndighed, Kronofogdemyndigheden.

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

Der kan gøres udlæg i løsøre, hvis aktiverne klart tilhører debitor (kapitel 4, § 17, i [lov om kreditorforfølgning \(1981:774\)](#)), se kapitel 16, § 13). Dette gælder også for midler på fælles konti og forvaltningskonti. Når to personer har en bankkonto i fællesskab, antages de to normalt hver at eje halvdelen af indeståendet på denne konto, medmindre andet er anført. Spørgsmålet om, hvorvidt aktiverne tilhører debitor, vurderes fra sag til sag ud fra de relevante omstændigheder.

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

Der findes regler om, hvad der kan fritages fra sikring, i kapitel 5 i [lov om kreditorforfølgning \(1981:774\)](#). Følgende kan være fritaget: Kontanter, bankindeståender, andre fordringer og fornødenheder, hvis debitor har brug for disse til sit underhold, indtil dennes indtægter er tilstrækkelige til at dække relevante udgifter, men fritagelsen gives ikke for længere end én måned bortset fra i ekstraordinære tilfælde. Reglerne om ejendom, der kan gøres udlæg i, skal anvendes af fuldbyrdelsesmyndigheden uden videre, hvilket betyder, at debitor ikke behøver at påberåbe dem specifikt.

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

I henhold til svensk lov må banker ikke opkræve gebyr for at garantere kontosikring eller lignende sikkerhedsforanstaltninger, ligesom de ikke må opkræve gebyr for at udlevere bankkontooplysninger til oplysningsmyndigheden.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

Reglerne om fuldbyrdelsesgebyrer findes i [bekendtgørelse om den svenske fuldbyrdelsesmyndigheds gebyrer \(1992:1094\)](#). I fuldbyrdelsessager dækkes ekspeditionsomkostningerne af et grundgebyr, forberedelsesgebyr, salgsgebyr og særligt gebyr. Grundgebyret udgør 600 SEK. Når det drejer sig om fuldbyrdelse af en kontosikringskendelse afsagt i henhold til EU's kontosikringsforordning, opkræves alene grundgebyret på 600 SEK.

For indsamling af oplysninger kan oplysningsmyndigheden (den svenske fuldbyrdelsesmyndighed) opkræve et gebyr på 300 SEK.

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Kontosikringskendelser rangordnes ikke i Sverige.

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdelsesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

Den domstol, der har kompetence til at behandle en anmodning om et retsmiddel i henhold til artikel 33, stk. 1, er den domstol, der afsagde kontosikringskendelsen (i henhold til § 9, stk. 1, i [lov om kontosikringskendelser i EU \(2016:757\)](#)).

Den svenske fuldbyrdelsesmyndighed har kompetence til at behandle en anmodning om et retsmiddel i henhold til artikel 34, stk. 1 (§ 10 i [lov om kontosikringskendelser i EU \(2016:757\)](#)).

Den domstol, der har kompetence til at behandle en anmodning om et retsmiddel i henhold til artikel 34, stk. 2, er den distriktsdomstol, der i henhold til kapitel 18, § 1, i [lov om kreditorforfølgning](#) behandler appeller mod afgørelser truffet af den svenske fuldbyrdelsesmyndighed (i henhold til § 10, stk. 2, i [lov om kontosikringskendelser i EU \(2016:757\)](#)). Kapitel 18, § 1, i [lov om kreditorforfølgning](#) henviser til kapitel 17, § 1, i [bekendtgørelse om kreditorforfølgning \(1981:981\)](#). I henhold til kapitel 17, § 1, i [bekendtgørelse om kreditorforfølgning](#) er de kompetente distriktsdomstole som vist nedenfor. Ordet "sagsøgte" betyder debitor.

Hvis debitor ikke har sin sædvanlige bopæl i Sverige, har Nacka distriktsdomstol kompetence til at behandle en anmodning om et retsmiddel i henhold til artikel 34, stk. 2.

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

En klage over en afgørelse truffet af en domstol i henhold til artikel 33 og 35, stk. 1 og 3, skal indgives til appeldomstolen og højesteret. Klagen skal imidlertid indgives til den domstol, der afsagde den påklagede afgørelse. Klagen skal indgives senest tre uger efter den dato, hvor den påklagede afgørelse blev afsagt. Reglerne om klager findes i kapitel 49 og 52 i [den civile retsplejelov](#).

En klage over en afgørelse truffet af den svenske fuldbyrdelsesmyndighed i henhold til artikel 34, stk. 1, eller artikel 35, stk. 3 og 4, indgives til følgende distriktsdomstole. Ordet "sagsøgte" betyder debitor.

Hvis debitor ikke har sin sædvanlige bopæl i Sverige, har Nacka distriktsdomstol kompetence til at behandle den svenske fuldbyrdelsesmyndigheds afgørelse. Klagen skal imidlertid indgives til den svenske fuldbyrdelsesmyndighed. En klage over afgørelsen skal indgives senest tre uger efter den dato, hvor den afgørelsen blev meddelt klageren. Reglerne om klager over den svenske fuldbyrdelsesmyndigheds afgørelser findes i kapitel 18 i [lov om kreditorforfølgning \(1981:774\)](#) og kapitel 17 i [bekendtgørelse om kreditorforfølgning \(1981:981\)](#).

En klage over en afgørelse fra en distriktsdomstol i henhold til artikel 34, stk. 2, skal indgives til appeldomstolen. Hvis afgørelsen blev truffet af en appeldomstol, indgives appellen til højesteret. Klagen skal imidlertid indgives til den domstol, der afsagde den påklagede afgørelse. Appellen skal indgives senest tre uger efter datoen for afgørelsen, hvis sagen er blevet løst ved afgørelsen, hvis afgørelsen blev afsagt på et møde, eller hvis det er meddelt på mødet, hvornår afgørelsen vil blive meddelt. Ellers er fristen for appel tre uger fra den dato, hvor appellantanten blev underrettet om afgørelsen. Reglerne om appeller findes i §§ 38-41 i [lov om domstole \(1996:242\)](#).

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

Reglerne om retsafgifter findes i [bekendtgørelse om almindelige retsafgifter \(1987:452\)](#). Retsafgiften for anmodning om en kontosikringskendelse er 2 800 SEK.

Retsafgiften skal betales, når anmodningen indgives til domstolen.

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Engelsk

Sidste opdatering: 03/04/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig

ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.